

ผลการศึกษา

๑. ชนิดของปลาหน้าดินในอ่าวไทยที่ได้จากการสำรวจของเรือ "กิตติขจร" ในปี พ.ศ. ๒๕๐๕-๒๕๐๗

ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๐๖ ถึง ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้ใช้เรือ "กิตติขจร" ออกทำการสำรวจแหล่งประมงในอ่าวไทยรวม ๑๖ เที่ยว (ตารางที่ ๑ และ ๒) และได้ทำการสำรวจทั้งสมุทรศาสตร์และอวนลากแบบแผ่นตะเข้ในเวลากลางวันและกลางคืน รวม ๑๐๒๔ ครั้งในอาณาเขตโซน เอ, บี และ ซี (รูปที่ ๓ และ ๔) ซึ่งได้ปลาหน้าดินและแยกออกได้ทั้งหมด ๔๘ ชนิด ประกอบด้วยปลากระดูกอ่อน (class: Elasmobranchii) ๒ ชนิด (ตารางที่ ๖) และปลากระดูกแข็ง (class: Teleostomi) ๔๖ ชนิด (ตารางที่ ๗) ในจำพวกปลากระดูกแข็งนี้พบว่าปลาในลำดับชั้นเพอร์ซิฟอร์มมีส (Order: Perciformes) มีจำนวนชนิดมากที่สุดซึ่งพบทั้งหมด ๔๘ ชนิด และปลาทั้ง ๔๘ ชนิดที่พบนี้ส่วนมากมีนิสัย (habit) เป็นพวกที่ว่ายบริเวณหน้าดิน (Demersal fish) มีบางชนิดเท่านั้นที่บางครั้งเคลื่อนย้าย (migrate) ขึ้นมาอยู่บริเวณกลางน้ำ (Semi-pelagic or midwater) เช่น ปลาตะกลอง ปลาสำลี ปลาควาเหลือก ปลาฉวน ปลาจาระเม็ดค้ำ ปลาจาระเม็ดขาว และปลาคามเงิน ส่วนพวกที่เป็นปลาตัวน้ำ (pelagic-fish) แท้จริงเชิงจิตอันยากมีอวนซึ่งมีจำนวนและปริมาณน้อยได้แก่ปลาสิ่กุนกลม ปลาสีขนเขียว ปลาเหลือกโพรง ปลาตามลาว ปลาฉินหริ และปลาสาหร่ายหรือปลาน้ำดอกไม้ ซึ่งในจำพวกปลาตัวน้ำนี้มีบางชนิดที่เคลื่อนย้ายลงไปอยู่กลางน้ำ เช่น ปลาสิ่กุนทอง ปลาสีเสียด ปลาทุเรว ปลาโลก หรือปลาตะเพียน น้ำเค็ม ปลาทุเรว ปลาทุ ปลาสิง และปลาดลาม

ในการสำรวจนี้นอกจากได้พบปลาชนิดต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว ยังได้พบสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลัง (Invertebrates) หลายชนิด ทั้งชนิดที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ และไม่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจพวกที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เช่น กุ้งแฉะ (Peneaus indicus) กุ้งกุลาดำ (Peneaus monodon) กุ้งฝอย (Metapeneaus Spp.) กุ้ง (Lobster) ปูน้ำ (Blue crab) หมึกกล้วยและหมึกกระดอง

๒. อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมงของสัตว์น้ำหน้าดินชนิดต่าง ๆ ในอ่าวไทย ทั้งนี้โดยไม่นับถึงบริเวณ ฤดูกาล เวลาและความลึกของน้ำ

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ได้ทำการสำรวจด้วยอวนลากหน้าดิน แบบแผ่นตะเข้ ๖ เที่ยว รวม ๔๖๓ ครั้ง แต่เกิดอุปสรรคทำให้อวนขาดรวมทั้งเหตุการอื่น ๆ ที่เป็นเหตุให้ไม่สามารถจะปฏิบัติการ

ตารางที่ ๖

แสดงชนิดของปลาหนากินใน Class Elasmobranchii

ลำดับที่ Serial No	ชื่อไทย Local name	ชื่อสามัญ Common name	ชื่อวิทยาศาสตร์ Scientific name	วงศ์ Family	ลำดับชั้น Order
1	ปลาดาบเสือ, เลือดทะเล	Zebra shark	Stegostoma fasciatum (Bornann)	Orectolobidae	Lamniformes
2	ปลาดาบคม, ฉลามหิน	Ridge - back catshark	Chiloscyllium indicum (Gmelin)	" 15	"
3	ปลาดาบขาคำ, ฉลามครีบดำ	Black - tip shark	Eulamia spallanzani (LeSueur)	Carcharinidae	"
4	ปลาดาบหนุ่ย	Shark	Carcharias menisorrhah (Day)	"	"
5	ปลาดาบหัวฆอน	Hammerhead shark	Sphyrna tudes (Valenciennes)	Sphyrnidae	"
6	ปลากระเบนลายแฉ่งวัน, กระเบนปากแหลม, กระเบนเลือด	Banded white tail stingray	Dasyatis (Sinantura) uarnak (Forsk.)	Trygonidae	Rajiformes
7	ปลากระเบนหัวแหลม	Pale - edged stingray	" zugei (Muller & Senle)	"	"
8	ปลากระเบน	Red Stingray	" akajei (" ")	"	"
9	ปลากระเบนมีเลือด, กระเบนเผือก, ฉายเป็ยง	Short tailed butterfly ray	Gymnura mierura (Bloch & Schneider)	"	"
10	ปลากระเบนพอง, กระเบนหิน	Blue-spotted fantail ray	Taeniura Lyman (Forsk.)	"	"
11	ปลากระเบนธง	Covtail ray	Dasyatis (Pastinachus) oephen (Forsk.)	"	"
12	ปลากระเบนนก	Nieuhoff's eagle ray	Aetomylaeus nichofii (Bloch & Schneider)	Yliobatidae	"
13	ปลาดาบ	Sawfish	Pristis microdon	Pristidae	" 18 36
14	ปลาโรนัน	White-spotted shovelnose ray	Rhynchobatus djiddensis (Forsk.)	Rhinobatidae	"
15	ปลากระเบนไฟฟ้า	Numbfish	Marke dipterygia (Bloch & Schneider)	Torpedinidae	Torpediniformes
16	ปลากระเบนไฟฟ้าจุด	Spotted electric ray	Narcine tuioid (Bloch & Schneider)	"	"

ตารางที่ ๘

แสดงชนิดของปลาชนิดใน Class : Teleostomi

ลำดับที่ Serial No	ชื่อไทย Local name	ชื่อสามัญ Common name	ชื่อวิทยาศาสตร์ Scientific name	วงศ์ Family	ลำดับชั้น Order
1	ปลาคามดารา	Wolf herring, dorab	Chirocentrus dorab (Forsk.)	Chirocentridae	Clupeiformes
2	ปลาทูทะเล, ทากุม	Indian herring, herring	Ilisha indica (Str.)	Clupeidae	"
3	ปลาทูทะเล	Herring	Clupeoides sp.	"	"
4	ปลาโลก, ตะเข็บน้ำเค็ม	Short-nose gizzard shad	Anodontostoma chacunda (Hamilton - Buchanan)	Dorosomatidae	"
5	ปลากุแครง, กุ้งแครง	Van Hasselt's Sprat,	Dussunieria hasseltii (Glecker)	Dussunieridae	"
6	ปลานงโกรย	Mustached anchovy, white bait	Thriposocles nystax (Bloch & Schneider)	Engraulidae	"
7	ปลาแมว	Hairfin anchovy	Setipinna taty (Valenciennes)	"	"
8	ปลาคาเหล็ก	Tarpon	Megalops sp.	Megalopidae	"
9	ปลาปากกบ, หัวคอกกบ, ปากกบจุด	Lizardfish	Saurida spp.	Synodontidae	Scopeliformes
10	ปลาหางวาฬ, เต่าเตย	Carp	Cristichthys nobilis	Cyprinidae	Cypriniformes
11	ปลาเป็ดแก้ว, กุ้งทะเล, สายแก้ว	Striped catfish, Canine Catfish	Plotosus spp.	Plotosidae	"
12	ปลากดกรับขาว	Catfish	Tachysurus spp.	Tachysuridae	"
13	ปลาเขี้ยว, ลูทู่, กัดโกลโธ	Giant Catfish	Netusa thalassinus (Ruppell)	"	"
14	ปลาหลด, ขอดจาก, เงี้ยว	Ginger pike	Muraenesox telaboneoides (Glecker)	Muraenesocidae	Anguilliformes
15	ปลาปากแตร, สามรส	Rough fluke mouth	Fistularia villosa (Blunzinger)	"	"

ลำดับที่ Serial No	ชื่อไทย Local name	ชื่อสามัญ Common name	ชื่อวิทยาศาสตร์ Scientific name	วงศ์ Family	ลำดับชั้น Order
16	ปลาตุเรว, ตุเรวหูดำ, ตุเรวจุดดำ	Tassel fish	Polynemus spp.	Polynemiidae	Polynemiformes
17	ปลาแดง, หางขาว	Fusilier	Caesio spp.	Caesioididae	Perciformes
18	ปลาสีกุนขาวเหลือง, สีกุนจางลาว	Slender trevally, panpanos	Caranx (Selaroides) leptolepis (Cuv. & Val)	Carangidae	"
19	ปลาสีกุนทอง	Banded scad, panpanos	" (Selar) melan (Bleeker)	"	"
20	ปลาสีกุนกลม, มง	Barebreast trevally, panpanos	" gymlostethoides (")	"	"
21	ปลาตะกลอง, ตะกลองเหลือง	Golden toothless trevally, panpanos	" (Gnathanodon) speciosus (Forsk.)	"	"
22	ปลาสีชมพูทอง, หางเหลืองชมพู	Brownspotted trevally, panpanos	" fulvoguttatus (Forsk.)	"	"
23	ปลาสีชมพูเขียว, สีชมพู	Sixband trevally, panpanos	" hexfasciatus (Quoy, Gaimard)	"	"
24	ปลาหางแข็ง, แฉงโก, สีแดง, บั้ง	Torpedo trevally, panpanos	Megalaspis cordyla (Linnaeus)	"	"
25	ปลาสีเสียด, ขานกยาง	Slender queenfish	Chorinerus tol (Cuvier)	"	"
26	ปลาโคมงาม, มนบาง, จุม	Indian threadfin trevally	Alectis indica (Rippell)	"	"
27	ปลารูยจับ, ตะโกรงขาว, ขาลาเปา	Fringe fin trevally	Atropus atropus (Bloch & Schneider)	"	"
28	ปลาสาดี, ขลาคำวน	Blackbanded jack	Lonichthys nigrofasciata (Rippell)	"	"
29	ปลาเหลืองโหลง	Rainbow runner	Elagatis bipinnulatus (Quoy & Gaimard)	"	"
30	ปลาหูแตก	Russell's scad	Decapterus russelli (Rippell)	"	"
31	ปลาสะ	Leather - skin	Scorpaenoides sanctipetri	"	"

ลำดับที่ Serial No.	ชื่อไทย Local name	ชื่อสามัญ Common name	ชื่อวิทยาศาสตร์ Scientific name	วงศ์ Family	ลำดับชั้น Order
32	ปลากะพงเหลือง	Two-band seaperch	Diploprion sp.	Diploprionidae	Perciformes
33	ปลาใบไม้, แมลงปอ	Dotted Sicklefin	Drepane punctata	Drepanidae	"
34	ปลาคอกหมาก	Silverbiddy	Gerres spp.	Gerridae	"
35	ปลาขี้ขาว, ใบขนุน, สามีขนุน, สันหน้าฮ้อ	Milky whitefish, Silvery lactarid	Lactarius lactarius (Bloch & Schneider)	Lactariidae	"
36	ปลากะพงขาว	Giant Seaperch, Sea bass, Cock-up	Latea calcarifer (Bloch)	Lateidae	"
37	ปลาแป้น	Slipmouth	Leiognathus spp.	Leiognathidae	"
38	ปลากะพงข้างเหลือง	Goldenstriped snapper	Lutianus lineolatus (Süppell)	Lutianidae	"
39	ปลาสิ่สรร	Snapper	Lutianus sanguineus	"	"
40	ปลากะพงแดง	"	Lutianus sp.	"	"
41	ปลากะพงกรัง, เหลืองขม	Olivestriped snapper	Lutjanus vitta	"	"
42	ปลาแพะ, ทนวดฤๅษี	Golden-Yellow goatfish	Pseudupeneus luteus (Valenciennes)	Mullidae	"
43	ปลาแพะลาย	Blackstripe goatfish	Upeneus tragula (Richardson)	"	"
44	ปลาแพะหนวดขาว	Indian goatfish	Parupeneus indicus (Shaw)	"	"
45	ปลาทรายแดง	Threadfin bream	Nemipterus spp.	Nemipteridae	"
46	ปลาหูช้าง, หูช้าง กล้วยยาว	Round waterfish, Longfin waterfish	Platax spp.	Platacidae	"

ลำดับที่ Serial No.	ชื่อไทย Local name	ชื่อสามัญ Common name	ชื่อวิทยาศาสตร์ Scientific name	วงศ์ Family	ลำดับชั้น Order
47	ปลาข้างเขี้ยมจุด	Spotted flathead	Thysanophrys sp.	Platycephalidae	Perciformes
48	ปลาสร้อยนกเขา, ขางกะเปา, สร้อยปากหมู	Sweetlip	Plectorhynchus sp.	Plectorhynchidae	Perciformes
49	ปลากรีกคราด, ออกนอก	Gruel	Pomadourys spp.	Pomadouridae	"
50.	ปลาทาโต, ตาทอง	Spot finned bigeye	Priacanthus tayenus(Richardson)	Priacanthidae	"
51	ปลากษณะทะเล, โห้เหลย	Cobia, Sergeant fish	Rachycentron canadus(Linnaeus)	Rachycentridae	"
52	ปลานกแก้ว	Rivulatus, Spotted parrotfish	Callyodon spp.	Scoridae	"
53	ปลารวด, จวดเพา, จวดคาย	Jew fish, Johnfish	Johnius spp.	Sciaenidae	"
54	ปลาทรายขาว, ทรายขาวจุด	Monocle bream	Scolopsis spp.	Scolopsidae	"
55	ปลาอินทรีจุด, อินทรีขี้	Spotted, barred spanish mackerel	Scomberomorus spp.	Scomberomoridae	"
56	ปลาลัง, โมง, พูโมง	Backgilled mackerel	Rastrelliger kanagurta(Cuvier)	Scombridae	"
57	ปลาทู	Short bodied mackerel	" neglectus(Van Kampen)	"	"
58	ปลาเกา, เกาฮ้อ, ลังแสง	Groupers	Epinephelus spp.	Serranidae	"
59	ปลาหมอตะเล	"	Protonotus sp.	"	"
60	ปลาสลัดหิน, สลัดทะเล, สลัดจุดขาว, สลัดหินลายทาง	Whitespotted, blue lined Spinefoot	Siganus spp.	Siganidae	"
61.	ปลารวมเม็ดดำ	Black pomfret	Parastromateus niger(Bloch)	Stromateidae	"
62	ปลารวมเม็ดขาว	Silver pomfret	Parupus argenteus(Cay Rosen)	"	"

ลำดับที่ Serial No.	ชื่อไทย Local name	ชื่อสามัญ Common name	ชื่อวิทยาศาสตร์ Scientific name	วงศ์ Family	ลำดับชั้น Order
63	ปลามะพร้าว พิมพ์, ระนาด	Banded grunter	Therapon spp.	Theraponidae	Perciformes
64	ปลาฉลามเงิน	Large-head ribbon fish	Trichiurus haemela (Forsk.)	Trichiuridae	"
65	ปลาลิ้นวัว, ลิ้นควาย	Flounder	Pseudorhombus spp.	Bothidae	Pleuronectiformes
66	ปลาขี้นหมา, ขอดมวง	Twoline tongue sole	Cynoglossus bilineatus (Lacepede)	Cynoglossidae	"
67	ปลาซีกเคียว, จักรมัญ	Indian halibut	Psettodes erumei (Bloch)	Psettodidae	"
68	ปลากระบอก, กระเบาะ	Grey mullet	Mugil speigleri (Day)	Mugilidae	Mugiliformes
69	ปลาสาบ, น้ำออกไม้, โดกล	Giant, Bluntjawed barracuda	Sphyraena sp.	Sphyraenidae	"
70	ปลาวัว, กวาง	Starry triggerfish	Abalistes stellaris (Bloch)	Balistidae	Tetraodontiformes
71	ปลาแรด, สีเหลี่ยมเขยั่ว	Sowfish	Lactoid spp.	Ostraciontidae	"

ไค้ตลอด ๑ ชั่วโมง ๑๔ ครั้ง คงเหลือ ๔๔๕ ครั้ง ที่สามารถปฏิบัติการไค้ตลอด ๑ ชั่วโมง ซึ่งใช้เวลาในการลากอวนทั้งสิ้น ๔๔๕ ชั่วโมง ๓๒ นาที ส่วนใน พ.ศ. ๒๕๐๓ ไค้ทำการสำรวจ ๑๐ เที่ยว รวม ๕๕๕ ครั้ง เกิดอุปสรรค ๒๒ ครั้ง คงเหลือ ๔๒๒ ครั้ง ที่ปฏิบัติการไค้สำเร็จซึ่งใช้เวลาลากอวน ๔๒๕ ชั่วโมง ๑๐ นาที ไค้ปริมาณสัตว์น้ำและอัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง ดังนี้

ก. สัตว์น้ำที่จับไค้ทั้งหมด

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ จับสัตว์น้ำไค้ทั้งสิ้น ๒๔๑๒๓.๔ กิโลกรัม ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ จับไค้ ๒๔๔๕๕.๔ กิโลกรัม ซึ่งคิดเป็นอัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง ไค้เท่ากับ ๑๔๖.๕๐ และ ๑๓๔.๑๔ กิโลกรัมต่อชั่วโมงตามลำดับ และในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ไค้แยกอัตราการจับของสัตว์น้ำที่จับไค้ทั้งหมดนี้ออกเป็นพวกคือ ปลาที่มีราคา ปลาที่ไม่มีราคา (ปลาที่ใช้เป็นอาหารเบ็ด) และสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังได้ประมาณ ๓๐.๕๔, ๒๕.๓๔ และ ๒.๓๑ กิโลกรัม ต่อ ๑ ชั่วโมง ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ไค้แยกสัตว์น้ำที่จับไค้ทั้งหมดออกเป็นพวกเช่นเดียวกัน ซึ่งได้ประมาณ ๕๕.๒๔, ๓๘.๔๓ และ ๔.๒๓ กิโลกรัมต่อ ๑ ชั่วโมง ตามลำดับ

ข. ปลาและสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังซึ่งแต่ละสกุลที่จับไค้ันนี้มีปริมาณมากทั้งที่มีราคาและไม่มีราคา ไค้ดังนี้

ชนิด	อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง (กก./ชม.)
๑. ปลากะเบน	๑๑.๔๕
๒. ปลาสิ่กุนข้างเหลือง	๔.๒๒
๓. ปลาทรายแดง	๖.๐๑
๔. หมึกกล้วย	๕.๐๖
๕. ปลากะพง	๓.๔๓
๖. ปลาตาทอง	๓.๐๔
๗. ปลาทรายขาว	๖.๖๓
๘. ปลาปากคย	๒.๔๔
๙. ปลากดทะเล	๑.๙๓
๑๐. ปลาฉลิม	๑.๔๕

ชนิด	อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง (กก./ชม.)
๑๑. ปลาสวาย	๑.๘๖
๑๒. ปลาจวด	๑.๗๘
๑๓. ปลาคายเงิน	๑.๖๘
๑๔. ปลาน้ำดอกไม้หรือปลาสาก	๑.๗๓
๑๕. ปลาเทรา	๑.๖๕
๑๖. ปลาวัว	๑.๑๕
๑๗. ปลาชลาสะเปา	๑.๐๐

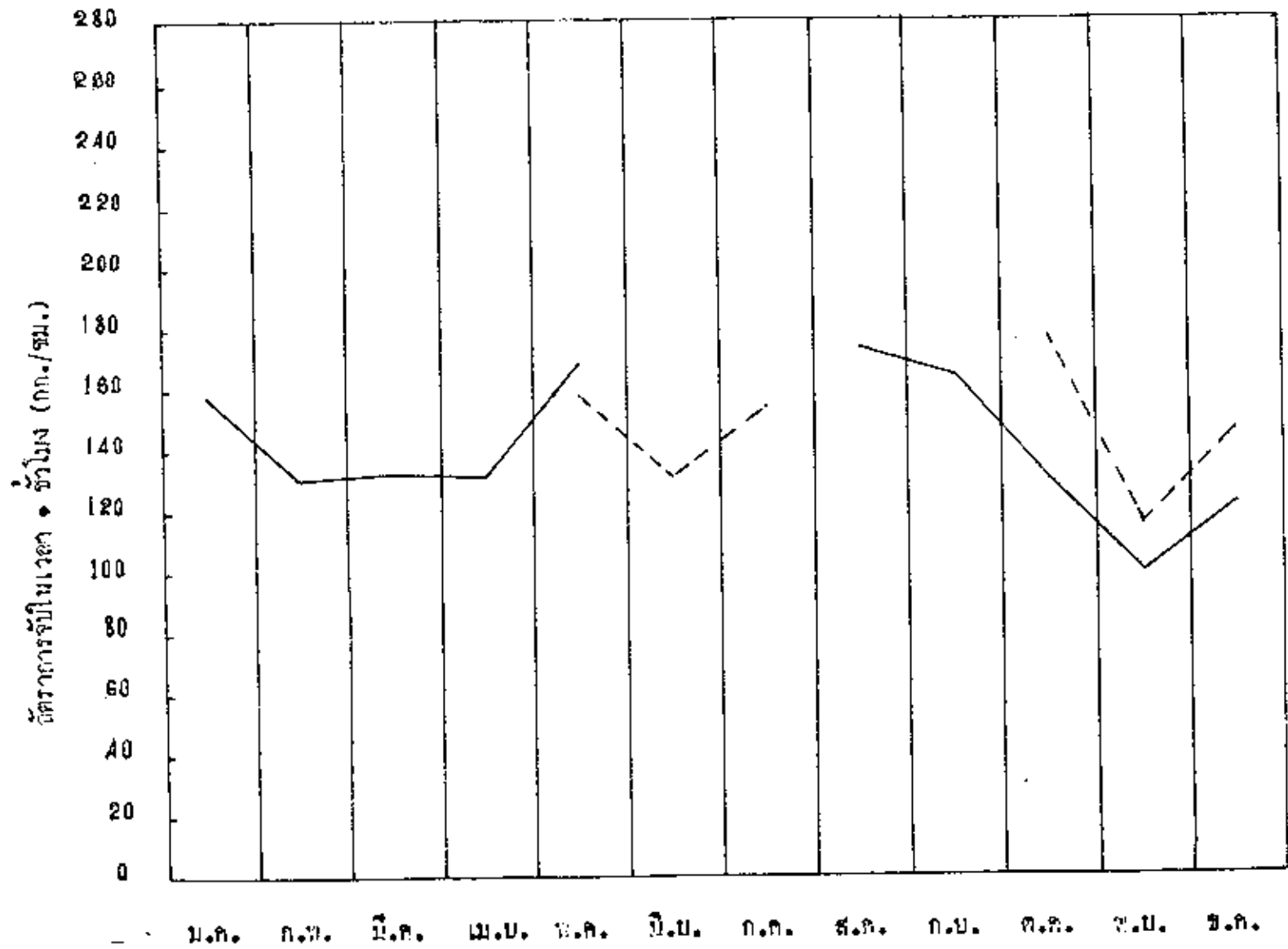
๓. ปลาและสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังซึ่งแต่ละสกุลที่จับได้มีปริมาณน้อยแต่มีราคา ได้ดังนี้

ชนิด	อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง (กก./ชม.)
๑. กุ้ง	๐.๘๘
๒. ปลาหูและปลาสร้อย	๐.๖๗
๓. ปลาอินทรี	๐.๖๕
๔. ปลาช่อนหรือปลาใบขนุน	๐.๕๕
๕. ปลา	๐.๕๕
๖. กุ้ง	๐.๕๓
๗. หมึกกระดอง	๐.๕๑
๘. ปลาช่อนทะเล	๐.๔๐
๙. ปลาจักรพรรดิ	๐.๓๑
๑๐. ปลาจระเข้ค้ำและปลาจระเข้ขาว	๐.๒๖
๑๑. ปลาควาย	๐.๑๓

๓. อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมงของปลาที่มีราคา ปลาที่ไม่มีราคา สัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลัง และสัตว์น้ำหน้าคืนที่จับได้ทั้งหมดตามฤดูกาลต่าง ๆ ในอ่าวไทย ทั้งนี้โดยไม่คำนึงถึงบริเวณ เวลา และความลึกของน้ำ

จากการคำนวณหาค่าเฉลี่ยของอัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ของสัตว์น้ำหน้าคืนทั้งหมดที่จับได้ในเดือนต่าง ๆ จะพบว่า

รูปที่ ๑ แสดงอัตราการจับมือในสัปดาห์ • ชั่วโมงของสัปดาห์ทำนันทนาการในเขตต่าง ๆ ของปี พ.ศ. ๒๕๐๖ และ ๒๕๐๗

----- อัตราการจับสัปดาห์ปี พ.ศ. ๒๕๐๖

_____ " " " ๒๕๐๗

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าใกล้เคียงกันทุก ๆ เดือน ทั้งในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ และ ๒๕๐๗ (ตารางที่ ๔) ซึ่งมีค่าสูงสุดประมาณ ± ๕๖.๕๓ และค่าต่ำสุด ± ๒๖.๖๓ แสดงว่าส่วอย่างที่ได้เก็บได้ทุก ๆ เดือนนั้นมีการแปรปรวนเกือบเท่า ๆ กัน และเมื่อคำนวณวงหาค่าวิกฤต (range) จะได้ค่าต่ำที่สุดประมาณ ๒๔.๔๔ และค่าสูงที่สุด ๕๗๐.๖๖ ซึ่งหมายความว่าถ้าทำการสำรวจอีก ๑๐๐ ครั้ง จะได้อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง มีค่าอยู่ระหว่าง ๒๔.๔๔ - ๕๗๐.๖๖ กิโลกรัมต่อชั่วโมง ๖๔ ครั้ง

ปริมาณสัตว์น้ำหน้าคืนที่จับได้นั้นมีปริมาณผันลงในระหว่างฤดูกาลต่าง ๆ (Seasonal fluctuation) ของปี (รูปที่ ๕) โดยมีปริมาณมากในช่วงระยะเวลาประมาณ ๔ - ๕ เดือน คือตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึง สิงหาคม ซึ่งขณะนี้อ่าวไทยกำลังได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ส่วนในเดือนกันยายนและตุลาคม ซึ่งเป็นฤดูเปลี่ยนลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้เป็นมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ลดน้อยลง และจะน้อยที่สุดในเดือนพฤศจิกายน ซึ่งเป็นระยะที่อ่าวไทยเริ่มได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ แต่ในระหว่างฤดูมรสุมนี้ซึ่งอยู่ในเดือนพฤศจิกายน ถึง กุมภาพันธ์ จะจับสัตว์น้ำได้มากอีกครั้งหนึ่ง และปริมาณสัตว์น้ำจะเริ่มลดลงอีกเมื่ออย่างเข้าฤดูเปลี่ยนมรสุมจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งอยู่ในราวเดือนมีนาคม และเมษายน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาถึงสัตว์น้ำพวกที่ไม่มีกระดูกสันหลัง จะโดยตลอดกันข้ามกับปลาที่มีราคา ปลาที่ไม่มีราคา และปริมาณสัตว์น้ำหน้าคืนที่จับได้รวมทั้งหมดคือสัตว์น้ำพวกที่ไม่มีกระดูกสันหลังที่จับได้รวมกันทุกชนิดนี้ จะมีปริมาณมากในระหว่างฤดูเปลี่ยนมรสุมทั้งสองระยะดังกล่าวแล้วเท่านั้น เมื่อถึงระยะที่อ่าวไทยได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะจับสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังได้น้อย

๔. อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง ของสัตว์น้ำหน้าคืนแต่ละชนิดตามบริเวณต่าง ๆ ในอ่าวไทยทั้งนี้ โดยในค่านึงถึงความลึกของน้ำ ฤดูกาล และเวลา

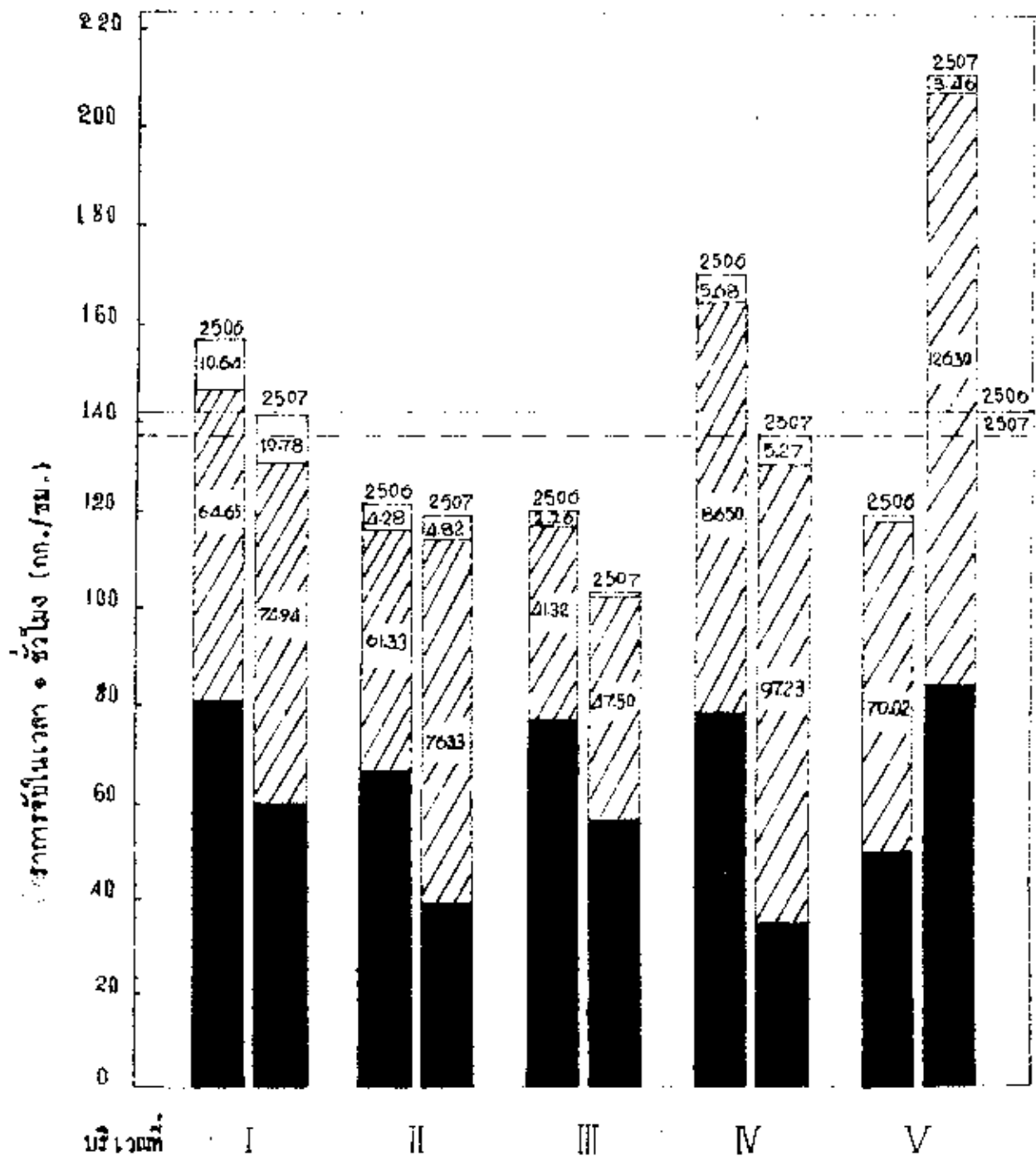
ก. สัตว์น้ำที่จับได้ทั้งหมด

อัตราการจับสัตว์น้ำหน้าคืนตามบริเวณต่าง ๆ ในอ่าวไทย (รูปที่ ๖ และตารางที่ ๕,๑๐) และจะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ซึ่งได้ทำการสำรวจในบริเวณที่ ๑, ๒, ๓, ๔ และ ๕ เป็นจำนวน ๑๔๖, ๑๑๖, ๒๘, ๔๔ และ ๖๐ ครั้งนั้น ได้อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมงที่บริเวณที่ ๔, ๑, ๒, ๓, และ ๕ เรียงตามลำดับได้ดังนี้ คือ ๑๙๑.๕๔, ๑๕๗.๗๖, ๑๒๖.๕๓, ๑๖๑.๕๓ และ

และ ๑๖๑.๓๕ กิโลกรัมต่อชั่วโมง ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ได้ทำการสำรวจในบริเวณที่ ๑, ๒, ๓, ๔, และ ๕ เป็นจำนวน ๓๐๔, ๑๐๑, ๔, ๒๖, และ ๒๗ ครั้ง ได้อัตราการจับสัตว์น้ำหน้าดินในเวลา ๑ ชั่วโมง ที่บริเวณที่ ๕, ๑, ๔, ๒ และ ๓ เรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ ๒๑๗.๓๔, ๑๕๖.๓๕, ๑๓๗.๖๕, ๑๒๐.๕๐ และ ๑๐๕.๐๐ กิโลกรัม และจากการสำรวจในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ และ ๒๕๐๗ จะได้อัตราการจับสัตว์น้ำหน้าดินเฉลี่ยสูงในบริเวณที่ ๑, ๔ และ ๕ ส่วนบริเวณที่ ๒ และ ๓ จะได้น้อยที่สุด

ถึงแม้ว่าบริเวณที่ ๕ จะได้อัตราการจับต่อ ๑ ชั่วโมง ของสัตว์น้ำหน้าดินที่จับได้ทั้งหมดสูงเช่นเดียวกับบริเวณที่ ๑ และ ๔ ก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบปลาที่มีราคาแล้ว บริเวณที่ ๑ และ ๔ จะจับได้ปริมาณมากกว่าบริเวณที่ ๕ แต่สำหรับสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลัง ที่จับได้ทั้งหมดนี้จะมีปริมาณมากเฉพาะในบริเวณที่ ๑ เท่านั้น

๖. ปลาและสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังซึ่งแต่ละสกุลที่จับได้นั้น มีปริมาณมากทั้งที่มีราคาและไม่มีราคา

รูปที่ แสดงอัตราการจับในเวลา • ชั่วโมงในบริเวณต่าง ๆ ของสัตว์น้ำหน้าดินที่จับได้ทั้งหมด ปลาที่มีราคา ปลาที่ไม่มีราคา และสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังที่ได้จากการสำรวจในปี พ.ศ. ๒๕๐๖, ๒๕๐๗

- = สัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลัง
- ▨ = ปลาที่ไม่มีราคา
- = ปลาที่มีราคา
- = อัตราการจับสำหรับปี พ.ศ. ๒๕๐๖
- - - = " " " ๒๕๐๗

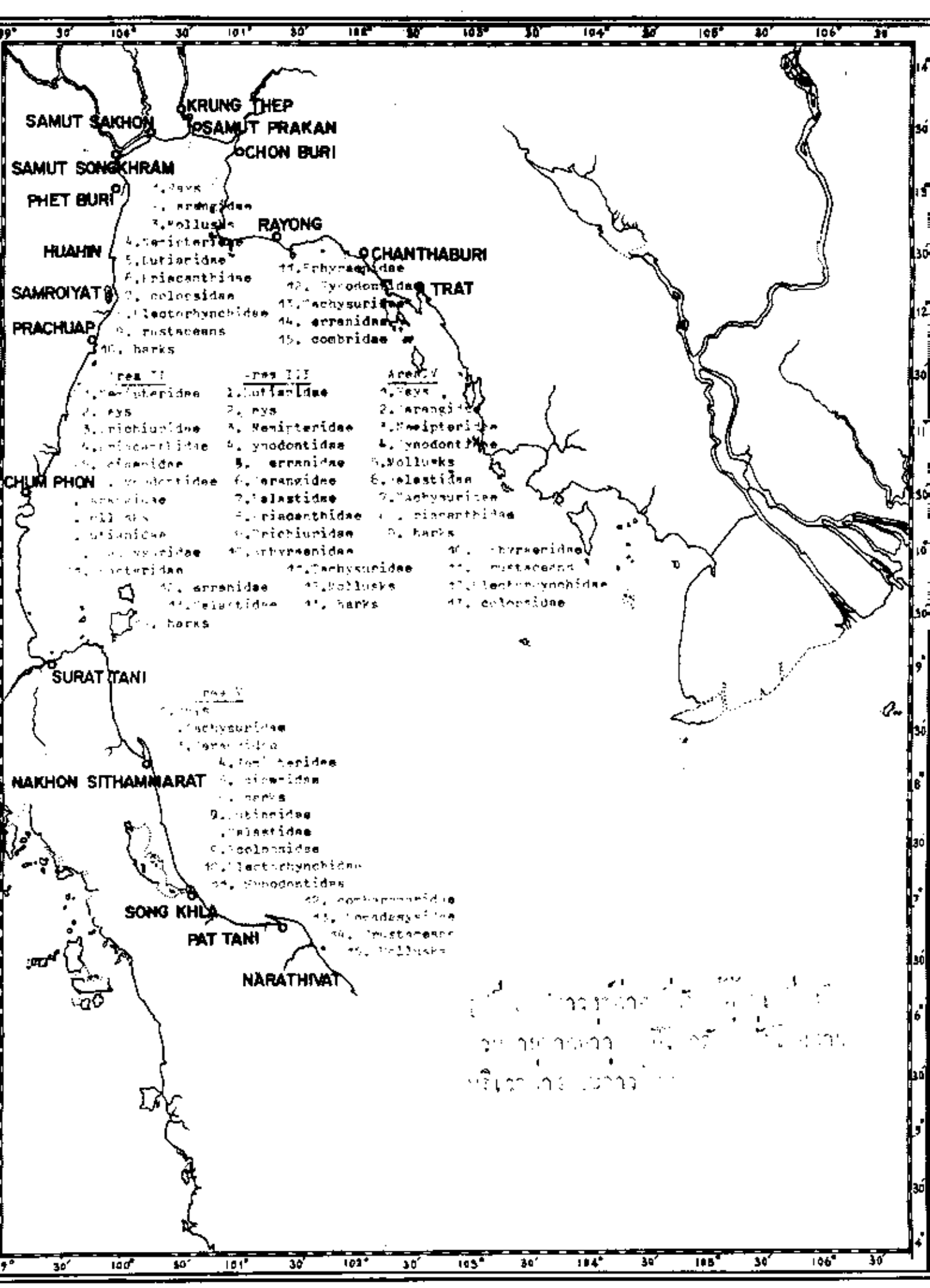

ตารางที่ ๑๑

แสดงอัตราการจับสัตว์น้ำชนิดต่าง ๆ ที่จับได้เฉลี่ยแล้วได้มากกว่า ๑ กิโลกรัมต่อชั่วโมง
ในบริเวณที่ ๑-๕ ทั้งนี้โดยไม่คำนึงถึงความลึกของน้ำ อุณหภูมิและเวลา

ชนิด	อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง (กก./ชม.)				
	บริเวณที่ ๑	บริเวณที่ ๒	บริเวณที่ ๓	บริเวณที่ ๔	บริเวณที่ ๕
ปลากระเบน	๑๓.๓๘	๕.๘๑	๔.๒๑	๑๒.๔๕	๒๐.๑๑
ปลาตีนข้างเหลือง	๑๑.๘๖	๓.๑๖	๓.๘๖	๔.๘๖	๓.๘๖
ปลาทรายแดง	๖.๕๕	๖.๕๕	๕.๐๓	๔.๕๕	๖.๕๕
หมึกกล้วย	๘.๖๖	๖.๖๖	๑.๕๕	๖.๕๕	๐.๖๖
ปลากะพง	๓.๕๓	๑.๕๑	๑๕.๘๐	๘.๘๐	๖.๕๖
ปลาตาทอง	๓.๓๘	๕.๐๔	๓.๑๑	๑.๖๖	๐.๐๖
ปลาทรายขาว	๖.๖๕	๐.๖๕	๐.๖๕	๑.๑๕	๑.๖๕
ปลาปากลม	๑.๕๕	๓.๕๑	๔.๖๕	๔.๕๕	๑.๕๖
ปลากดทะเล	๑.๕๕	๑.๖๖	๑.๖๕	๒.๑๓	๕.๖๐
ปลาดาบ	๖.๑๑	๑.๑๑	๑.๑๖	๑.๕๕	๒.๖๓
ปลาสร้อยนกเขา	๖.๕๕	๐.๕๕	๐.๖๑	๑.๕๕	๑.๕๕
ปลาจวด	๐.๕๕	๓.๕๖	๐.๐๖	๐.๕๕	๖.๕๓
ปลากาบเงิน	๐.๕๑	๔.๕๖	๖.๖๑	๐.๑๓	๐.๖๖
ปลาน้ำดอกไม้หรือปลาสาก	๑.๖๖	๐.๕๕	๑.๖๕	๑.๕๓	๐.๕๖
ปลาเกา	๑.๖๕	๑.๑๕	๔.๐๓	๑.๐๑	๐.๕๖
ปลาหัว	๐.๖๓	๑.๑๖	๓.๕๐	๖.๖๕	๑.๕๕
ปลาช่าสะเปา	๐.๖๑	๐.๕๕	๐.๖๕	๑.๐๓	๓.๑๕

รูปที่ ๘ และตารางที่ ๑๑ แสดงถึงชนิดและปริมาณการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง ของปลาและสัตว์น้ำชนิดอื่นที่มีกระดูกสันหลังซึ่งแต่ละสกุลที่จับได้นั้นมีปริมาณมากกว่า ๑ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไป เป็นที่น้ำสงแควคูไคววบริเวณที่ ๑,๔ และ ๕ นี้จำนวนชนิดที่จับได้มากเป็นจำนวนเท่า ๆ กัน

ส่วนบริเวณที่ ๒ และ ๓ มีจำนวนชนิดที่จับได้ปริมาณมากนั้น น้อยลงตามลำดับ แต่ปริมาณของแต่ละชนิดที่จับได้ในบริเวณต่าง ๆ นั้นแตกต่างกัน เช่น

ปลาดกระเบน จับได้น้ำหนักมากกว่าสัตว์น้ำชนิดอื่นเกือบทุกบริเวณ ยกเว้นบริเวณที่ ๒ (จับปลาทรายแดงได้มากกว่าปลาดกระเบน) และบริเวณที่ ๓ (จับปลากะพงได้มากกว่าปลาดกระเบน) นอกจากนี้ยังพบว่าปลาดกระเบนนั้นจับได้มากที่สุดในบริเวณที่ ๕ ซึ่งจับได้ชั่วโมงละประมาณ ๒๐.๑๑ กิโลกรัม ส่วนในบริเวณที่ ๑, ๔, ๓ และ ๒ จับได้ชั่วโมงละประมาณ ๑๓.๓๔, ๑๖.๔๔, ๘.๖๐ และ ๕.๔๑ กิโลกรัมตามลำดับ

ปลาสิ่กุนข้างเหลืองและหมักกล้วยจับได้มากแต่เฉพาะในบริเวณที่ ๑ เท่านั้น และในบริเวณนี้จับปลาสิ่กุนข้างเหลืองและหมักกล้วยได้มากเป็นอันดับที่ ๒ และ ๓ ส่วนบริเวณอื่น ๆ นั้นจะจับปลาสิ่กุนข้างเหลืองและหมักกล้วยได้น้อยกว่าบริเวณที่ ๑ มาก

ปลาทรายแดงจับได้ปริมาณมากเกือบเท่า ๆ กันทุกบริเวณ แต่ในบริเวณที่ ๒ จะจับปลาทรายแดงได้มากเป็นอันดับที่ ๑ ซึ่งจับได้มากกว่าปลาดกระเบน คือจับได้ชั่วโมงละประมาณ ๖.๕ กิโลกรัม

ปลากะพงและปลารัวจับได้ปริมาณมากที่สุดในบริเวณที่ ๓ ซึ่งจับได้ชั่วโมงละประมาณ ๑๔.๘๐ และ ๓.๘๐ กิโลกรัมตามลำดับ แต่ในบริเวณที่ ๓ นี้ ปลากะพงจับได้ปริมาณมากเป็นอันดับที่ ๑ ซึ่งดีกว่าปลาดกระเบน ส่วนปลารัวจับได้มากเป็นอันดับที่ ๓ นอกจากนี้ยังพบว่าในบริเวณที่ ๔ ก็จับปลากะพงและปลารัวได้ปริมาณมากเช่นกัน คือปลากะพงจับได้ชั่วโมงละประมาณ ๕.๙๐ กิโลกรัม ปลารัวจับได้ชั่วโมงละประมาณ ๒.๙๐ กิโลกรัม ส่วนบริเวณอื่น ๆ นั้นจะจับปลากะพงและปลารัวได้น้อย

ปลาคาทองจับได้ปริมาณมากเกือบเท่า ๆ กันทุกบริเวณ ยกเว้นบริเวณที่ ๕ ซึ่งเกือบไม่พบปลาคาทองเลย

ปลาทรายขาวจับได้ประมาณ ๒.๖๕ กิโลกรัมต่อชั่วโมงในบริเวณที่ ๑ ซึ่งเป็นบริเวณที่พบมากที่สุด ส่วนบริเวณที่ ๕ และ ๔ ก็พบปลาทรายขาวบ้างแต่ไม่มากนัก

ปลาปากคมจับได้ปริมาณเกือบเท่า ๆ กัน ทั้งในบริเวณที่ ๒, ๓ และ ๔ ซึ่งจับได้ชั่วโมงละประมาณ ๔.๕ กิโลกรัม และมีกพบปลาปากคมอยู่กับปลาทรายแดงเสมอ

ปลากตะเอนและปลาซาละเปาจะพบได้มากในบริเวณที่ ๕ ส่วนปลาเก่าก็จะพบมากเฉพาะในบริเวณที่ ๔ เท่านั้น

ปลาสร้อยนกเขาจับได้ปริมาณมากเกือบเท่า ๆ กันทั้งในบริเวณที่ ๑, ๔ และ ๕
ปลาจวดจะจับได้มากในบริเวณที่ ๒ และ ๕ ซึ่งจับได้ชั่วโมงละประมาณ ๓.๘๖ และ

๒.๕๓ กิโลกรัมตามลำดับ

ปลาคายเงินจับได้มากที่สุดในบริเวณที่ ๒ ซึ่งจับได้ ๔.๘๖ กิโลกรัมต่อชั่วโมง และจับได้
ปริมาณมากเป็นอันดับที่ ๓ บริเวณที่ ๓ ก็พบปลาคายเงินได้มากเช่นกัน

ปลาฉลามและปลาน้ำคอกไม้ทั้ง เป็นปลาที่มีนิสัยชอบอยู่ตามริมน้ำและกลางน้ำ จึงพบกระจัด
กระจายอยู่ทั่วไปทุก บริเวณเป็นจำนวนเท่า ๆ กัน

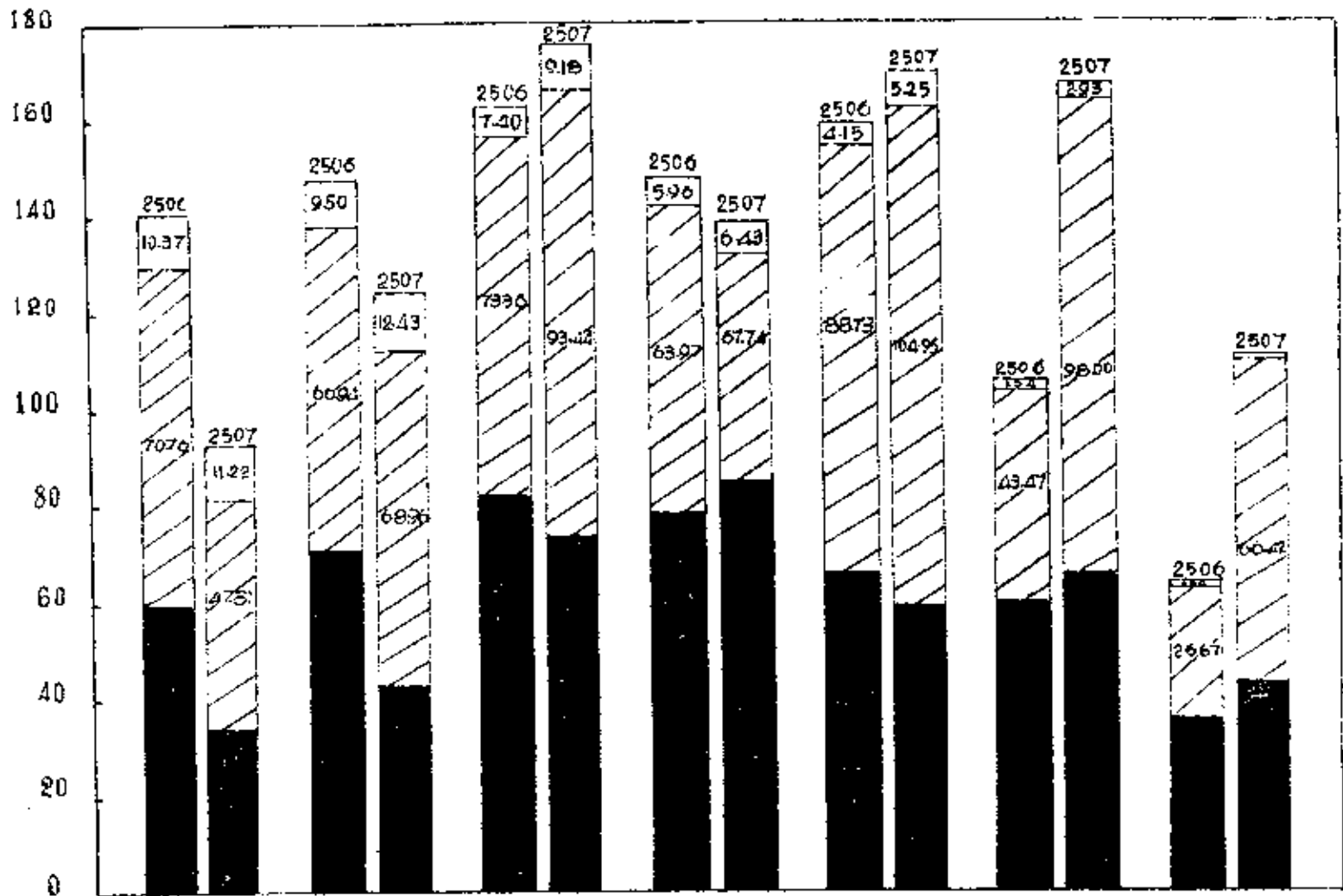
ค. ปลาและสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังซึ่งแต่ละสกุลที่จับได้นั้นมีปริมาณน้อยแต่มีราคา

ตารางที่ ๑๒

แสดงอัตราการจับของสัตว์น้ำหน้าดินชนิดต่าง ๆ ที่จับได้เฉลี่ยแล้วน้อยกว่า ๑ กิโลกรัมต่อชั่วโมง
แต่เป็นชนิดที่มีราคาในบริเวณที่ ๑-๕ ทั้งนี้โดยไม่คำนึงถึงความเสี่ยงของน้ำ ฤดูกาลและเวลา

ชนิด	อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง(กก./ชม.)				
	บริเวณที่ ๑	บริเวณที่ ๒	บริเวณที่ ๓	บริเวณที่ ๔	บริเวณที่ ๕
กุ้ง	๑.๓๘	๐.๒๐	๐.๒๓	๐.๔๐	๐.๔๕
ปลาทุและปลาดีง	๑.๐๕	๐.๑๗	๐.๐๒	๐.๕๓	๐.๐๔
ปลาอินทรี	๐.๗๖	๐.๓๔	๐.๑๕	๐.๕๒	๑.๑๔
ปลาฉวนหรือปลาใบขนุน	๐.๓๖	๑.๓๑	-	๐.๓๐	๐.๖๔
ปูม้า	๐.๖๔	๐.๔๑	-	๐.๖๔	๐.๔๑
กุ้ง	๐.๕๘	๐.๓๔	๐.๑๔	๑.๐๓	๐.๒๔
หมึกกระดอง	๐.๔๔	๐.๗๐	๐.๑๖	๐.๖๖	๐.๔๑
ปลาซ่อนทะเล	๐.๒๗	๐.๕๖	๐.๓๘	๐.๐๖	๐.๒๐
ปลาจักรผาย	๐.๒๒	๐.๒๐	๐.๑๔	๐.๓๘	๐.๘๓
ปลาคางคก และจระเข้คางคก	๐.๒๑	๐.๓๓	๐.๐๘	๐.๑๓	๐.๑๐
ปลาคายลาว	๐.๐๗	๐.๒๑	๐.๑๔	๐.๗๖	๐.๐๘

อัตราการจับในเวลา • ชั่วโมง (กก./ชม.)

ความลึก (เมตร)

19.5-24.4

24.5-29.4

29.5-34.4

34.5-39.4

39.5-44.4

44.5-

รูปที่

แสดงอัตราความชุกชุมของสัตว์น้ำชนิดที่จับได้ที่มีความลึกระดับต่าง ๆ ในอ่าวไทย

□ = สัตว์น้ำที่ไม่มีราคา

▨ = ปลาที่ไม่มีราคา

■ = ปลาที่มีราคา

เป็นที่น่าสังเกตกว่าสัตว์น้ำหน้าดินชนิดที่จับได้ปริมาณน้อยแต่เป็นชนิดที่มีราคานั้น แต่ละสกุล จะจับได้ปริมาณมากกว่า ๑ กิโลกรัมต่อชั่วโมง เฉพาะในบริเวณใดบริเวณหนึ่งเท่านั้น เช่น ใน บริเวณที่ ๑ จะจับถึงและปลาชุกโตมากโดยเฉลี่ยแล้วจับได้ประมาณชั่วโมงละ ๑.๓๕ กิโลกรัม และ ๑.๐๕ กิโลกรัมตามลำดับ บริเวณที่ ๒ จับปลาชุกโตปริมาณมากอย่างเดียวกันเท่านั้น ปลาอินทรี จับได้ปริมาณมากในบริเวณที่ ๕ ซึ่งเป็นชนิดเดียวที่มีชุกชุมในบริเวณนี้ กุ้งจะนิชุกชุมและจับได้ ปริมาณมากเฉพาะในบริเวณที่ ๔ เท่านั้น ส่วนสัตว์น้ำชนิดอื่นนั้นพบได้ทั่ว ๆ ไป (ตารางที่ ๑๖)

๕. อัตราการชุกชุมของสัตว์น้ำหน้าดินแต่ละชนิดที่จับได้ที่ความลึกระดับต่าง ๆ (Catch density) ในอ่าวไทย โดยไม่คำนึงถึงบริเวณ ฤดูกาล และเวลา

ก. สัตว์น้ำที่จับได้ทั้งหมด

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ และ ๒๕๐๗ ได้ทำการสำรวจที่ความลึกต่าง ๆ ดังได้กล่าวแล้วใน วิธีการวิเคราะห์ จำนวนที่ได้อัตราการจับสัตว์น้ำหน้าดินสูงที่สุดที่ความลึกระหว่าง ๒๔.๕ - ๒๘.๔ เมตร ซึ่งจับได้ประมาณ ๑๖๓.๐๕ กิโลกรัมต่อชั่วโมง (ปี พ.ศ. ๒๕๐๖) และ ๑๗๑.๕๖ กิโลกรัม ต่อชั่วโมง (ปี พ.ศ. ๒๕๐๗) จากรูปที่ ๔ จะเห็นได้ว่าปริมาณการจับในเวลา ๑ ชั่วโมงของสัตว์ น้ำที่จับได้ทั้งหมด และปลาที่มีราคาจะเพิ่มขึ้นเมื่อความลึกเพิ่มขึ้น จนถึงที่ความลึกระหว่าง ๒๔.๕- ๒๘.๔ เมตร จะได้อัตราการจับสูงที่สุด ต่อจากนี้อัตราการจับจะลดลงเมื่อความลึกยิ่งเพิ่มขึ้น สำหรับปลาที่ไม่มีราคาอัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จะได้น้อยที่สุดที่ความลึก ๓๔.๕-๓๘.๔ เมตร และที่ความลึกต่อจากนี้จะได้อัตราการจับลดลงเล็กน้อย เช่นเดียวกับที่ความลึก ๑๐.๐-๑๔.๔ เมตร ส่วนสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังนั้นจะจับได้มากที่ความลึกระหว่าง ๑๐.๐-๒๘.๔ เมตรเท่านั้น ที่ความลึกต่อจากนั้นอัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จะได้น้อยลงเมื่อความลึกยิ่งเพิ่มขึ้น

ข. ปลาและสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังซึ่งแต่ละสกุลที่จับได้นั้นมีปริมาณมากทั้งที่มีราคาและ ไม่มีราคา รวมทั้งปลาและสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลัง ซึ่งแต่ละสกุลที่จับได้นั้นมีปริมาณ น้อยแต่มีราคา

ความแตกต่างของสัตว์น้ำหน้าดินแต่ละชนิดที่พบตามความลึกต่าง ๆ หัวอ่าวไทยนั้น แบ่งออกได้ ๕ พวกใหญ่ ๆ ดังนี้ (ตารางที่ ๑๓)

พวกที่ ๑ อัตราการจับจะเพิ่มขึ้นเมื่อความลึกเพิ่มขึ้น ได้แก่ปลากระพง ปลาตาทอง ปลา ปากคุด ปลาเก๋า และปลาวัว

ตารางที่ ๑๓

แมลงวิภังคที่มีตัวเต็มโตชนิดเป็นถิ่นที่อาศัยในรังไรต่อของตัวอ่อนแมลง ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง

ชนิด	ปี.ค.ศ.ที่พบตัวเต็มโต							การเจริญ ตัวเต็มโต
	๑๙๙๑-๑๙๙๒ (1991-92)	๑๙๙๓-๑๙๙๔ (1993-94)	๑๙๙๕-๑๙๙๖ (1995-96)	๑๙๙๗-๑๙๙๘ (1997-98)	๑๙๙๙-๒๐๐๐ (1999-2000)	๒๐๐๑-๒๐๐๒ (2001-02)	๒๐๐๓-๒๐๐๔ (2003-04)	
RAY	๑๓.๑๑	๑๓.๑๕	๑๔.๑๕	๔.๑๖	๕.๒๓	๒.๑๓	๓.๑๕	๑๑.๑๕
<u>CYRIGIDAE</u>	๒.๑๑	๓.๑๕	๔.๑๕	๑๑.๑๕	๒.๑๕	๑.๑๖	๒.๑๓	๔.๒๓
ปลวกที่รูทางโพรง	๑.๒๓	๑.๑๕	๔.๒๓	๔.๑๖	๑.๑๖	๑.๑๕	-	๐.๑๐
ปลวกตามโพรง	๑.๑๓	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๖	๑.๒๓	๑.๑๕	๑.๑๕
ปลวกตาม	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๖	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๐
ปลวกที่รูของ	๑.๑๓	๑.๑๖	๑.๑๕	๑.๑๖	๑.๑๕	๑.๑๕	-	๐.๑๑
ปลวกที่รูของ	๑.๑๖	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๖	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๖
ปลวกที่รูของ	๑.๑๕	๑.๑๓	๑.๑๓	๑.๑๖	๑.๑๓	๑.๑๕	-	๑.๑๕
ปลวกที่รูของ	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๑
ปลวกที่รูของ	๑.๑๖	-	๑.๒๓	-	-	๑.๑๕	๑.๑๓	๑.๑๑
ปลวกที่รูของ	๑.๑๕	๑.๑๑	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๖	-	-	๑.๑๕
ปลวกที่รูของ	๑.๑๖	๑.๑๑	๑.๑๓	๑.๑๖	-	-	-	๑.๑๕
ปลวกที่รูของ	๑.๑๖	๑.๑๕	-	๑.๑๕	-	๑.๑๕	-	๑.๑๕
ปลวกที่รูของ	๑.๑๕	๑.๑๓	๑.๑๖	-	-	-	-	๑.๑๖
ปลวกที่รูของ	-	๑.๑๑	๑.๑๖	-	-	-	-	๑.๑๖
ปลวกที่รูของ	-	๑.๑๑	-	๑.๑๕	-	-	-	๑.๑๑
ปลวกที่รูของ	-	๑.๑๖	-	๑.๑๖	-	-	๑.๑๑	๑.๑๑
<u>HEMIPTERIDAE</u>	๑.๑๓	๒.๑๓	๓.๑๕	๑๑.๑๕	๔.๑๕	๒.๑๓	๓.๑๑	๒.๑๑
ปลวกที่รูของ	๑.๑๓	๒.๑๓	๓.๑๕	๑๑.๑๕	๔.๑๕	๒.๑๓	๓.๑๑	๒.๑๑
<u>COLLEMBOLA</u>	๔.๑๑	๓.๑๕	๓.๑๖	๔.๑๕	๑.๑๖	๑.๑๓	๑.๑๕	๓.๑๕
ปลวกที่รูของ	๒.๑๑	๓.๑๓	๓.๑๕	๔.๑๕	๑.๑๖	๑.๑๕	๑.๑๑	๓.๑๖
ปลวกที่รูของ	๔.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๑	๑.๑๕	๑.๑๓	๑.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๑
ปลวกที่รูของ	๑.๑๑	๑.๑๑	๑.๑๑	-	๑.๑๑	-	-	๑.๑๑

ชนิด	น.บ. ของสัตว์น้ำจืด			น.บ. ของการตกตอม (กก./กม.)			การตก ของสารพิษ	
	๑๑๑-๑๑๔ (เมตร)	๑๑๕-๑๑๘ (เมตร)	๑๑๙-๑๒๒ (เมตร)	๑๒๓-๑๒๖ (เมตร)	๑๒๗-๑๓๐ (เมตร)	๑๓๑-๑๓๔ (เมตร)		
EPTIANIDAE	๑.๒๑	๑.๕๖	๔.๑๓	๔.๐๘	๒.๓๐	๓.๕๔	๑๑.๒๖	๓.๕๓
ปลาแดง	๑.๓๘	๑.๕๕	๑.๕๔	๑.๒๓	๓.๑๗	๑.๓๖	๔.๕๓	๑.๕๕
ปลาเหลืองโหวง	๑.๑๔	๑.๒๑	๑.๕๑	๑.๓๓	๑.๕๔	๑.๓๕	๑.๕๓	๑.๕๓
ปลากะพงแดง	๑.๑๔	๑.๓๓	๑.๕๓	๑.๒๓	๑.๓๑	๑.๑๖	๔.๓๘	๑.๒๕
ปลากะพงขาว	๑.๑๔	๑.๑๔	๑.๒๑	๑.๕๕	๑.๑๔	๑.๕๕	๑.๒๓	๑.๕๓
ปลาร่องเขม	๑.๐๐๓	๑.๕๕	๑.๕๕	๑.๒๓	-	-	๑.๒๕	๑.๒๐
ปลาหัวขี้เหล็ก	-	-	-	๑.๑๑	๑.๑๑	-	-	๑.๐๓
ปลากะพงหิน	-	-	-	๑.๑๐๔	-	๑.๒๓	-	๑.๐๗
Megalopidae	๑.๕๖	๑.๖๖	๓.๑๓	๓.๒๕	๔.๕๓	๑๑.๕๓	๔.๕๑	๓.๑๕
ปลากุ้งหัวขี้เหล็ก	๑.๕๖	๑.๖๖	๓.๑๓	๓.๒๕	๔.๕๓	๑๑.๕๓	๔.๕๑	๓.๑๕
SCOLOPSIDAE	๒.๑๑	๓.๑๓	๓.๕๑	๒.๕๕	๑.๕๓	๑.๕๕	๑.๑๕	๒.๖๓
ปลาทรายขาว	๒.๑๑	๓.๑๓	๓.๕๑	๒.๕๕	๑.๕๓	๑.๕๕	๑.๑๕	๒.๖๓
SYNOBONTIDAE	๑.๕๕	๑.๕๓	๒.๑๔	๒.๑๑	๓.๕๓	๓.๑๑	๒.๑๕	๒.๕๕
ปลาหมอก	๑.๕๕	๑.๕๓	๒.๑๔	๒.๑๑	๓.๕๓	๓.๑๑	๒.๑๕	๒.๕๕
TACHYSURIDAE	๑.๖๖	๒.๑๑	๑.๑๑	๑.๕๑	๑.๕๕	๑.๑๑	๑.๕๑	๑.๕๓
ปลาตลก	๑.๕๕	๑.๕๕	๒.๑๑	๑.๑๕	๑.๕๕	๑.๕๖	๓.๑๕	๑.๕๑
ปลาฉลาม	๑.๒๖	๑.๕๑	๑.๕๖	๑.๕๓	๑.๕๕	๑.๑๕	๑.๕๖	๑.๕๕
SHARK	๑.๑๕	๒.๑๕	๒.๕๑	๒.๑๕	๑.๑๕	๑.๑๑	๑.๑๓	๑.๕๕
PLECTORHYNCHIDAE	๑.๕๕	๑.๕๕	๒.๕๕	๓.๑๕	๑.๒๓	๑.๑๑	๑.๑๑	๑.๕๖
ปลาหัวขี้เหล็ก	๑.๕๕	๑.๕๕	๒.๕๕	๓.๑๕	๑.๒๓	๑.๑๑	๑.๑๑	๑.๕๖
SCIAENIDAE	๒.๕๑	๒.๑๑	๑.๑๑	๑.๒๓	๑.๕๕	๔.๕๖	๑.๑๕	๑.๕๕
ปลากะพง	๒.๕๑	๒.๑๑	๑.๑๑	๑.๒๓	๑.๕๕	๔.๕๖	๑.๑๕	๑.๕๕
CRUSTACEANS	๒.๕๕	๒.๑๑	๒.๑๑	๑.๑๕	๑.๕๑	๑.๕๕	๑.๑๑	๑.๑๑

ชื่อ	ม.บ.ของสัตว์น้ำทะเล * ม.บ.ของดาวเคราะห์ (กค./สส.)							การควบคุม ความถี่
	๑๙๖๑-๖๕ (๕๓๗)	๑๙๖๖-๖๙ (๕๓๗)	๑๙๗๐-๗๔ (๕๓๗)	๑๙๗๕-๗๙ (๕๓๗)	๑๙๘๐-๘๔ (๕๓๗)	๑๙๘๕-๘๙ (๕๓๗)	๑๙๙๐-๙๔ (๕๓๗)	
กิ้ง	๑.๘๗	๑.๘๐	๑.๘๑	๑.๘๐	๑.๘๖	๑.๘๖	๑.๘๖	๑.๘๘
ปลา	๑.๘๘	๑.๘๘	๑.๘๗	๑.๘๖	๑.๘๘	—	๑.๘๖	๑.๘๘
กุ้ง	๑.๘๘	๑.๘๖	๑.๘๖	๑.๘๖	๑.๘๘	๑.๘๗	๑.๘๖	๑.๘๗
ปู	—	๑.๘๗	—	—	—	—	—	๑.๘๗
TRICHTIRIDAE	๑.๘๗	๑.๘๖	๑.๘๘	๒.๘๘	๑.๘๘	๑.๘๖	๑.๘๘	๑.๘๘
ปลาทรายขาว	๑.๘๗	๑.๘๖	๑.๘๘	๒.๘๘	๑.๘๘	๑.๘๖	๑.๘๘	๑.๘๘
SPHYRANIDAE	๑.๘๘	๑.๘๘	๑.๘๗	๑.๘๖	๒.๘๘	๑.๘๗	๑.๘๖	๑.๘๗
ปลาหัวทศกใบ	๑.๘๘	๑.๘๘	๑.๘๘	๑.๘๖	๒.๘๗	๑.๘๘	๑.๘๖	๑.๘๘
ปลาตาจอก	๑.๘๖	๑.๘๖	๑.๘๗	๑.๘๖	—	๑.๘๗	๑.๘๗	๑.๘๘
SERRANIDAE	๑.๘๖	๑.๘๘	๑.๘๖	๑.๘๗	๒.๘๖	๒.๘๖	๑.๘๗	๑.๘๘
ปลาเก๋า	๑.๘๖	๑.๘๘	๑.๘๘	๑.๘๖	๒.๘๘	๒.๘๖	๑.๘๗	๑.๘๖
ปลาดังแดง	—	๑.๘๘	๑.๘๗	๑.๘๖	๑.๘๖	—	—	๑.๘๖
LEICGNATHIDAE	๑.๘๘	๑.๘๖	๑.๘๗	๒.๘๖	๑.๘๘	๑.๘๘	—	๑.๘๖
ปลาเก๋	๑.๘๘	๑.๘๖	๑.๘๗	๒.๘๖	๑.๘๘	๑.๘๘	—	๑.๘๖
BALASTIDAE	๑.๘๗	๑.๘๘	๑.๘๖	๑.๘๘	๒.๘๖	๑.๘๗	๑.๘๖	๑.๘๘
ปลาหัว	๑.๘๗	๑.๘๘	๑.๘๖	๑.๘๘	๒.๘๖	๑.๘๗	๑.๘๖	๑.๘๘

พวกที่ ๒ อัตราการจับจะลดลงเมื่อความลึกเพิ่มขึ้น ซึ่งส่วนมากเป็นพวกสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลัง เช่น หมึกกล้วย หมึกกระดอง กุ้ง กุ้ง และปูม้า

พวกที่ ๓ อัตราการจับจะมากที่สุดที่ความลึกระยะใดระยะหนึ่ง เช่น ปลาทรายขาว ปลาสวาย ปลาช่อน ปลาน้ำดอกไม้ ปลาช่อน และปลากะเบน อัตราการจับจะเพิ่มขึ้นเมื่อความลึกเพิ่มขึ้นจนถึงที่ความลึก ๒๔.๕ - ๒๘.๔ เมตร จะจับได้มากที่สุดที่ความลึก ต่อจากนี้อัตราการจับจะลดลง ส่วนปลาสิ่กขุนช้าง เหยืองและปลาทรายแดงจะจับได้มากที่สุดที่ความลึก ๒๘.๕-๓๔.๔ เมตร ปลาแม่จับได้มากที่สุดที่ความลึก ๓๔.๕ - ๓๘.๔ เมตร

พวกที่ ๔ เป็นพวกที่ไล่อัตราการจับเท่า ๆ กันเกือบทุกระดับความลึก ได้แก่ปลากดทะเล ปลาจวด และปลาคามเงิน

๕. อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมงของสัตว์น้ำหน้าดินชนิดต่าง ๆ ที่จับได้ในเวลากลางวันและกลางคืน โดยไม่คำนึงถึงบริเวณ ฤดูกาล และความลึกของน้ำ

ก. สัตว์น้ำที่จับได้ทั้งหมด

ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ใ้ทำการสำรวจทั้งหมด ๔๖๐ ครั้ง ซึ่งเป็นการสำรวจในเวลากลางวัน ๓๐๕ ครั้ง ในเวลากลางคืน ๑๕๕ ครั้ง ใ้ค่าเฉลี่ยของอัตราการจับสัตว์น้ำหน้าดินที่จับได้ทั้งหมดในเวลากลางวันและกลางคืนเท่ากับ ๑๔๘.๑๒ และ ๑๓๐.๔๔ กิโลกรัมต่อชั่วโมง ส่วนในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ ใ้ทำการสำรวจ ๔๔๔ ครั้ง ซึ่งเป็นการสำรวจในเวลากลางวัน ๓๒๔ ครั้ง ในเวลากลางคืน ๑๒๐ ครั้ง ใ้ค่าเฉลี่ยของอัตราการจับสัตว์น้ำหน้าดินที่จับได้ในเวลากลางวันและกลางคืนเท่ากับ ๑๔๘.๗๓ และ ๑๑๘.๐๘ กิโลกรัมต่อชั่วโมงตามลำดับ จะสังเกตได้ว่าปริมาณการจับเป็นกิโลกรัมต่อชั่วโมงในเวลากลางวันจะมากกว่าในเวลากลางคืนทั้งในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ และ ๒๕๐๗ ซึ่งถ้าคิดเฉลี่ยอัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมงของอัตราการจับในเวลากลางวันและกลางคืนของทั้ง ๒ ปี จะใ้อัตราการจับในเวลากลางวันเท่ากับ ๑๔๗.๖๐ กิโลกรัม / ส่วนอัตราการจับในเวลากลางคืนใ้ ๑๒๒.๗๑ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

ข. ปลาและสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังซึ่งแต่ละสกุลที่จับได้นั้นมีปริมาณมากหึ่งที่มีราคาและไม่ีราคา

จากการสำรวจในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ และ ๒๕๐๗ เป็นจำนวน ๕๔๑ ครั้ง ซึ่งใ้สำรวจในเวลากลางวัน ๒๖๔ ครั้ง และในเวลากลางคืน ๒๗๖ ครั้ง ใ้ค่าเฉลี่ยของอัตราการจับใน

เวลา ๑ ชั่วโมง และจำนวนครั้งที่ผสมสัตว์น้ำหน้าดินชนิดต่าง ๆ ในเวลากลางวันและเวลากลางคืน ดังแสดงในตารางที่ ๑๔ และ ๑๕

ตารางที่ ๑๔

แสดงค่าเฉลี่ยของอัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง และจำนวนครั้งที่พบหิ่งในเวลากลางวัน และกลางคืนของสัตว์น้ำหน้าดินชนิดที่จับได้มากกว่า ๑ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

ชนิด	เวลากลางวัน			เวลากลางคืน		
	จำนวนครั้งที่พบ(ครั้ง)	เปอร์เซ็นต์ที่พบ(%)	อัตราการจับใน ๑ ชม. (กก./ชม.)	จำนวนครั้งที่พบ(ครั้ง)	เปอร์เซ็นต์ที่พบ(%)	อัตราการจับใน ๑ ชม. (กก./ชม.)
ปลากระเบน	๒๗๘	๔๑.๕๕	๑๐.๖๐	๑๑๔	๔๐.๘๖	๕.๐๘
ปลาสิ่กุนข้างเหลือง	๑๔๔	๒๗.๕๐	๖.๕๑	๓๐	๑๐.๖๓	๓.๕๔
ปลาทรายแดง	๔๓๐	๖๔.๒๗	๖.๗๑	๑๗๑	๖๐.๖๓	๖.๖๐
หมึกกล้วย	๕๔๓	๘๑.๑๖	๖.๖๘	๑๕๓	๕๕.๖๕	๓.๒๒
ปลากะพง	๒๒๘	๓๔.๐๘	๔.๖๘	๘๓	๓๒.๘๗	๒.๕๐
ปลาดาวทอง	๑๘๑	๒๘.๕๕	๓.๐๓	๕๖	๑๘.๘๕	๑.๓๐
ปลาทรายขาว	๒๔๓	๓๖.๓๒	๓.๑๐	๗๖	๒๖.๘๕	๓.๑๖
ปลาปากคม	๓๑๘	๔๗.๕๓	๖.๑๔	๑๗๗	๖๖.๗๖	๓.๒๖
ปลากกทะเล	๖๓๘	๙๔.๕๗	๑.๖๑	๑๒๘	๔๕.๓๘	๑.๘๖
ปลาดลาม	๑๖๖	๒๔.๘๑	๒.๑๐	๔๑	๑๔.๕๓	๑.๐๗
ปลาสร้อยนกเขา	๑๖๕	๒๔.๖๖	๒.๖๖	๗๔	๒๖.๖๕	๑.๐๗
ปลาจวด	๗๐	๑๐.๕๖	๑.๕๓	๘๕	๓๐.๑๘	๑.๕๗
ปลาดมเงิน	๑๕๖	๒๓.๓๑	๑.๗๘	๒๐	๗.๐๘	๐.๐๘
ปลาเก๋า	๑๓๘	๒๐.๖๖	๑.๕๘	๓๒	๑๑.๓๘	๐.๖๑
ปลาวัว	๑๘๓	๒๘.๘๕	๑.๕๖	๕๕	๑๕.๕๕	๐.๕๗

ค. ปลาและสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังตั้งแต่สะกูดที่จับได้นั้นมีปริมาณน้อยแต่มีราคา

ตารางที่ ๑๔

แสดงค่าเฉลี่ยของอัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง และจำนวนครั้งที่พบทั้งในเวลา กลางวันและเวลากลางคืนของสัตว์น้ำหน้าดินชนิดที่จับได้น้อยกว่า ๑ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

ชนิด	เวลากลางวัน			เวลากลางคืน		
	จำนวนครั้งที่พบ(ครั้ง)	เปอร์เซ็นต์ที่พบ(%)	อัตราการจับใน ๑ ชม. (กก./ชม.)	จำนวนครั้งที่พบ(ครั้ง)	เปอร์เซ็นต์ที่พบ(%)	อัตราการจับใน ๑ ชม. (กก./ชม.)
กุ้ง	๒๕๙	๓๘.๙๑	๐.๖๔	๑๓๙	๔๓.๕๑	๑.๙๐
ปลาทุแจะปลาสิง	๑๒๔	๑๘.๕๓	๐.๙๙	๙	๓.๑๙	๐.๐๔
ปลาช่อนหรือปลาใบขนุน	๙๙	๑๑.๕๐	๐.๕๘	๔๑	๑๔.๕๓	๐.๕๘
ปูม้า	๔๔	๑๒.๕๕	๐.๒๗	๙๔	๒๙.๖๘	๑.๐๔
กุ้ง	๕๔	๘.๐๗	๐.๑๖	๑๖๔	๕๘.๕๑	๑.๖๓
หมึกกระดอง	๑๔๑	๒๑.๐๗	๐.๖๓	๖๐	๒๑.๖๗	๐.๓๗
ปลาจักรนาถ	๑๓๔	๒๐.๐๒	๐.๒๖	๔๔	๑๔.๑๔	๐.๘๗
ปลาคาบขาว	๖๔	๙.๕๖	๐.๑๙	๕	๑.๗๗	๐.๐๔

เมื่อพิจารณาถึงอัตราการจับสัตว์น้ำหน้าดินชนิดที่ทำการศึกษาที่จับได้ในเวลากลางวันและเวลากลางคืนจะพบว่า สัตว์น้ำหน้าดินส่วนใหญ่จะจับได้ปริมาณมากในเวลากลางวัน จากตารางที่ ๑๔ และ ๑๕ จะเห็นได้ว่าสัตว์น้ำหน้าดินที่ได้อัตราการจับในเวลากลางวันมากกว่าในเวลากลางคืน มีถึง ๑๓ ชนิด คือ ปลากระเบน ปลาสีกุนชางเหลืออง ปลาทรายแดง ปลากะพง ปลาทูของ ปลาทรายขาว ปลาจลาม ปลาสร้อยนกเขา ปลาจวด ปลาคาบเงิน ปลาเก๋า ปลาหัว ปลาทุ ปลาช่อน ปลาคาบขาว หมึกกล้วย และหมึกกระดอง ส่วนสัตว์น้ำหน้าดินที่ได้อัตราการจับในเวลากลางคืนมากกว่าในเวลากลางวันมีเพียง ๖ ชนิด เท่านั้น คือ ปลาปากคน ปลาคทะเล กุ้ง ปูม้า กุ้ง และปลาจักรนาถ นอกจากนี้จะสังเกตได้ว่าสัตว์น้ำหน้าดินพวกที่จับได้ปริมาณมากในเวลากลางคืนมักเป็นพวกสัตว์น้ำที่ไม่มีการเคลื่อนที่มากกว่าพวกปลาหน้าดิน

๖. อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมงที่ระดับความลึกต่าง ๆ ของแต่ละบริเวณในอ่าวไทย ของสัตว์น้ำ
หน้าคืนที่จับได้ทั้งหมด ปลาที่มีราคา ปลาที่ไม่มีราคา และสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังที่จับได้ทั้งหมด
ทั้งนี้โดยไมคำนึงถึงฤดูกาล และเวลา

ในบริเวณที่ ๑ เป็นที่ตื้น มีความลึกไม่เกิน ๓๘.๕ เมตร เช่นเดียวกับบริเวณที่ ๕ ซึ่งก็
เป็นที่ตื้น มีความลึกไม่เกิน ๔๔.๕ เมตร ส่วนบริเวณที่ ๓ ออกจากอ่าวเป็นที่ลึกและไม่มีสถานีใดที่
ตื้นน้อยกว่า ๓๘.๕ เมตร (รูปที่ ๓ และ ๔) ดังนั้นในตารางที่ ๕ และ ๑๐ ในบริเวณที่ ๑ และ ๕
ที่มีความลึกเกินกว่า ๓๘.๕ และ ๔๔.๕ เมตรขึ้นไปจะไม่มีข้อมูลที่ทำการสำรวจ และบริเวณที่ ๓
ที่มีความลึกต่ำกว่า ๓๘.๕ เมตร คงจะไม่มีการสำรวจเช่นเดียวกัน

เมื่อศึกษาเฉลี่ยของอัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมงที่ระดับความลึกต่าง ๆ ในบริเวณ
ที่ ๑-๕ ของปี พ.ศ. ๒๕๐๖ และ ๒๕๐๗ จะเห็นได้ว่าบริเวณที่ ๕ ที่ความลึกระหว่าง ๒๘.๕ - ๓๘.๕
เมตร และบริเวณที่ ๔ ที่ความลึกระหว่าง ๒๘.๕ - ๒๘.๕ เมตร จะจับสัตว์น้ำหน้าคืนรวมทุกชนิด
ได้ค่าเฉลี่ยชั่วโมงละประมาณ ๒๕๐ กิโลกรัม ซึ่งสูงที่สุดและสูงกว่าที่ระดับต่าง ๆ ในบริเวณอื่น ๆ
ของอ่าวไทย ส่วนบริเวณที่ ๑ ที่ความลึกระหว่าง ๒๘.๕ - ๒๘.๕ เมตร จะได้ค่าเฉลี่ยของอัตรา
การจับในเวลา ๑ ชั่วโมง สูงกว่าที่ระดับอื่น ๆ ในบริเวณเดียวกัน แต่จับได้น้อยกว่าในบริเวณที่ ๕
และ ๔ ประมาณชั่วโมงละ ๗๓ กิโลกรัม ส่วนบริเวณที่ ๒ และ ๓ นั้นจับได้มากที่ความลึกระหว่าง
๓๘.๕ - ๓๘.๕ เมตร แต่ได้อัตราการจับน้อยกว่าอัตราการจับในบริเวณที่ ๕, ๔ และ ๑ ที่ระดับ
ความลึกดังกล่าวแล้ว

ถึงแม้ว่าบริเวณที่ ๕ ที่ระดับความลึกระหว่าง ๒๘.๕ - ๓๘.๕ เมตร และบริเวณที่ ๔
ที่ระดับความลึกระหว่าง ๒๘.๕ - ๒๘.๕ เมตรจะจับสัตว์น้ำหน้าคืนได้มากกว่าบริเวณที่ ๑ ที่ระดับ
ความลึก ๒๘.๕ - ๒๘.๕ เมตรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงปลาที่มีราคาและสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลัง
ที่มีค่าทางเศรษฐกิจแล้วจะเห็นได้ชัดว่าบริเวณที่ ๑ จับได้มากกว่าบริเวณที่ ๕ ทุกระดับ ส่วนบริเวณ
ที่ ๕ นั้น จับปลาที่มีราคาได้ปริมาณเกือบเท่ากับบริเวณที่ ๑ แต่เมื่อเทียบสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลัง
แล้วบริเวณที่ ๑ จับได้มากกว่าบริเวณที่ ๔ ส่วนบริเวณที่ ๒ และ ๓ เป็นบริเวณที่ได้อัตราการจับ
ในเวลา ๑ ชั่วโมงของปลาที่มีราคา ปลาที่ไม่มีราคา และสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังที่มีค่าทาง
เศรษฐกิจต่ำกว่าบริเวณที่ ๕, ๔ และ ๑ ทุก ๆ ระดับความลึกของน้ำ และเมื่อพิจารณาเฉพาะสัตว์
น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังแล้วจะพบว่าจับได้มากที่ความลึกระหว่าง ๑๐.๐-๑๘.๕ เมตรเท่านั้น

บรี เวลล์

I

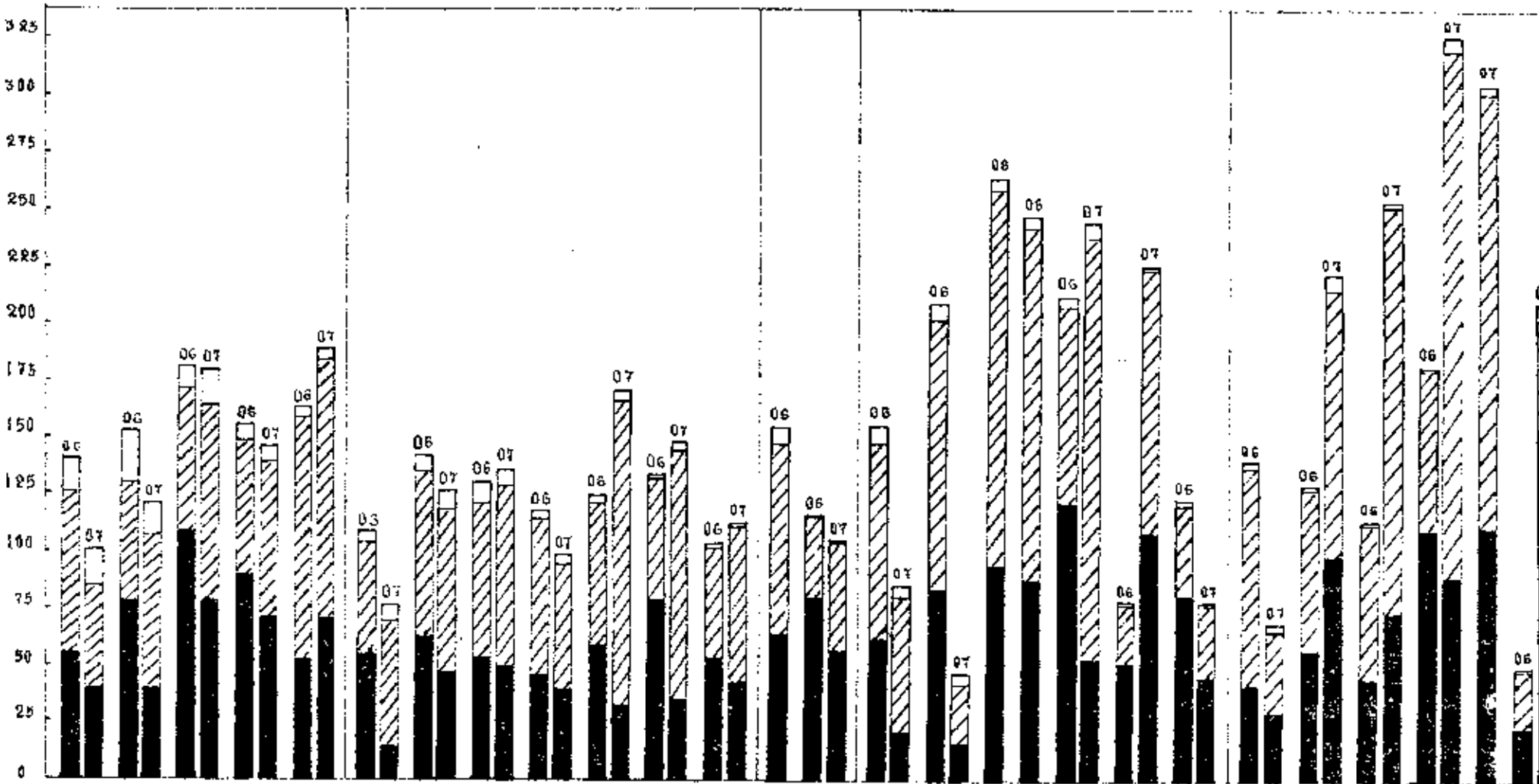
II

III

IV

V

อัตราการจับในเวลา * ชั่วโมง (กก./ชม.)

ความถี่ (เมตร) 18.0-19.4 24.5-29.4 30.5-33.4 19.5-24.4 29.5-34.4 39.5-44.4 34.5-38.4 10.0-19.4 24.5-29.4 34.5-39.4 44.5- 10.0-19.4 24.5-29.4 34.5-39.4 19.5-24.4 29.5-34.4 39.5-44.4 19.5-24.4 29.5-34.4 39.5-44.4

รูปที่ แสดงอัตราการจับของสัตว์น้ำหน้าสถานีขีปนาวุธที่ความถี่ระดับต่าง ๆ ตามบริเวณที่ ๑-๕ ของอ่าวไทย

- = สัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลัง
- ▨ = ปลาที่ไม่มีราคา
- = ปลาที่มีราคา

และที่ความลึกระดับเดียวกันนี้ของบริเวณที่ ๑ จะจับไค้สูงที่สุดถึงชั่วโมงละประมาณ ๑๕.๕ กิโลกรัม ซึ่งสูงกว่าบริเวณอื่น ๆ ทุกระดับ และปริมาณจะค่อยลดลงเมื่อความลึกยิ่งเพิ่มขึ้นจนถึงที่ความลึกระหว่าง ๒๘.๕ - ๒๘.๘ เมตร จะจับไค้ประมาณ ๑๐.๒ กิโลกรัมต่อชั่วโมง และที่ความลึกมากกว่า ๒๘.๘ เมตรอัตราการจับสัตว์น้ำหน้าคืนที่ไม่มีกระดูกสันหลังจะลดลงประมาณ $\frac{2}{3}$ - $\frac{1}{3}$ เท่าของอัตราการจับที่ความลึก ๑๐.๐ - ๒๘.๘ เมตร

๘. อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง ของสัตว์น้ำหน้าคืนแต่ละชนิดที่สถานีต่าง ๆ ทั่วอ่าวไทย โดยไม่คำนึงถึงฤดูกาล เวลา และความลึกของน้ำ

ก. สัตว์น้ำที่จับได้ทั้งหมด

ในการสำรวจแหล่งประมงควายอวนลากในอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๐๖ - ๒๕๐๘ นั้น ได้ทำการสำรวจควายอวนลากหน้าคืนแบบแผนตะเข้ทั้งในเวลากลางวันและในเวลากลางคืน ๕๕๑ ครั้ง ได้ปริมาณปลาหน้าคืนที่สูงที่สุด ๑๕๐๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง และได้ปริมาณที่สูงกว่า ๑๐๐๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปเพียง ๒ ครั้งซึ่งจับได้ในบริเวณที่ ๑ ทั้ง ๒ ครั้ง ส่วนอัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมงที่มีค่าอยู่ระหว่าง ๕๐๐ - ๑๐๐๐, ๔๐๐ - ๕๐๐ และ ๓๐๐ - ๔๐๐ กิโลกรัม ต่อชั่วโมง นั้นได้พบเป็นจำนวน ๑๐, ๑๒ และ ๔๒ ครั้งตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าสถานีที่จับปลาหน้าคืนได้ปริมาณสูงสุด ซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๓๐๑ - ๔๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไป ๘ สถานี ซึ่งอยู่ในบริเวณต่าง ๆ ดังนี้

- บริเวณที่ ๑ มี ๑ สถานี คือสถานีที่ $A_1 = 30$
- บริเวณที่ ๒ มี ๒ สถานี คือสถานีที่ $B_2 = 14$ และ $B_3 = 205$
- บริเวณที่ ๔ มี ๓ สถานี คือสถานีที่ $B_4 = 114, B_5 = 195$ และ $B_5 = 218$
- บริเวณที่ ๕ มี ๑ สถานี คือสถานีที่ $C_3 = 396$

(อัตราการจับปลาหน้าคืนในเวลา ๑ ชั่วโมง และจำนวนครั้งที่ทำการสำรวจในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๑๐)

๙. ปลาและสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลัง ซึ่งแต่ละสปีชีส์ที่จับได้นั้นมีปริมาณมากทั้งที่มีราคาและไม่มีราคา

จากการสำรวจควายอวนลาก ๕๕๑ ครั้ง ได้อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง และจำนวนครั้งที่พบสัตว์น้ำหน้าคืนชนิดต่าง ๆ ที่มีปริมาณมากทั้งที่มีราคาและไม่มีราคาในสถานีต่าง ๆ ได้ดังนี้

๑. ปลากระเบน (Rays)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๒๐๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๑๐๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๑๖ ครั้ง

สถานที่ที่จับได้ปริมาณสูงที่สุดซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๒๘.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไป

๑๘ สถานี ซึ่งอยู่ในบริเวณต่าง ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ มี ๔ สถานี คือ สถานี A-4, A-9, A₁-20 และ A₁ - 23

บริเวณที่ ๒ มี ๑ สถานี คือ สถานี B₁ - 200

บริเวณที่ ๓ มี ๓ สถานี คือ สถานี B₂ - 38, B₂ - 39 และ B₃ - 223

บริเวณที่ ๔ มี ๖ สถานี คือ สถานี B₄-45, B₄-114, B₅-196, B₅-196, B₅-218, B₅-218

บริเวณที่ ๕ มี ๕ สถานี คือ สถานี C - 320, C - 321, C - 345, C - 420

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบ

ปลากระเบนในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๑๑)

๒. ปลาสีขนข้างเหลือง (*Caranx leptolepis*)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๑๕๐.๐ กิโลกรัม ต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๓๑ ครั้ง

สถานที่ที่จับได้ปริมาณสูงที่สุดซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไป

มี ๒ สถานี คือ สถานีที่ A₁-15 และ A₁-24 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๑

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบปลา

สีขนข้างเหลืองในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๑๒)

๓. ปลาทรายแดง (*Nemipterus spp.*)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๓๖.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๕๑ ครั้ง

สถานที่ที่จับได้ปริมาณสูงที่สุดซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๒๐.๑ - ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

มี ๔ สถานี ซึ่งอยู่ในบริเวณต่าง ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ มี ๑ สถานี คือ สถานีที่ A₁ - 16

บริเวณที่ ๒ มี ๑ สถานี คือ สถานีที่ B₁ - 118

บริเวณที่ ๔ มี ๒ สถานี คือ สถานีที่ B₄ - 84 และ B₄ - 114

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมงจำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบปลา
ทรายแดงในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๑๑)

๔. หมึกกล้วย (*Loligo* spp.)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๔๔.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๓๒ ครั้ง

สถานีที่จับได้ปริมาณสูงที่สุดซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๑๕.๑ - ๒๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง
๒ สถานี คือสถานีที่ A - ๐ และ A₁ - 13 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๑

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบหมึก
กล้วยในสถานีต่าง ๆ ดูจากรูปที่ ๑๔)

๕. ปลากระพง (*Lutianus* spp.)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๓๒.๕ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๓๑ ครั้ง

สถานีที่จับได้ปริมาณสูงที่สุด ซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงมี ๕ สถานี
ซึ่งอยู่ในบริเวณต่าง ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๒ มี ๑ สถานีคือ สถานีที่ B - 35

บริเวณที่ ๑ มี ๒ สถานีคือ สถานีที่ B₂ - 40 และ B₂ - 41

บริเวณที่ ๔ มี ๑ สถานีคือ สถานีที่ B₄ - 42

บริเวณที่ ๕ มี ๑ สถานีคือ สถานีที่ C₃ - 421

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบปลา
กระพงในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๑๕)

๖. ปลาตาทอง (*Priacanthus tayenus*)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๑๔๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๒๕ ครั้ง

สถานีที่จับได้ปริมาณสูงที่สุดซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไป
มี ๕ สถานี ซึ่งอยู่ในบริเวณต่าง ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ มี ๑ สถานี คือ สถานีที่ $A_1' - 28$

บริเวณที่ ๒ มี ๒ สถานี คือ สถานีที่ B - 48 และ B - 60

บริเวณที่ ๔ มี ๑ สถานี คือ สถานีที่ $B_5 - 213$

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบปลา
ตาทองในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๑๖)

๓. ปลาทรายขาว (*Scolopsis* spp.)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๘๘.๔ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๑๖ ครั้ง

สถานีที่จับได้ปริมาณสูงที่สุดซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๑๘.๑ - ๖๐.๑ กิโลกรัมต่อชั่วโมง
มี ๓ สถานี ซึ่งอยู่ในบริเวณต่าง ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ มี ๒ สถานี คือ สถานีที่ A - 6 และ $A_1' - 21$

บริเวณที่ ๔ มี ๑ สถานี คือ สถานีที่ $C_3 - 421$

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบปลา
ตาทองในสถานีต่าง ๆ นั้นดูได้จากรูปที่ ๑๗)

๔. ปลาปากคม (*Saurida* spp.)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๕๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๖ ครั้ง

สถานีที่จับได้ปริมาณสูงที่สุดซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๑๘.๑ - ๖๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง
มี ๑ สถานี คือ $B_2 - 14$ ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๑

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบปลาปากคม
ในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๑๘)

๕. ปลากระดูกเง (*Rachycentron canadus*)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๘๖.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๔ ครั้ง

สถานีที่จับได้ปริมาณสูงที่สุดซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไป
๑ สถานี คือ สถานี $B_4 - 218$ ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๔ และสถานีที่จับได้ครั้งละ ๑๘.๑ - ๖๐.๐ กิโลกรัม

ต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๒ สถานีคือสถานีที่ C - 37 และ C₃ - 420 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๕

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบปลา
ตกทะเลในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๑๕)

๑๐. ปลาฉลาม (Sharks)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๑๐๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๑๔ ครั้ง

สถานีที่จับได้ปริมาณสูงที่สุดซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๕.๑ - ๑๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง
มี ๑๑ สถานี ซึ่งอยู่ในบริเวณต่าง ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ มี ๔ สถานีคือ สถานีที่ A - 2, A - 4 และ A₁ - 16, A₁' - 30

บริเวณที่ ๒ มี ๑ สถานีคือ สถานีที่ B₁ - 202

บริเวณที่ ๓ มี ๒ สถานีคือ สถานีที่ B₂ - 53 และ B₃ - 222

บริเวณที่ ๕ มี ๔ สถานีคือ สถานีที่ C-245, C-346, C₃-396 และ C₃-446

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบ
ปลาฉลามในสถานีต่าง ๆ นั้นดูได้จากรูปที่ ๒๐)

๑๑. ปลาสร้อยนกเขา (Plectorhynchus sp.)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๔๖.๐ กิโลกรัม ต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๔ ครั้ง

สถานีที่จับได้ปริมาณสูงที่สุดซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๑๔.๑ - ๒๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง
ขึ้นไปมี ๑ สถานี คือสถานีที่ B₅-196 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๕ และสถานีที่จับได้ครั้งละ ๑๐.๑ - ๑๕.๐
กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๓ สถานี ซึ่งอยู่ในบริเวณต่าง ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ มี ๑ สถานี คือ สถานีที่ A₁ - 10

บริเวณที่ ๒ มี ๑ สถานี คือ สถานีที่ B - 35

บริเวณที่ ๕ มี ๑ สถานี คือ สถานี C₃ - 446

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบ
ปลาสร้อยนกเขาในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๒๑)

๑๒. ปลาดุก (*Johnius*)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๓๓๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๑๓ ครั้ง

สถานที่ที่จับได้ปริมาณสูงที่สุดซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี

๓ สถานที่ คือสถานที่ B - 87, B₁-200 และ B₁ - 201 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๒

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบปลาดุกในสถานที่ต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๒๒)

๑๓. ปลาน้ำดอกไม้ (*Sphraena*)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๔๕๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๑๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๒๑ ครั้ง

สถานที่ที่จับได้ปริมาณสูงที่สุดซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๒๕ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี

๑ สถานที่ คือสถานที่ที่ B₁ - 14 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๑ และสถานที่ที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๕.๑ - ๑๐.๐ กับ ๑๕.๑ - ๒๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงมีอย่างละ ๑ สถานที่ คือสถานที่ที่ B₄ - 42 และ B₂-41 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๔ และ ๓ ตามลำดับ ส่วนสถานที่ที่เหลือนั้น ส่วนใหญ่จับได้ครั้งละต่ำกว่า ๑ กิโลกรัมต่อชั่วโมง และ ๑.๑ - ๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบปลาน้ำดอกไม้ในสถานที่ต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๒๓)

๑๔. ปลาเก๋า (*Epinephelus*)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๔๓.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒๕๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๘ ครั้ง

สถานที่ที่จับได้ปริมาณสูงที่สุดซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๑๕.๑-๒๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

มีเพียง ๑ สถานที่เท่านั้นคือสถานที่ที่ B₂ - 41 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๓ และสถานที่ที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๑๐.๑ - ๑๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงก็มี ๑ สถานที่เช่นเดียวกัน คือสถานที่ที่ B₃ - 223 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๓ เช่นเดียวกัน

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบปลาเก๋าในสถานที่ต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๒๔)

๑๕. ปลาที่ไม่มีราคาที่จับได้ทั้งหมด

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๑๓๐๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๓๐๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๒๔ ครั้ง และ
จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒๕๐ - ๓๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงมี ๔๐ ครั้ง

สถานที่ที่จับได้ปริมาณสูงที่สุดซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๒๐๐-๓๐๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง
มี ๔ สถานที่ คือสถานที่ที่ C-370, C-371, C₃-396 และ C₃ - 420 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๕

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบปลา
ที่ไม่มีราคาในสถานที่ต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๒๕)

๑๖. สัตว์น้ำหน้าคืนที่ไม่มีกระดูกสันหลังที่จับได้ทั้งหมด

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๕๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๕๔ ครั้ง

สถานที่ที่จับได้ปริมาณสูงที่สุดซึ่งเฉลี่ยแล้วจับได้ครั้งละ ๑๕.๑ - ๒๐.๐ กิโลกรัมต่อ
ชั่วโมงขึ้นไปมี ๔ สถานที่ ซึ่งอยู่ในบริเวณต่าง ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ มี ๘ สถานที่ คือ สถานที่ที่ A-0, A-1, A-3, A-4, A-5, A-7 และ A₁' - 13

บริเวณที่ ๓ มี ๑ สถานที่ คือ สถานที่ที่ B₂ - 36

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบ
สัตว์น้ำหน้าคืนที่ไม่มีกระดูกสันหลังในสถานที่ต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๒๖)

ค. ปลาและสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังซึ่งแต่ละสกุลที่จับได้นั้นมีปริมาณน้อยแต่มีราคา

จากการสำรวจช่วยอนลาก ๕๕๑ ครั้ง ได้อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง และจำนวน
ครั้งที่พบสัตว์น้ำหน้าคืนชนิดต่าง ๆ ที่มีปริมาณน้อยแต่มีราคาในสถานที่ต่าง ๆ ได้ดังนี้

๑. กุ้ง (Lobsters)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๖๓.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ครั้งละ ๑๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๑๑ ครั้ง

สถานที่ที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๓.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๕ สถานที่ ซึ่งอยู่ในบริเวณ
ต่าง ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ มี ๒ สถานีคือ สถานีที่ A - 5 และ A - 7.

บริเวณที่ ๒ มี ๑ สถานีคือ สถานีที่ B - 49.

บริเวณที่ ๓ มี ๑ สถานีคือ สถานีที่ B₂ - 36

บริเวณที่ ๔ มี ๑ สถานีคือ สถานีที่ C₃ - 423

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบ
กิ้งในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๒๗)

๒. ปลาอินทรี (*Scomberomorus*)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๒๖.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๒๒ ครั้ง

สถานีที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒.๑ - ๓.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง มี ๔ สถานี ซึ่งอยู่

ในบริเวณต่าง ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ มี ๒ สถานี คือ สถานีที่ A - 0 และ A₁' - 31

บริเวณที่ ๔ มี ๒ สถานี คือ สถานีที่ C - 243 และ C₃ - 422

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจ และจำนวนครั้งที่พบปลา
อินทรี ในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๒๘)

๓. ปลานวลหรือปลาใบขนุน (*Lactarius*)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๕๖.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๒๒ ครั้ง

สถานีที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๓.๑ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๔ สถานี ซึ่งอยู่ในบริเวณ

ต่าง ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๒ มี ๘ สถานี คือ สถานีที่ B-46, B₁-137, B₁-138, B₁-156, B₁-157, B₁-1๕8

และ B₂ - 201

บริเวณที่ ๕ มี ๑ สถานีคือ สถานีที่ C - 320

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบ
ปลานวลในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๒๙)

๔. ปูม้า (Fortunus sp.)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๔๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ครั้งละ ๕.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๒๖ ครั้ง

สถานที่ที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๓.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๓ สถานี คือสถานี B₁-155 และ B₁-177 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๒ และสถานีที่ C-267 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๕

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบปูม้าในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๓๐)

๕. กุ้ง (Shrimps)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๑๔.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๑๐.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๘ ครั้ง

สถานที่ที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๓.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมีเพียง ๑ สถานี คือสถานีที่ B₁ - 155 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๒ และสถานที่ที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒.๑ - ๓.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๓ สถานีซึ่งอยู่ในบริเวณต่าง ๆ ดังนี้

บริเวณที่ ๑ มี ๑ สถานีคือ สถานีที่ A - 2

บริเวณที่ ๒ มี ๑ สถานีคือ สถานีที่ B₁ - 156

บริเวณที่ ๕ มี ๑ สถานีคือ สถานีที่ B₂ - 57

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบกุ้งในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๓๑)

๖. ปลาจระเข้ขาว (Pampus argenteus)

ปริมาณที่จับได้สูงที่สุด ๑๖.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๓.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๘ ครั้ง

สถานที่ที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๑.๕ - ๒.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงมี ๒ สถานีคือ สถานีที่ B₁ -179 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๒ และสถานีที่ C - 267 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๕

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบปลาจระเข้ขาวในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๓๒)

๗. ปลาจระเข้ค้ำ (Parastromateus tiger)

ปริมาณที่จับได้สูงสุด ๑๓.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมง

จำนวนครั้งที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๑.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงขึ้นไปมี ๔ ครั้ง

สถานที่ที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๒.๑ - ๓.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงมีเพียง ๑ สถานี เท่านั้น

คือสถานีที่ ๕.55 ซึ่งอยู่ในบริเวณที่ ๓ และสถานที่ที่จับได้ปริมาณครั้งละ ๑.๕ - ๒.๐ กิโลกรัมต่อชั่วโมงก็มี ๑ สถานี คือสถานีที่ B - 46

(อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมง จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจและจำนวนครั้งที่พบปลาจระเข้ค้ำในสถานีต่าง ๆ นั้นดูจากรูปที่ ๓๓)

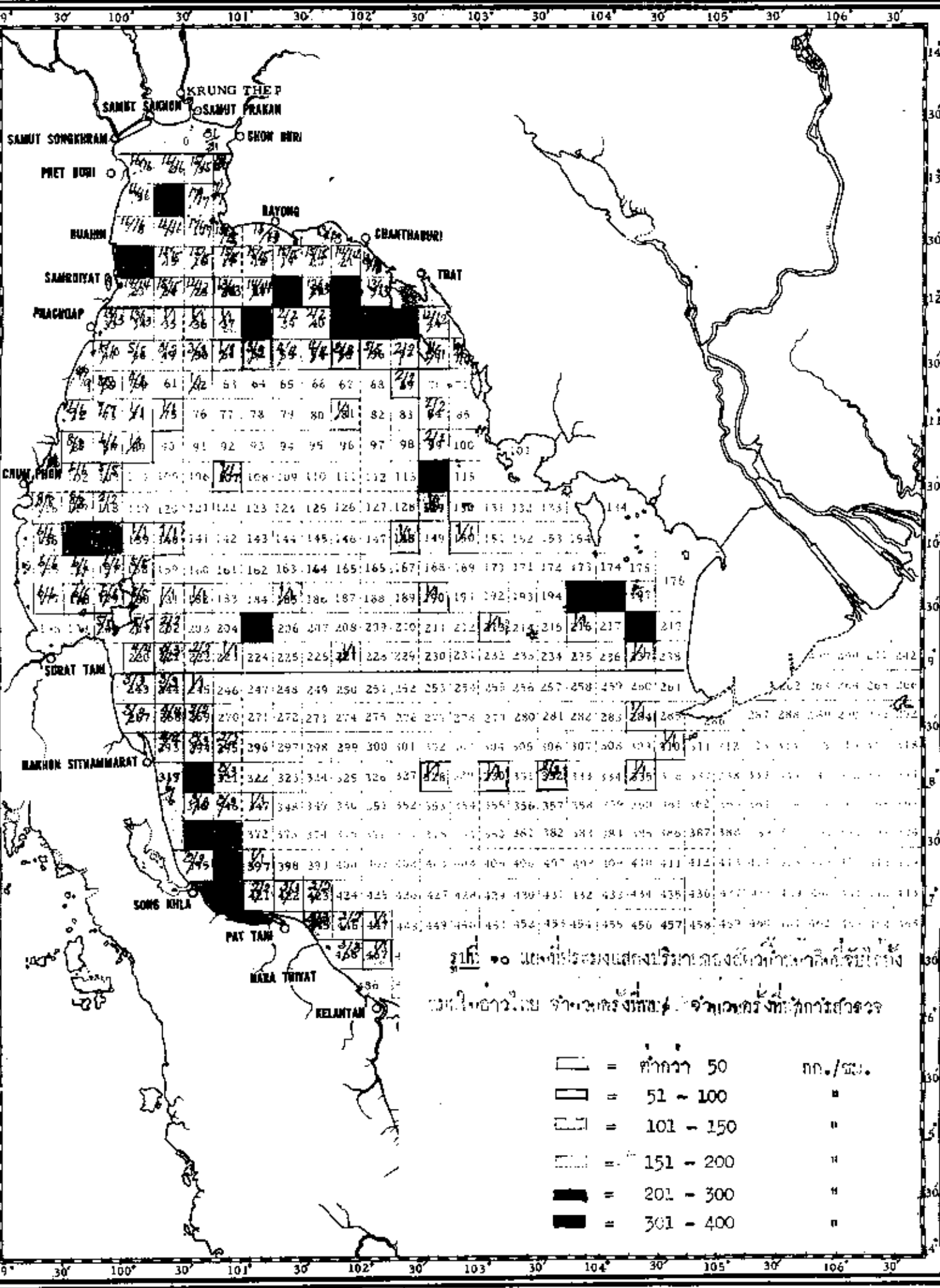
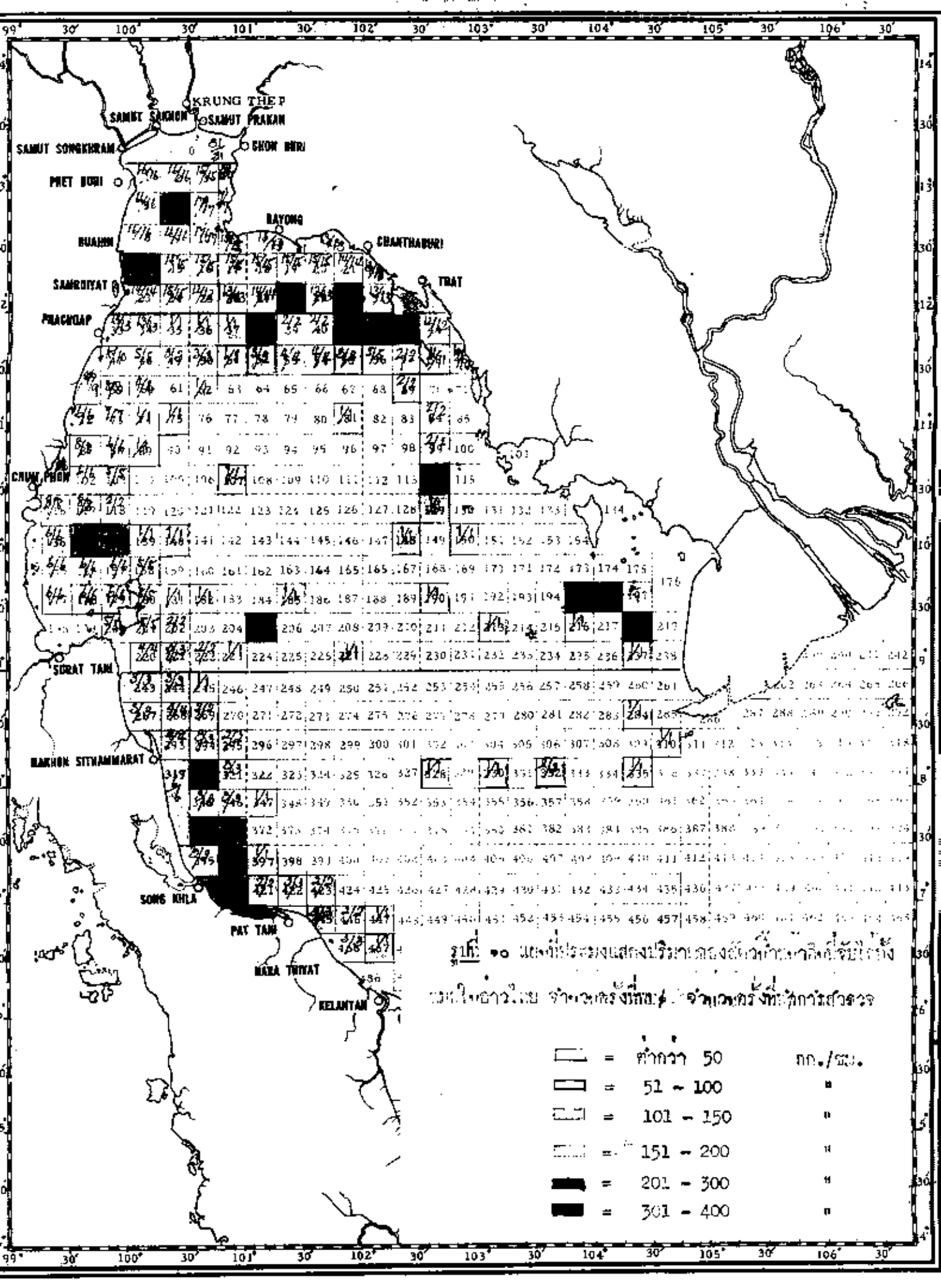
๘. การหา ความแตกต่างระหว่างอัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมงซึ่งจับได้ในเวลากลางวันกับกลางคืนของสัตว์น้ำทั้งหมด ปลาและสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลังซึ่งแต่ละสกุลที่จับได้นั้นมีปริมาณมากทั้งที่มีราคาและไม่มีราคา รวมทั้งปลาและสัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลัง ซึ่งแต่ละสกุลที่จับได้นั้นมีปริมาณน้อยแต่มีราคา

จากการใช้ χ^2 - test พิสูจน์อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมงของสัตว์น้ำหน้าคืนที่จับได้ในเวลากลางวันและกลางคืน ๒๘ ชนิด (ตารางที่ ๑๖) พบว่าแบ่งออกได้ ๓ พวก คือ

พวกที่ ๑ อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมงของสัตว์น้ำที่จับได้ในเวลากลางวันและเวลากลางคืนแตกต่างกันเป็นนัยสำคัญ ($P < 0.01$) มี ๘ ชนิด คือ ปลาเก๋า ปลาหัวปลาดาว เหลือง หมึกกล้วย และปลากะเบน จะจับได้ในเวลากลางวันมากกว่าในเวลากลางคืน ส่วนกุ้งและกั้งจะจับได้ในเวลากลางคืนมากกว่าในเวลากลางวัน

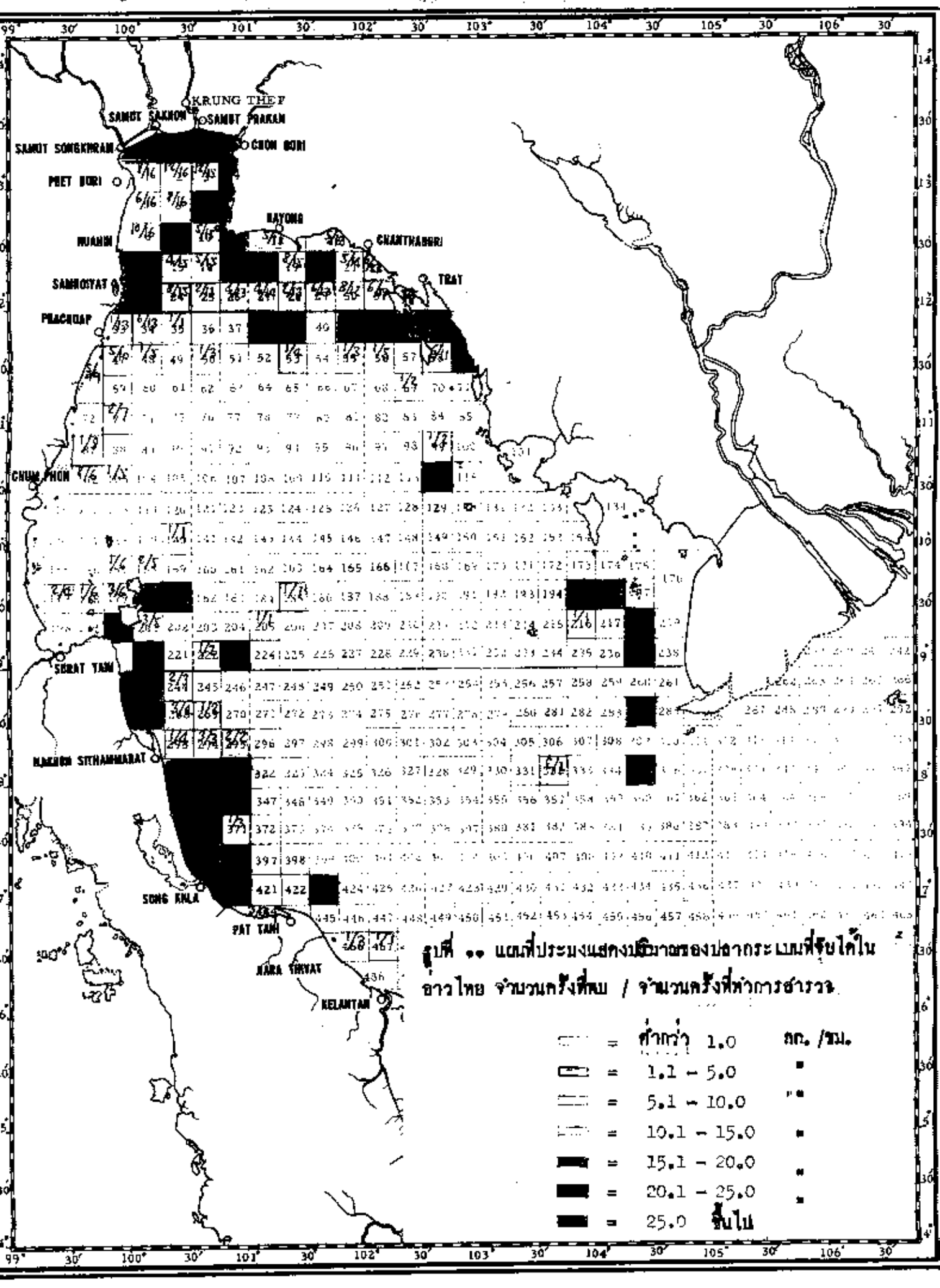
พวกที่ ๒ อัตราการจับในเวลา ๑ ชั่วโมงของสัตว์น้ำที่จับได้ในเวลากลางวันและกลางคืนที่แตกต่างกันเป็นนัยสำคัญ ($P < 0.05$) มี ๘ ชนิด คือ ปลากะพง ปลาหู ปลาสิ่กุนข้างเหลือง ปลาคายเงิน ปลาแดง (Pussilier) ปลาฉลาม และสัตว์น้ำหน้าคืนรวมทุกชนิดจะจับได้ในเวลากลางวันมากกว่าในเวลากลางคืน ส่วนปลาจักรยาและปูม้า จะจับได้ในเวลากลางคืนมากกว่าในเวลากลางวัน พบว่าความถี่ทำการสำรวจอีก ๑๐๐ ครั้ง ปลากะพง ปลาหู ปลาสิ่กุนข้างเหลือง ปลาคายเงิน ปลาแดง ปลาฉลาม และสัตว์น้ำหน้าคืนรวมทุกชนิดจะจับได้ในเวลากลางวันมากกว่าในเวลากลางคืน ถึง ๕๕ ครั้ง ส่วนปลาจักรยาและปูม้าจะจับได้ตรงกันข้าม คือจะจับได้ในเวลากลางคืนมากกว่าในเวลากลางวันถึง ๕๕ ครั้ง ใน ๑๐๐ ครั้ง

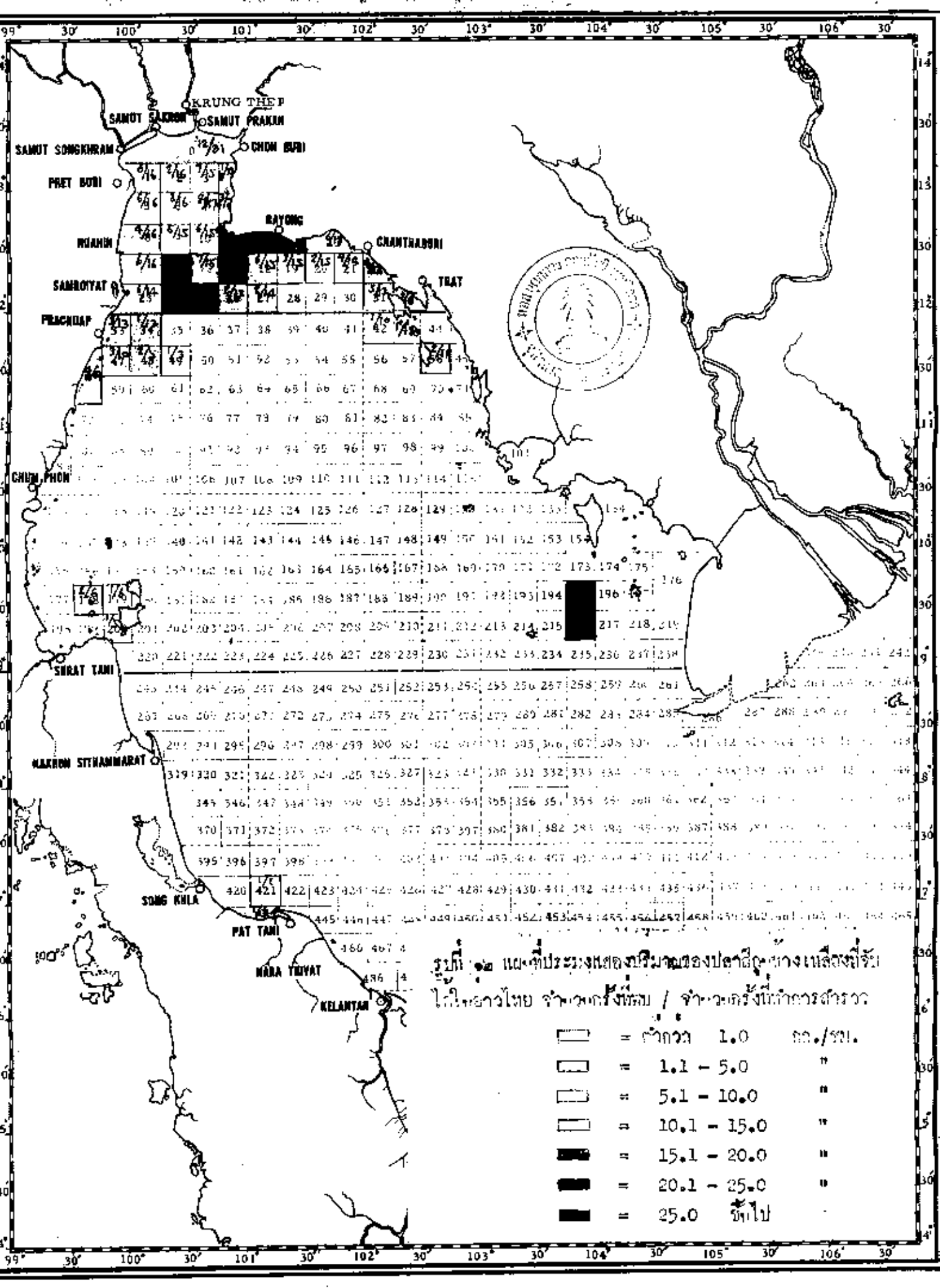
รูปที่ ๑๐ แผนที่แสดงผลผลิตข้าวของจังหวัดภาคกลาง
 หน่วย: ตัน/ไร่ โดย จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดนครปฐม จังหวัดสุพรรณบุรี

- = ต่ำกว่า 50   กก./ไร่.
- ▤ = 51 - 100   "
- ▥ = 101 - 150   "
- ▧ = 151 - 200   "
- ▨ = 201 - 300   "
- ▩ = 301 - 400   "

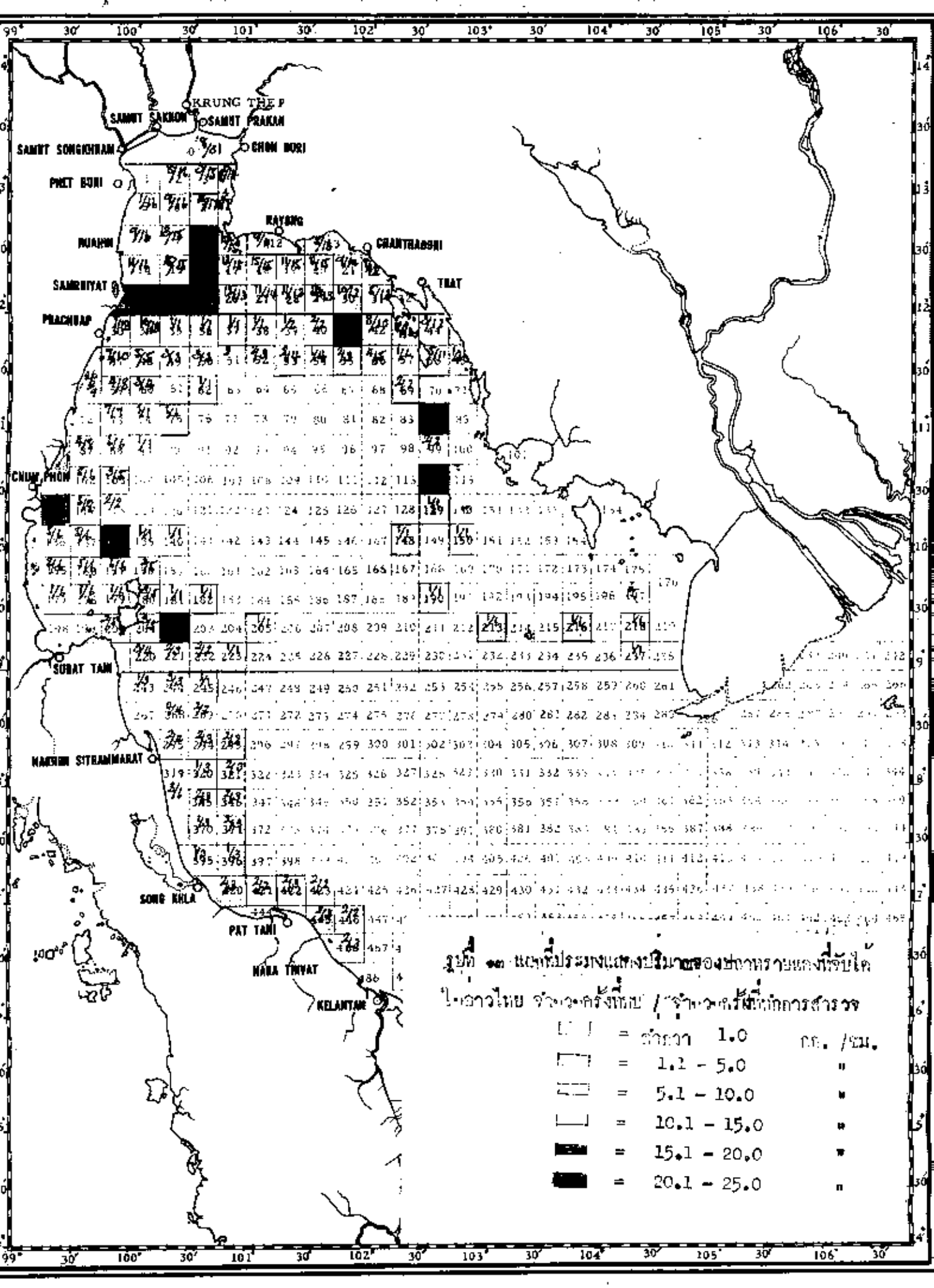
รูปที่ ๑๑ แผนที่ประมวงแสดงปริมาณของอากาศแบบที่จับได้ใน
 ชาวไทย จำนวนครั้งที่ยับ / จำนวนครั้งที่ยากการสำรวจ

	=	ต่ำกว่า 1.0	กค. /ม.
	=	1.1 - 5.0	"
	=	5.1 - 10.0	"
	=	10.1 - 15.0	"
	=	15.1 - 20.0	"
	=	20.1 - 25.0	"
	=	25.0 ขึ้นไป	"

รูปที่ ๑๒ แผนที่ประมาณการปริมาณน้ำฝนของประเทศไทย
โดยกรมอุตุนิยมวิทยา / กรมอุตุนิยมวิทยาและอุทกศาสตร์

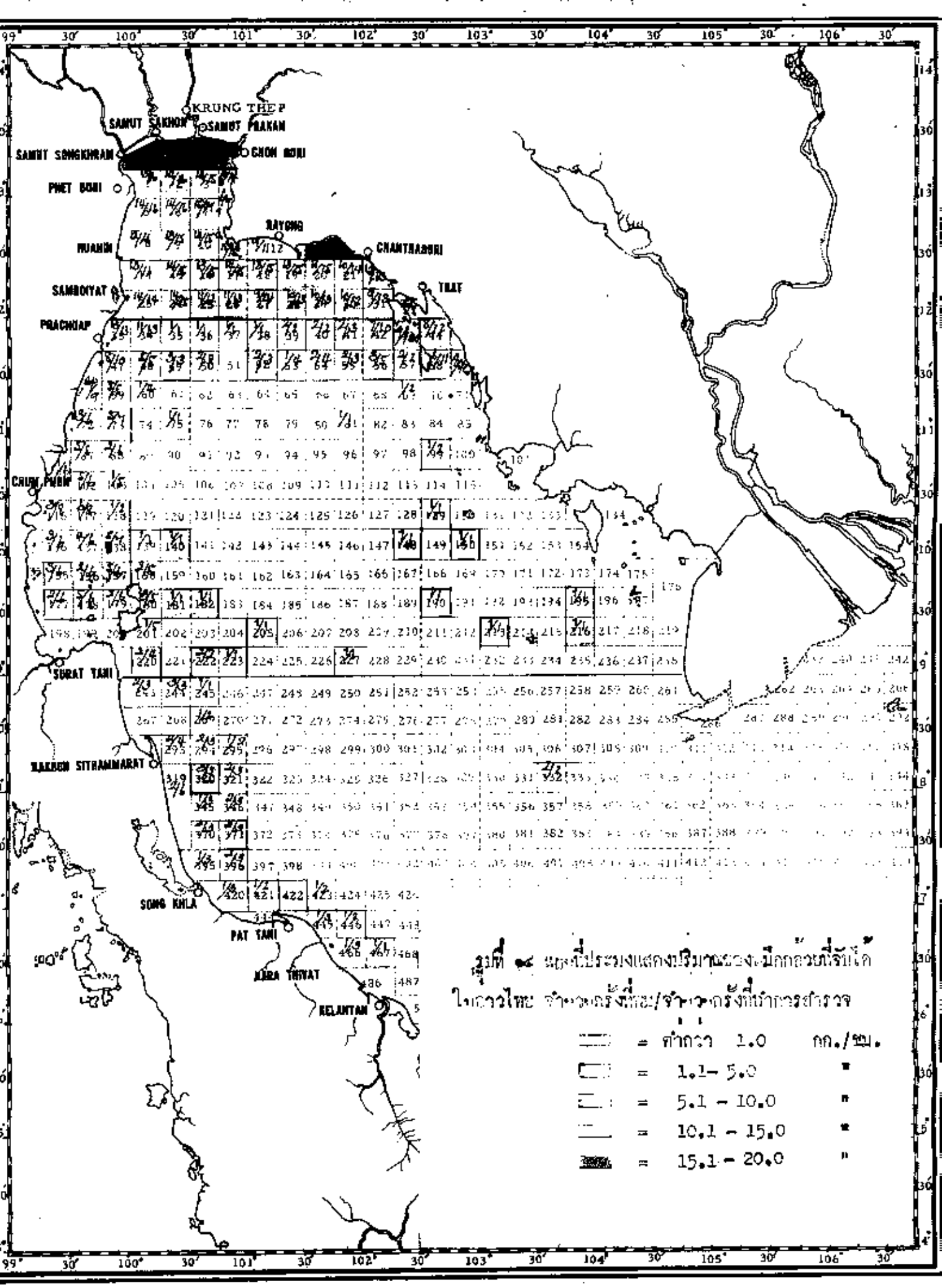
- = ค่ารวม 1.0 มม./ชม.
- = 1.1 - 5.0 "
- = 5.1 - 10.0 "
- = 10.1 - 15.0 "
- = 15.1 - 20.0 "
- = 20.1 - 25.0 "
- = 25.0 ขึ้นไป

รูปที่ ๓๓ แผนที่ปริมาณน้ำฝนรายปีของประเทศไทยปี ๒๕๒๕

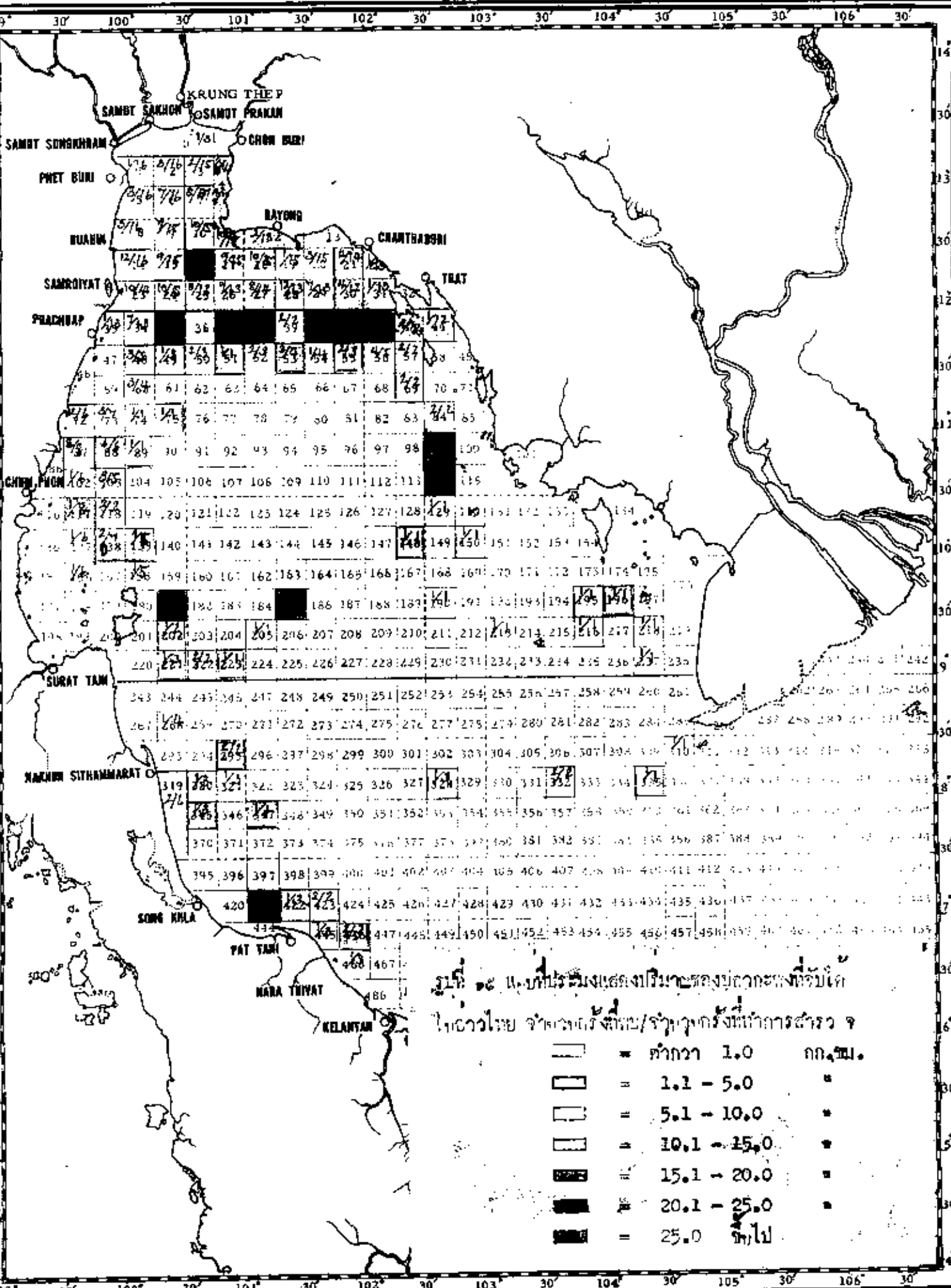
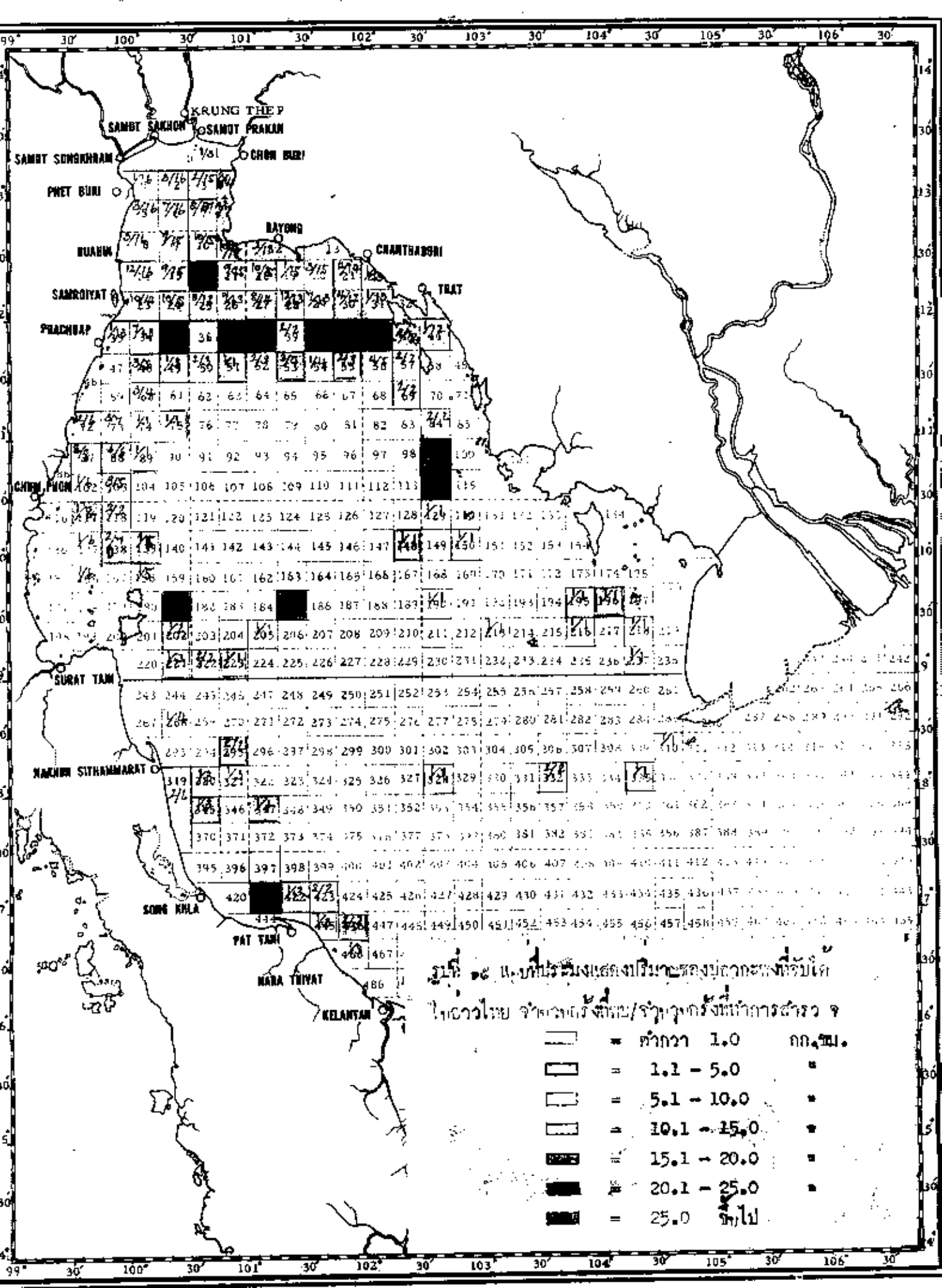
หน่วยมิลลิเมตร (มม.) / จำนวนวันที่มีฝนตก

- = ๑.๐ มม. / ๑ วัน
- = ๑.๑ - ๕.๐ มม. / ๑ วัน
- = ๕.๑ - ๑๐.๐ มม. / ๑ วัน
- = ๑๐.๑ - ๑๕.๐ มม. / ๑ วัน
- = ๑๕.๑ - ๒๐.๐ มม. / ๑ วัน
- = ๒๐.๑ - ๒๕.๐ มม. / ๑ วัน

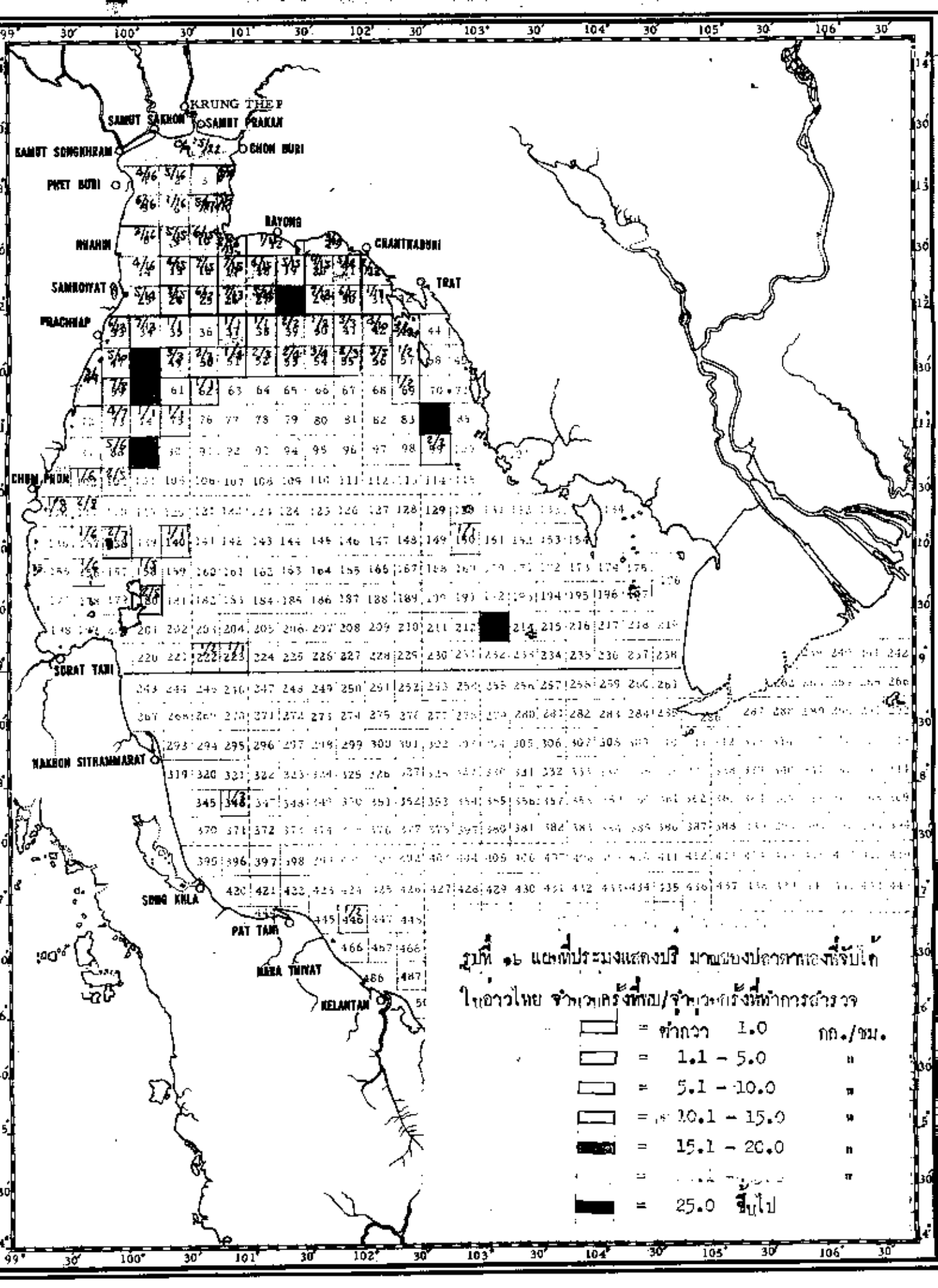
รูปที่ ๔๕ แผนที่ปริมาณแสดงปริมาณของปีกลองเขตรักษา
 ไลกัวไทย จำนวนครั้งหรือ/จำนวนครั้งที่มีค่าเฉลี่ย

- = ต่ำกว่า 1.0 กก./ชม.
- = 1.1 - 5.0 "
- = 5.1 - 10.0 "
- = 10.1 - 15.0 "
- = 15.1 - 20.0 "

รูปที่ ๑๘ แผนที่แสดงปริมาณของน้ำฝนที่ตกในประเทศไทย
 โดยหน่วย มิลลิเมตร/ชั่วโมง/วัน/ปี

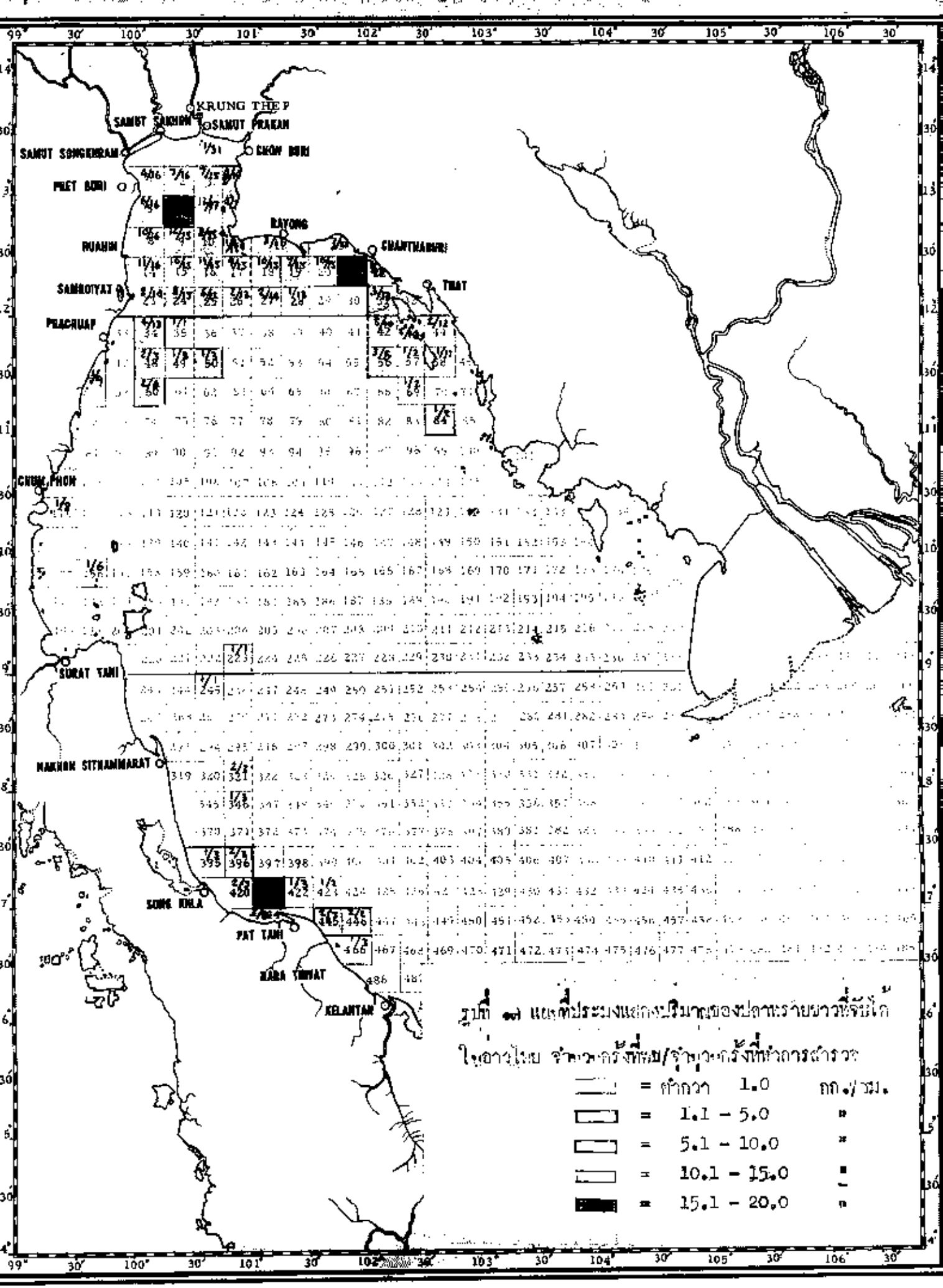
	= 1.0	กก.พ.ม.
	= 1.1 - 5.0	"
	= 5.1 - 10.0	"
	= 10.1 - 15.0	"
	= 15.1 - 20.0	"
	= 20.1 - 25.0	"
	= 25.0	ไม่

รูปที่ ๑๖ แสดงปริมาณแสงอาทิตย์ มาตรของปลาดุกของจังหวัด

ไทยวโย จังหวัดศรีสะเกษ/จังหวัดศรีสะเกษการสำรวจ

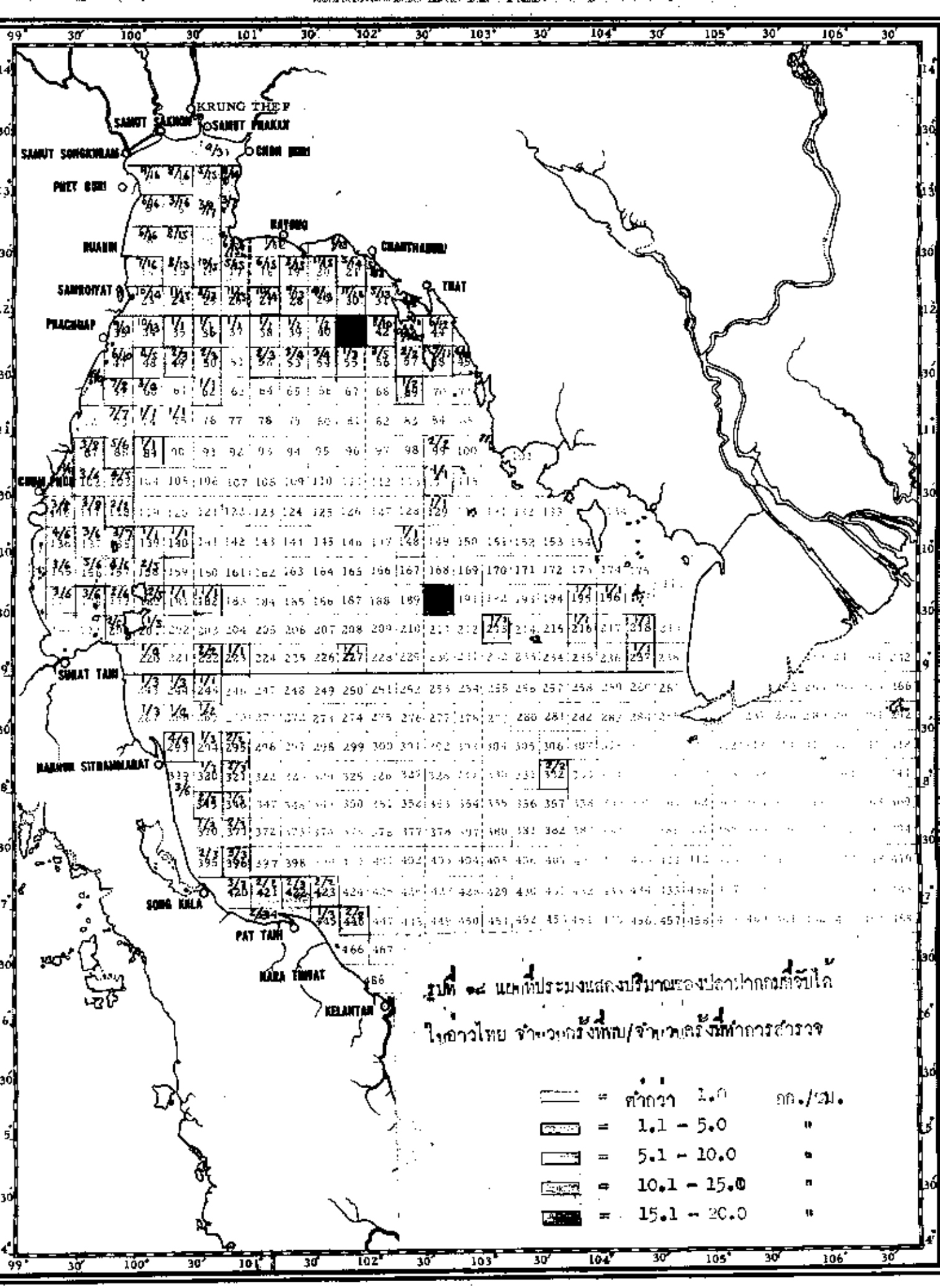
- = ชั่วโมง 1.0 กค./ชม.
- = 1.1 - 5.0 "
- = 5.1 - 10.0 "
- = 10.1 - 15.0 "
- = 15.1 - 20.0 "
- = 20.2 - 25.0 "
- = 25.0 ขึ้นไป

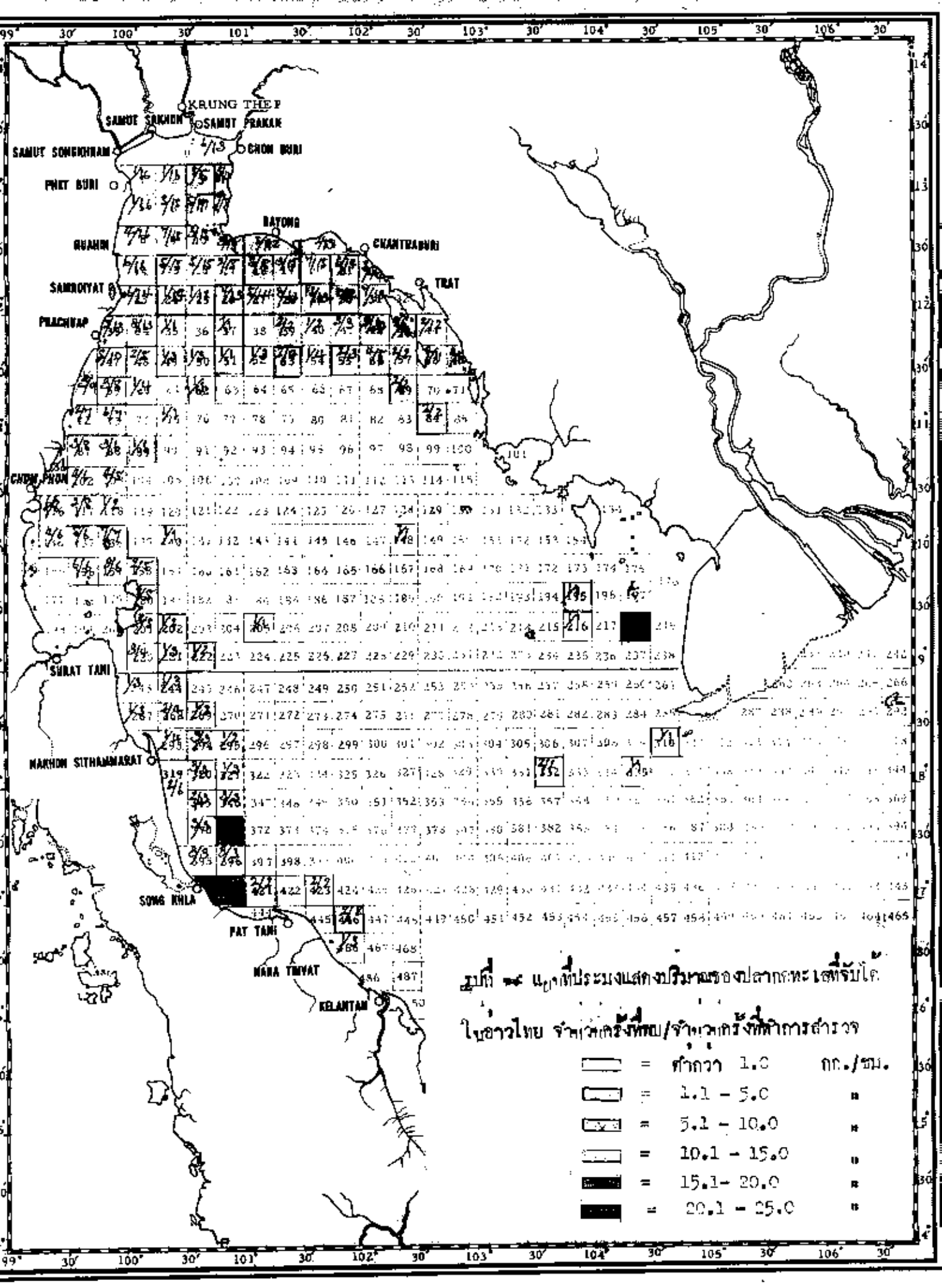

รูปที่ ๓๓ แผนที่ประมาณแสดงปริมาณของปลาทรายขาวที่จับได้
ในอ่างโอบ จังหวัดศรีสะเกษ/จังหวัดศรีสะเกษที่ทำการสำรวจ

- = ค่ากว่า 1.0 กก./ชม.
- = 1.1 - 5.0 "
- = 5.1 - 10.0 "
- = 10.1 - 15.0 "
- = 15.1 - 20.0 "

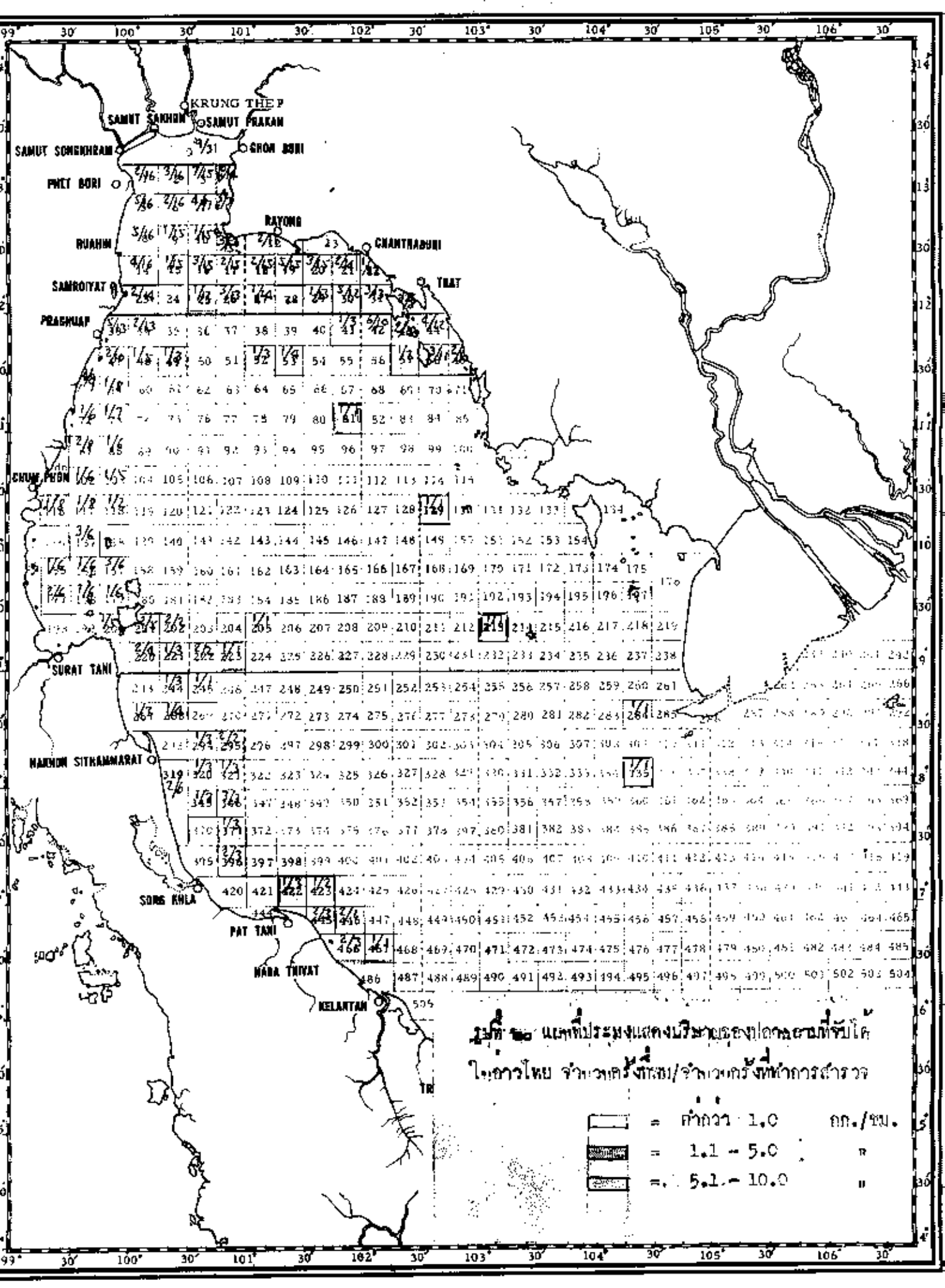

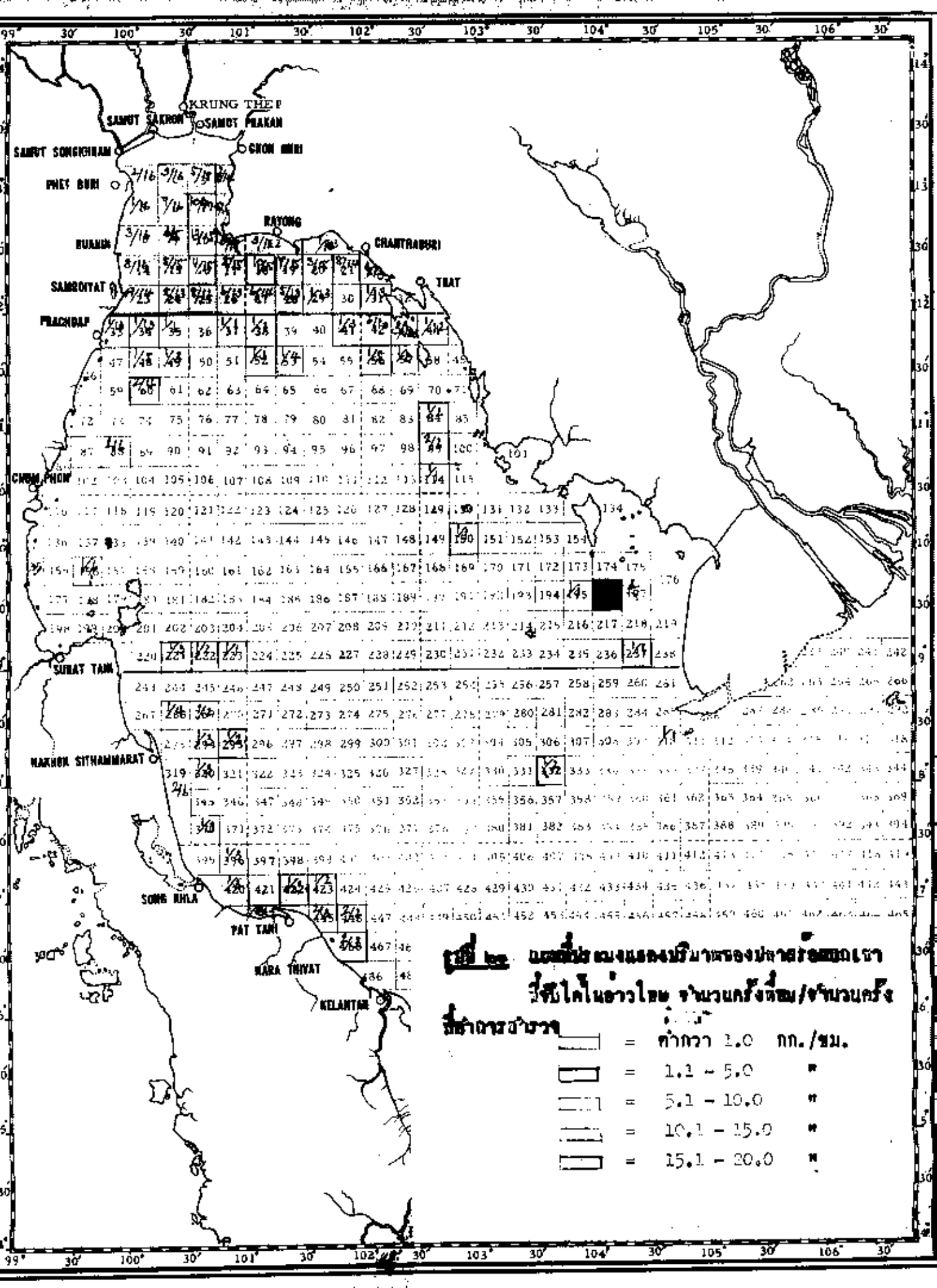

รูปที่ ๔ แผนที่ประมาณแสดงปริมาณของปลาทูทะเลที่จับได้
ในอ่าวไทย จากเดือนสิงหาคม/กันยายนถึงกุมภาพันธ์

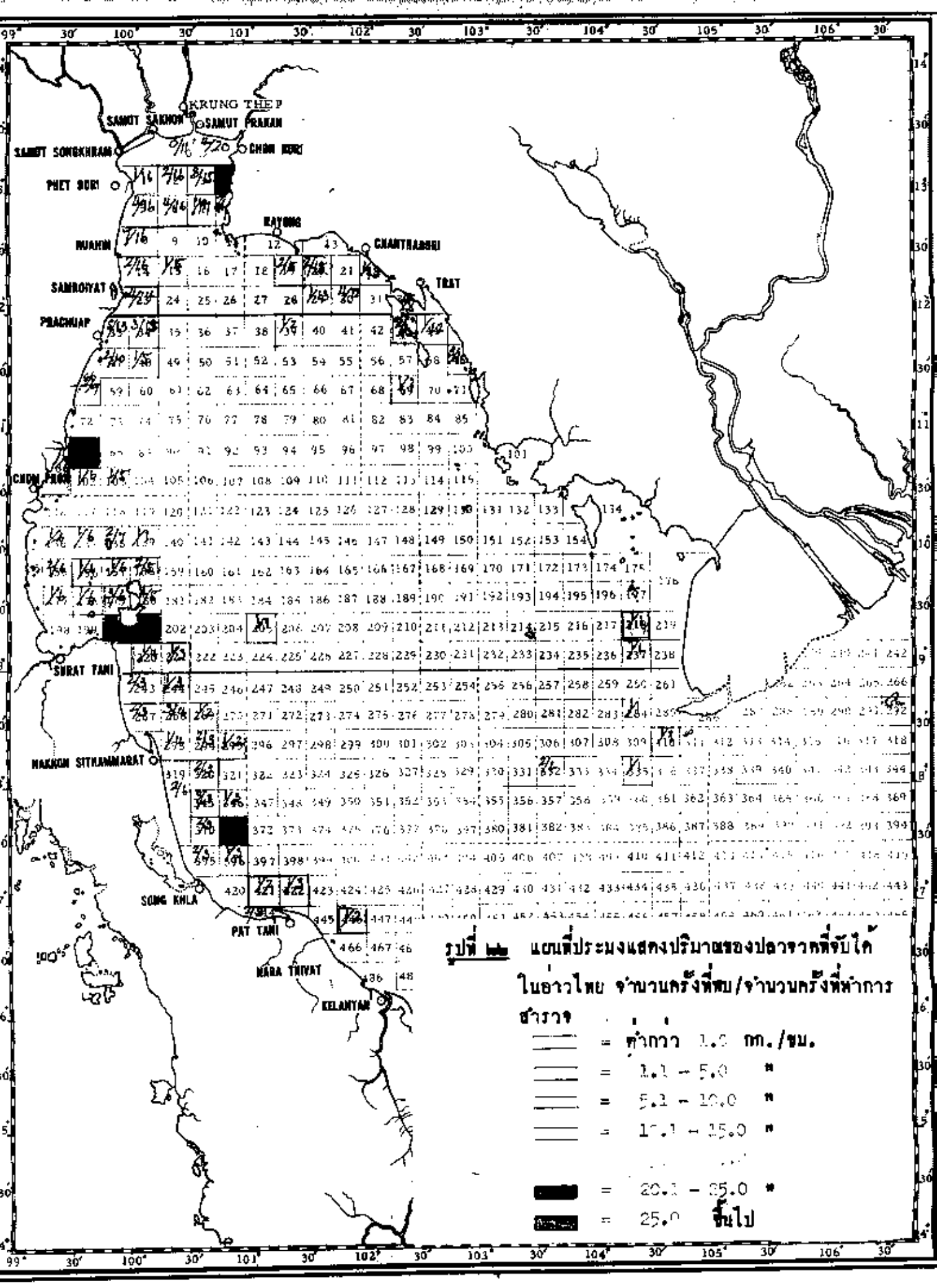
- = ต่ำกว่า 1.0 กก./ชม.
- = 1.1 - 5.0 " "
- = 5.1 - 10.0 " "
- = 10.1 - 15.0 " "
- = 15.1 - 20.0 " "
- = 20.1 - 25.0 " "

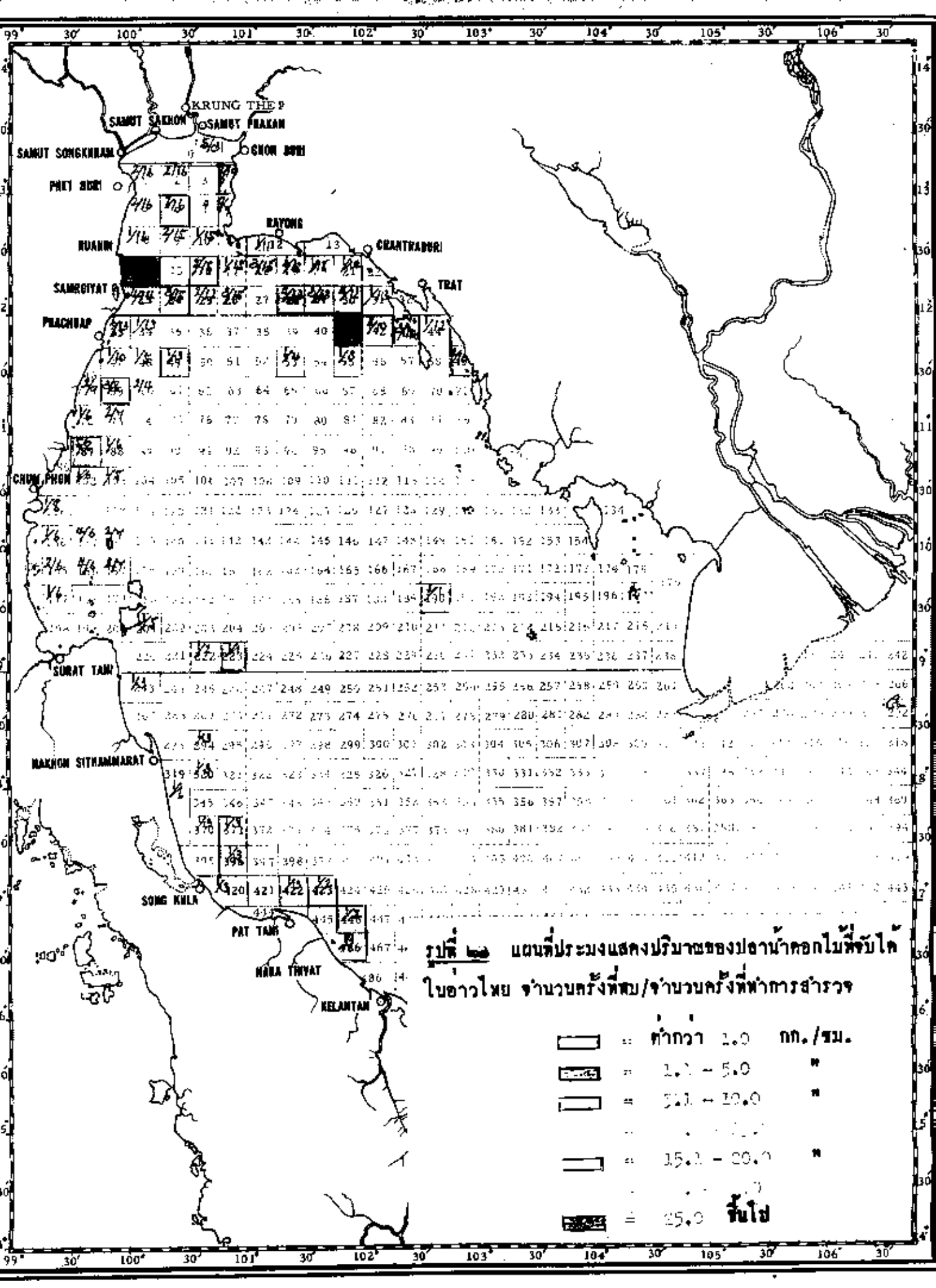

รูปที่ ๒๒ แผนที่แสดงผลของปริมาณน้ำฝนของภาคอีสานตอนล่าง
วิธีโคในอัตราโดย จำนวนครั้งต่อชม./จำนวนครั้ง
ที่สถานีต่างๆ

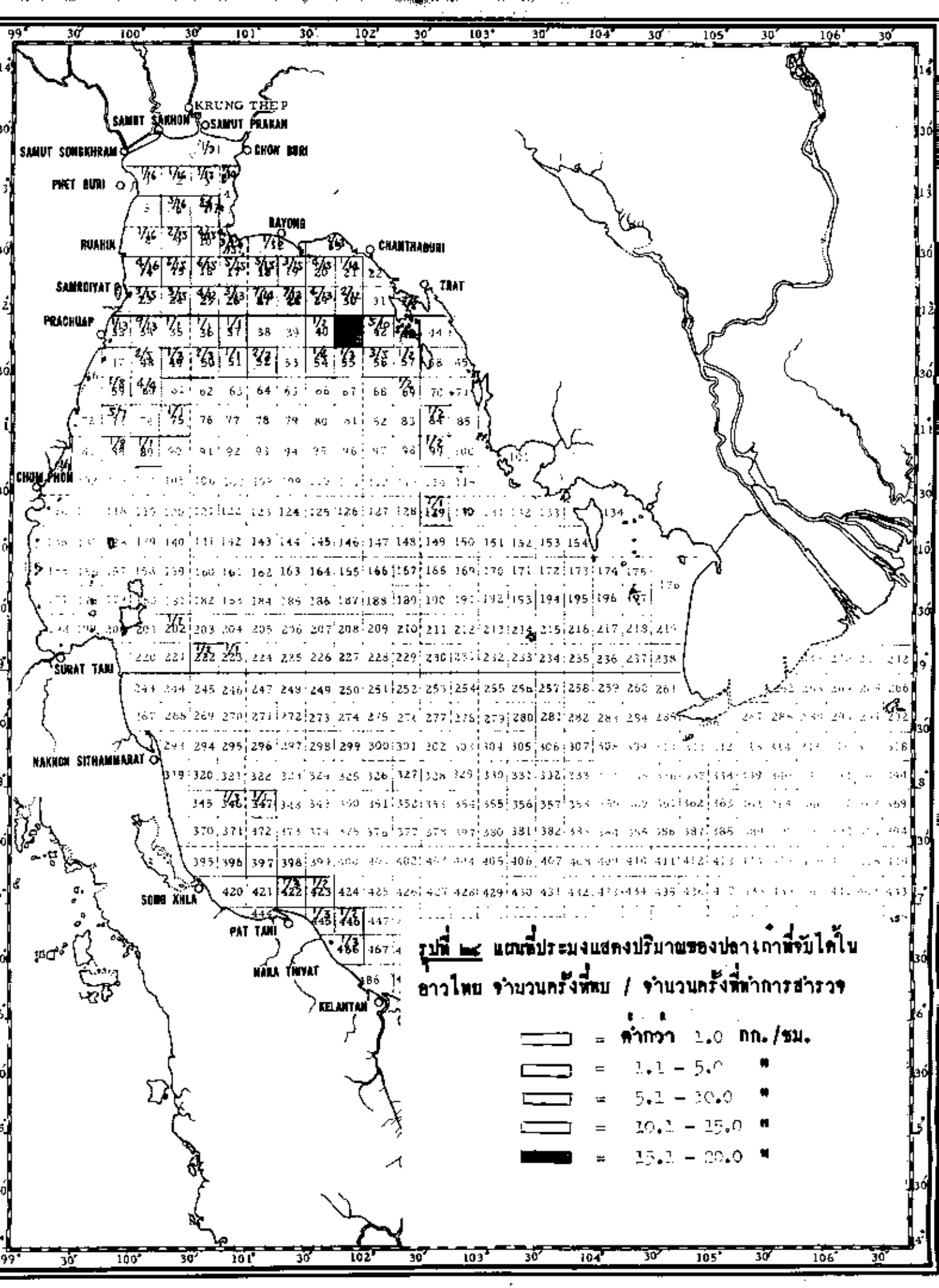
	=	ต่ำกว่า 1.0	กค./ชม.
	=	1.1 - 5.0	"
	=	5.1 - 10.0	"
	=	10.1 - 15.0	"
	=	15.1 - 20.0	"

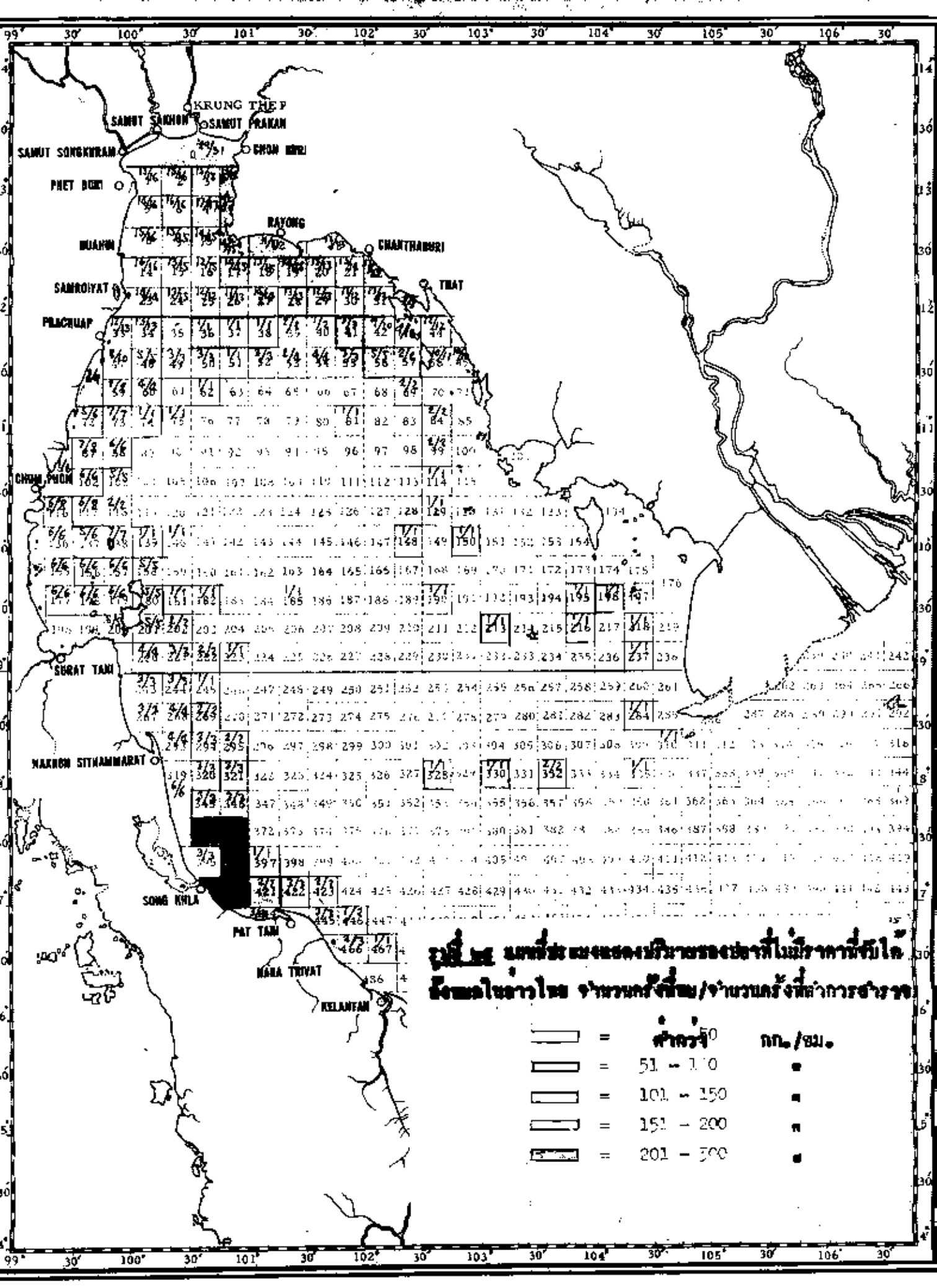

รูปที่ ๒๒ แผนที่ประมาณแสดงปริมาณของปลาน้ำจืดในจังหวัด
 ไข่อาวไทย จำนวนครั้งที่พบ/จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจ

- = ต่ำกว่า 1.0 กก./ชม.
- = 1.1 - 5.0 "
- = 5.1 - 10.0 "
- = 10.1 - 15.0 "
- = 15.1 - 20.0 "
- = 25.0 ขึ้นไป

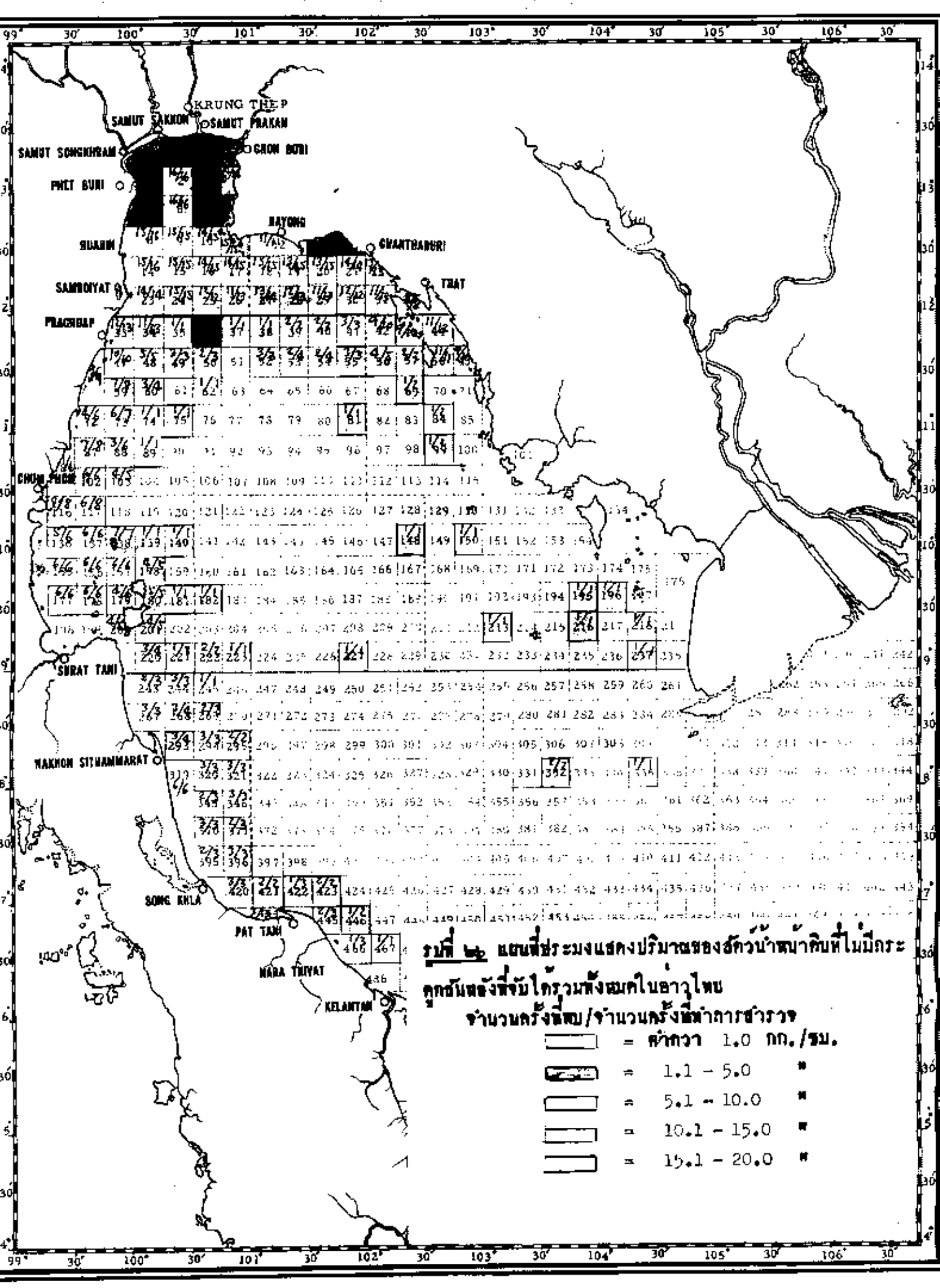

**รูปนี้แสดงแผนที่แสดงปริมาณน้ำฝนรายปีในประเทศไทยที่ไม่มีการแก้ไข
ตั้งแต่ปี ๒๕๐๖ จำนวนครั้งที่ฝน/จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจ**

	=	ต่ำกว่า 50	มม./ปี
	=	51 - 100	"
	=	101 - 150	"
	=	151 - 200	"
	=	201 - 300	"

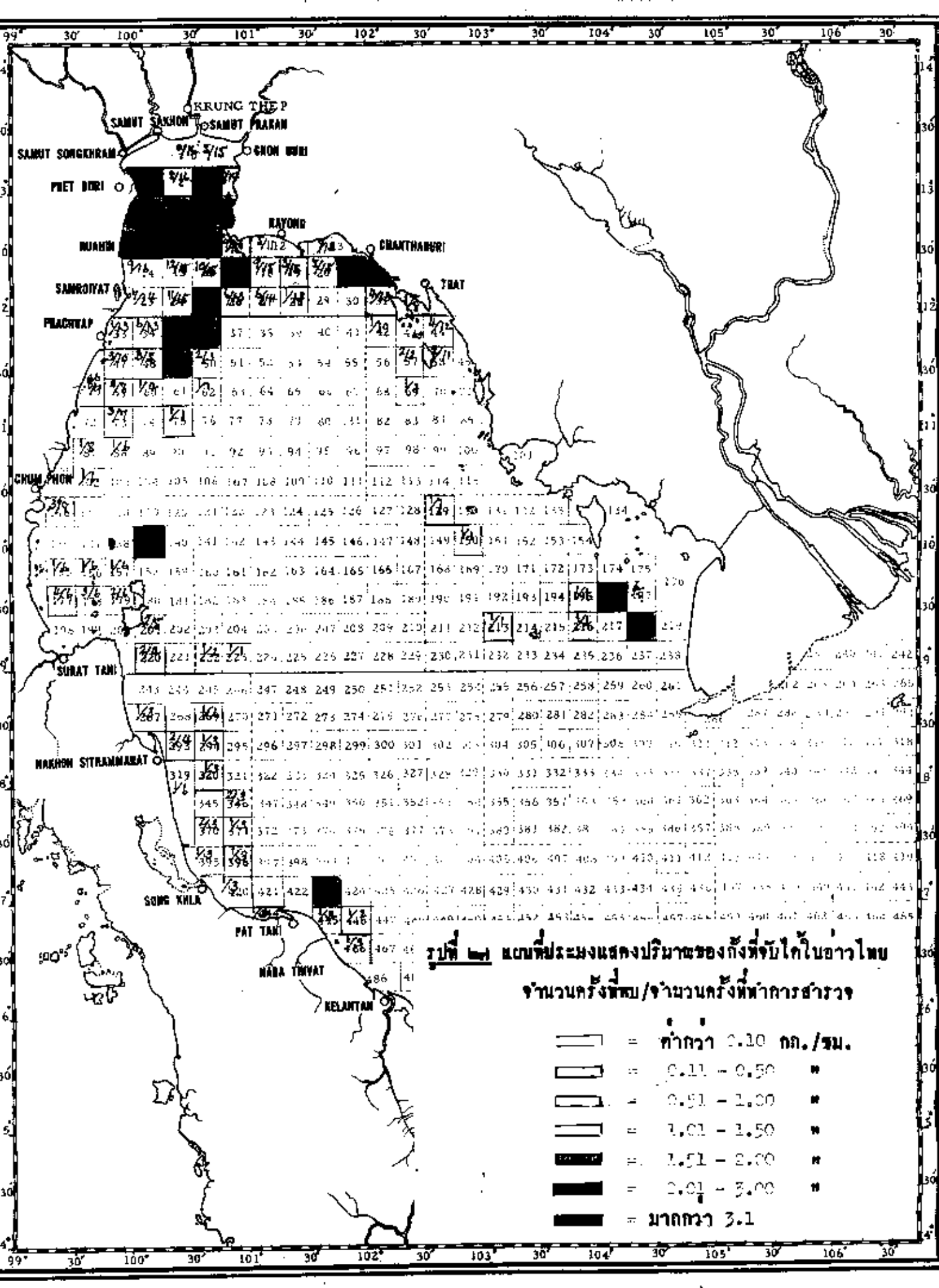

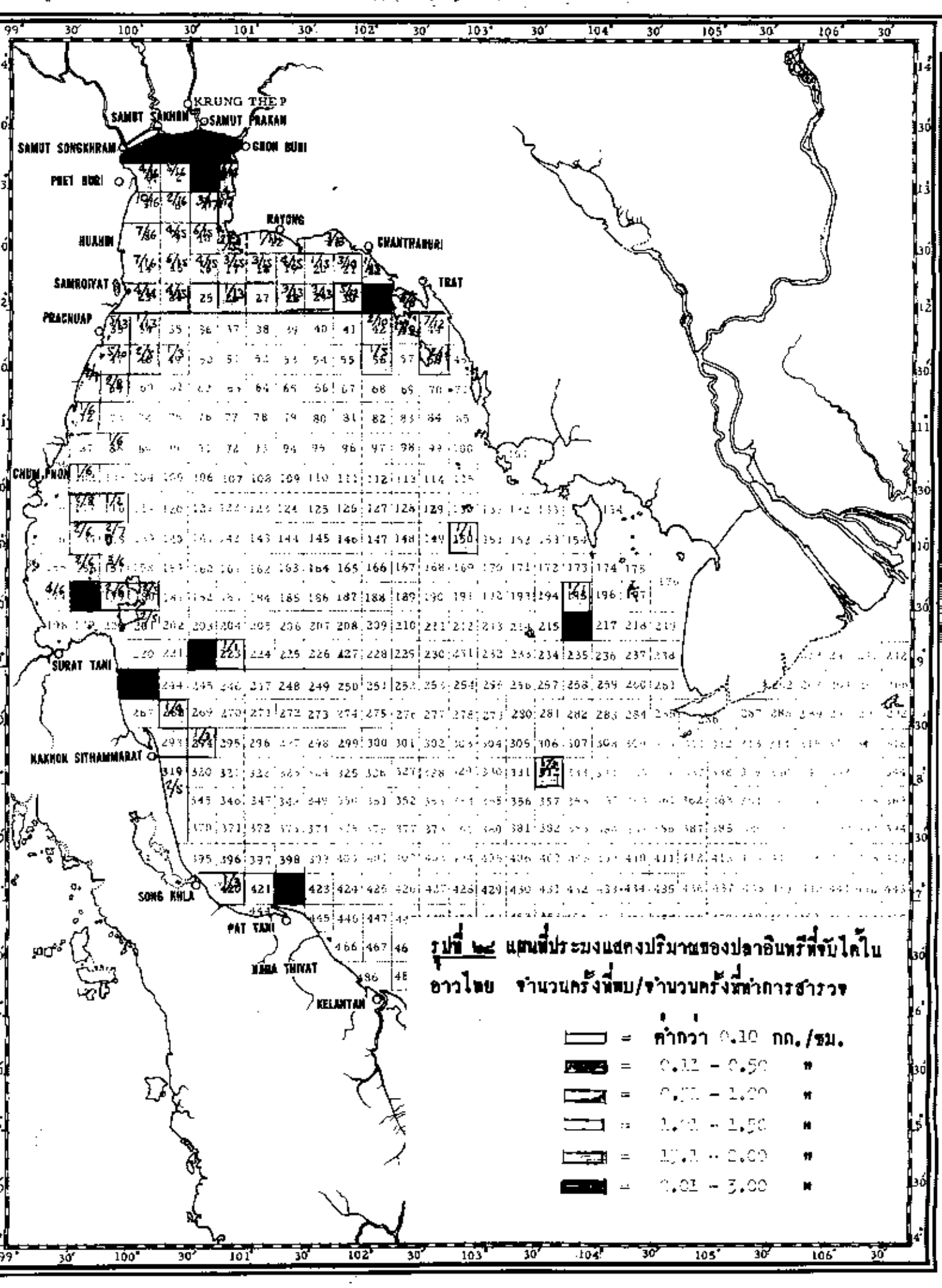
รูปที่ ๒๒ แผนที่ประมาณแสดงปริมาณของสัปดาห์น้ำฝนที่ไม่มีกระ

ตุณณ์ต้งที่จับไกรวมทั้งหมดในอาวไทย

จำนวนครั้งฝน/จำนวนครั้งฟ้าการสว่าง

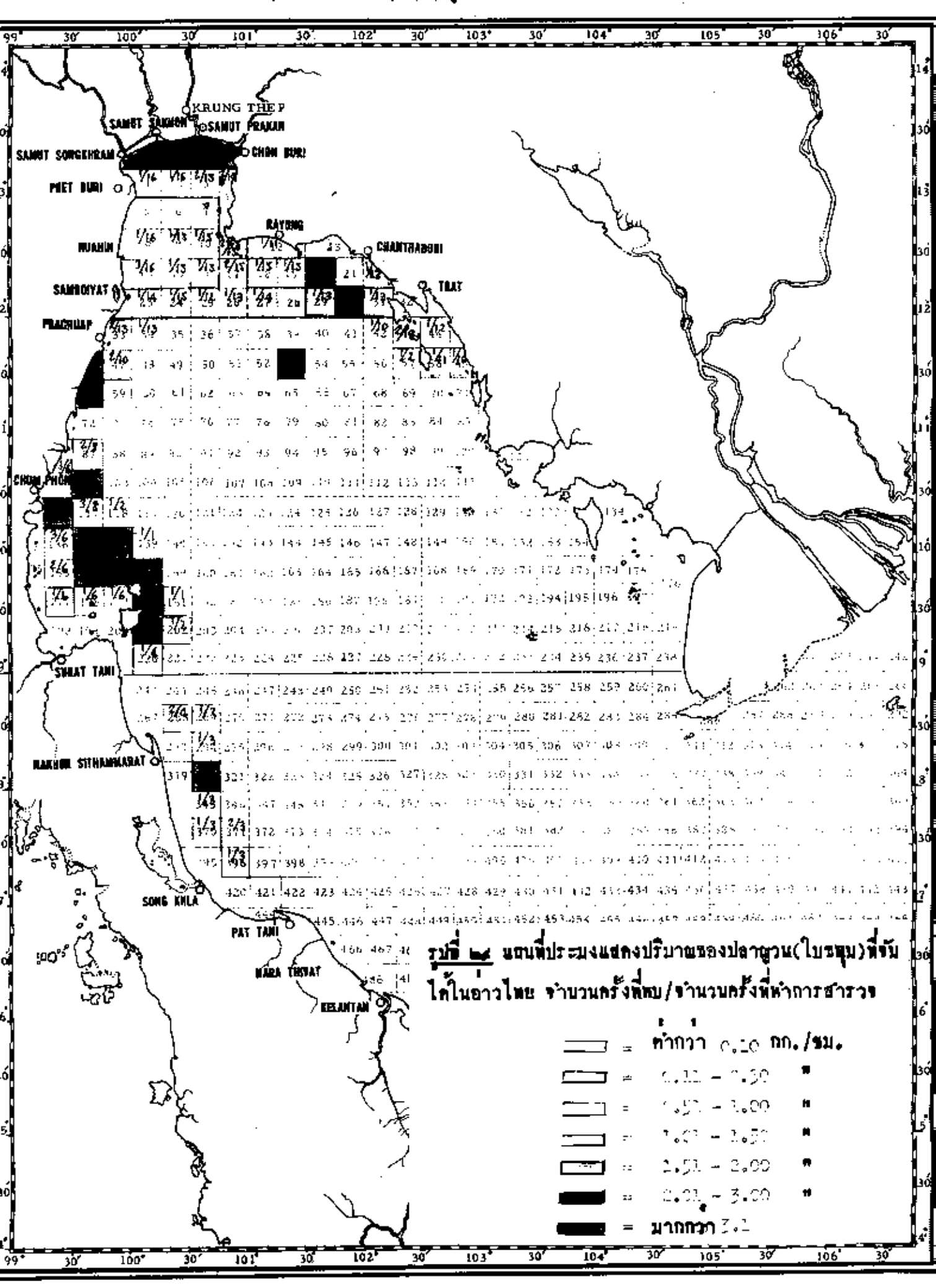
- = สัปดาห์ 1.0 กก./รบ.
- = 1.1 - 5.0 "
- = 5.1 - 10.0 "
- = 10.1 - 15.0 "
- = 15.1 - 20.0 "

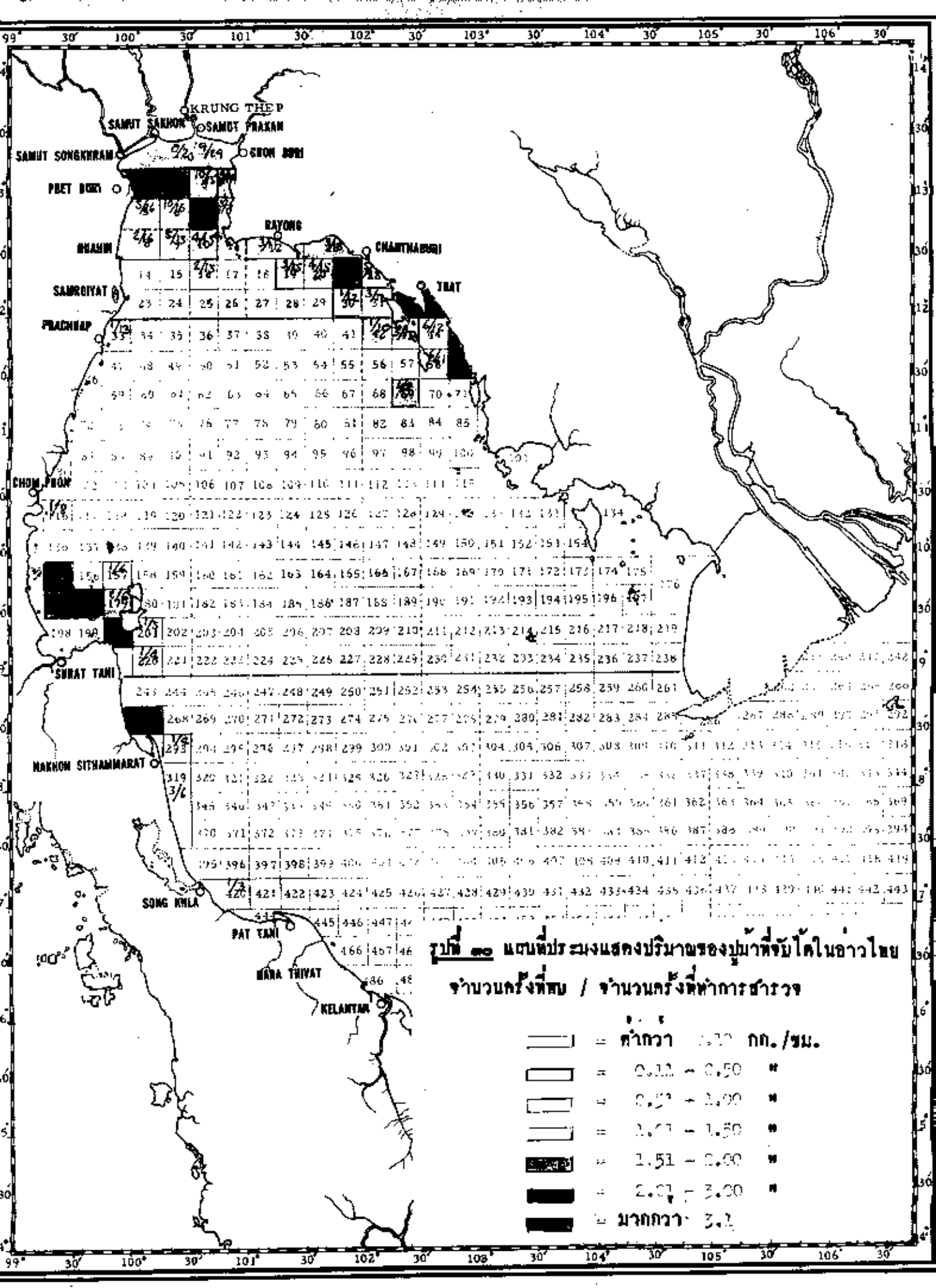

รูปที่ ๒๔ แผนที่บริเวณแสดงปริมาณของปลาอินทรีที่จับได้โดย
 อ่าวไทย จำนวนครั้งที่พบ/จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจ

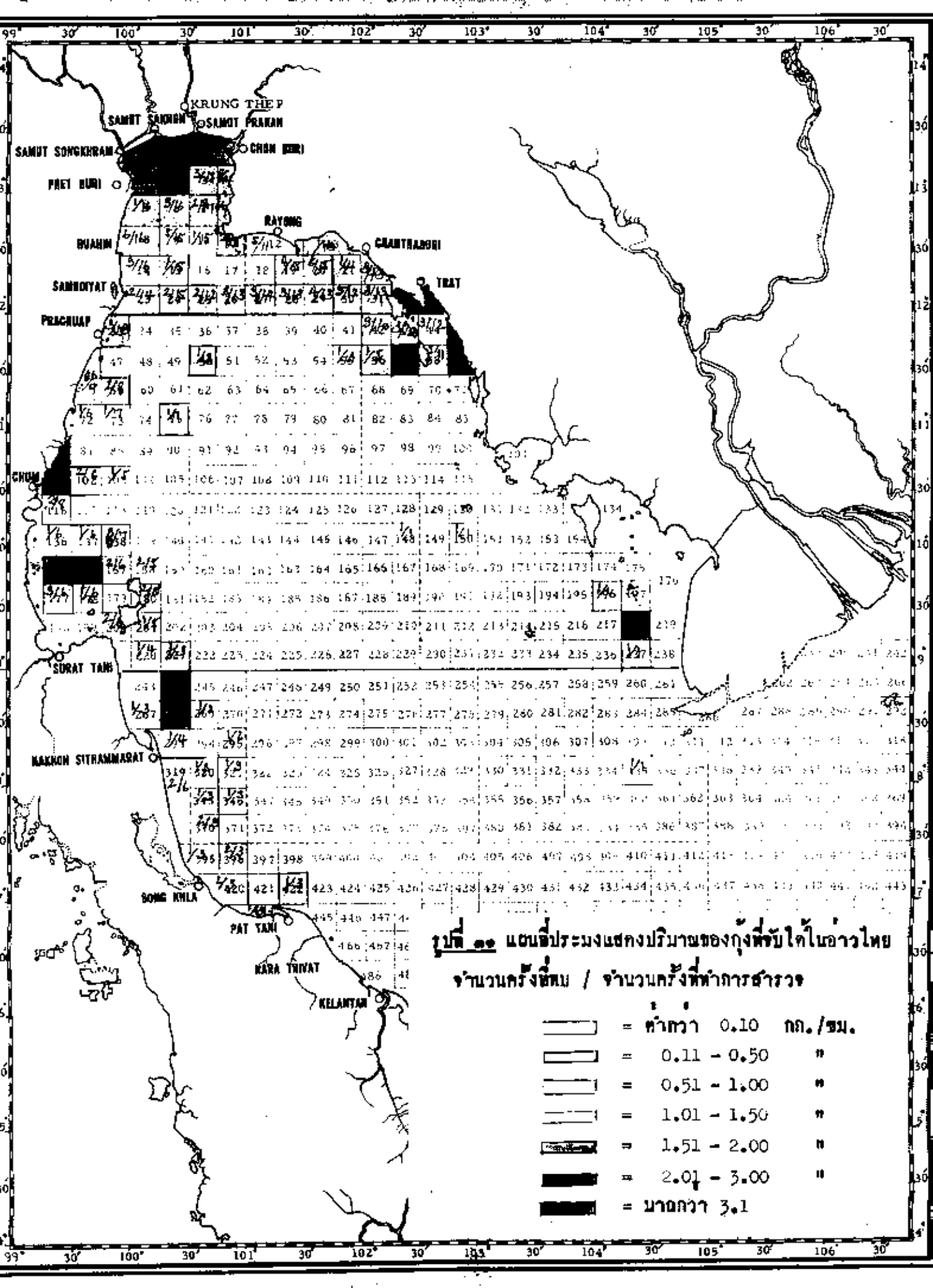
- = ค่ากว่า 0.10 กก./ชม.
- = 0.11 - 0.50 "
- = 0.51 - 1.00 "
- = 1.01 - 1.50 "
- = 1.51 - 2.00 "
- = 2.01 - 3.00 "

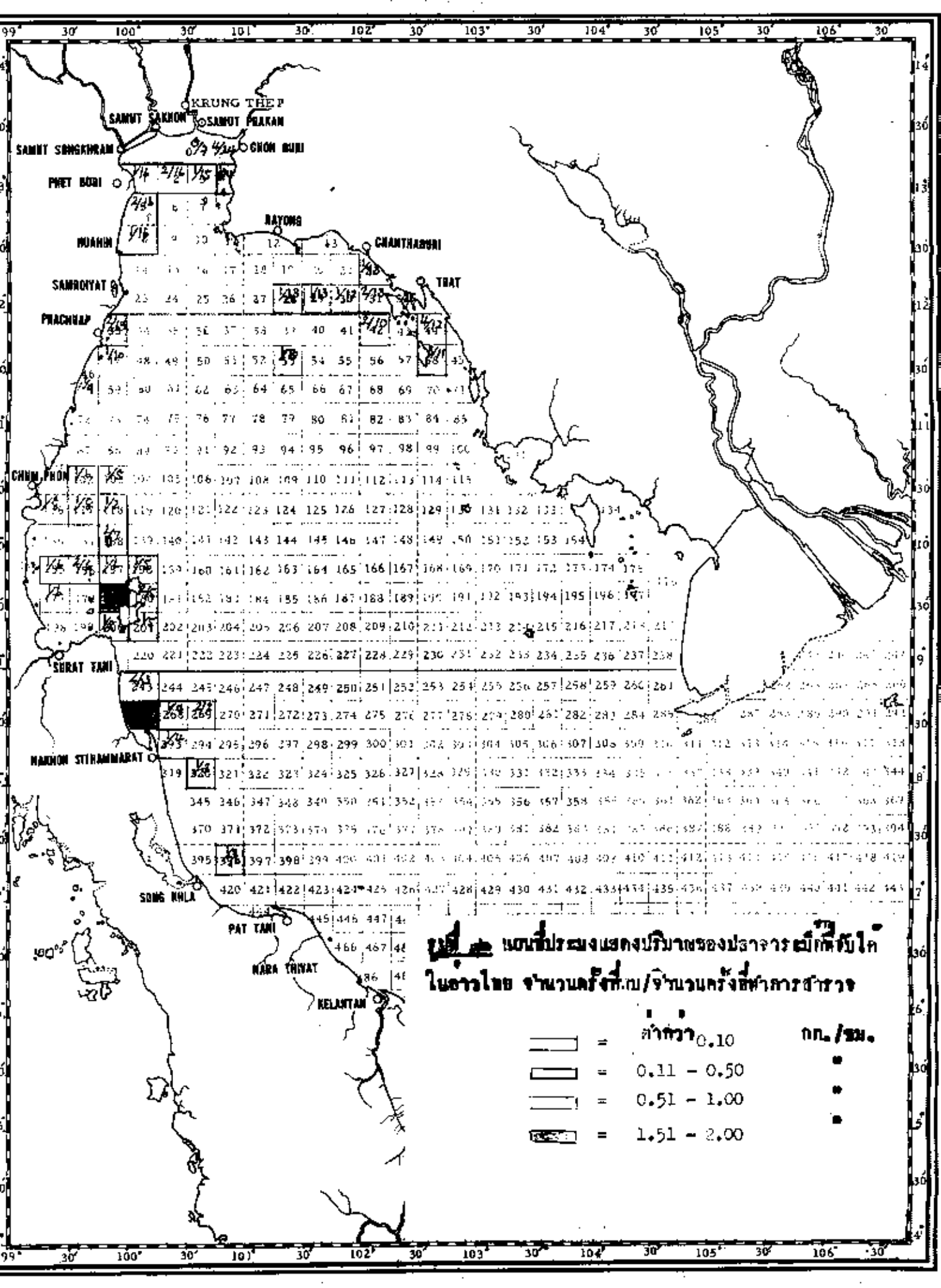
รูปที่ ๓๐ แผนที่ประมาณแสดงปริมาณของน้ำที่ขจัดในอ่าวไทย
จำนวนครั้งที่ขม / จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจ

	=	ต่ำกว่า 0.50 กก./ชม.
	=	0.51 - 0.50 "
	=	0.51 - 1.00 "
	=	1.01 - 1.50 "
	=	1.51 - 2.00 "
	=	2.01 - 3.00 "
	=	มากกว่า 3.1 "

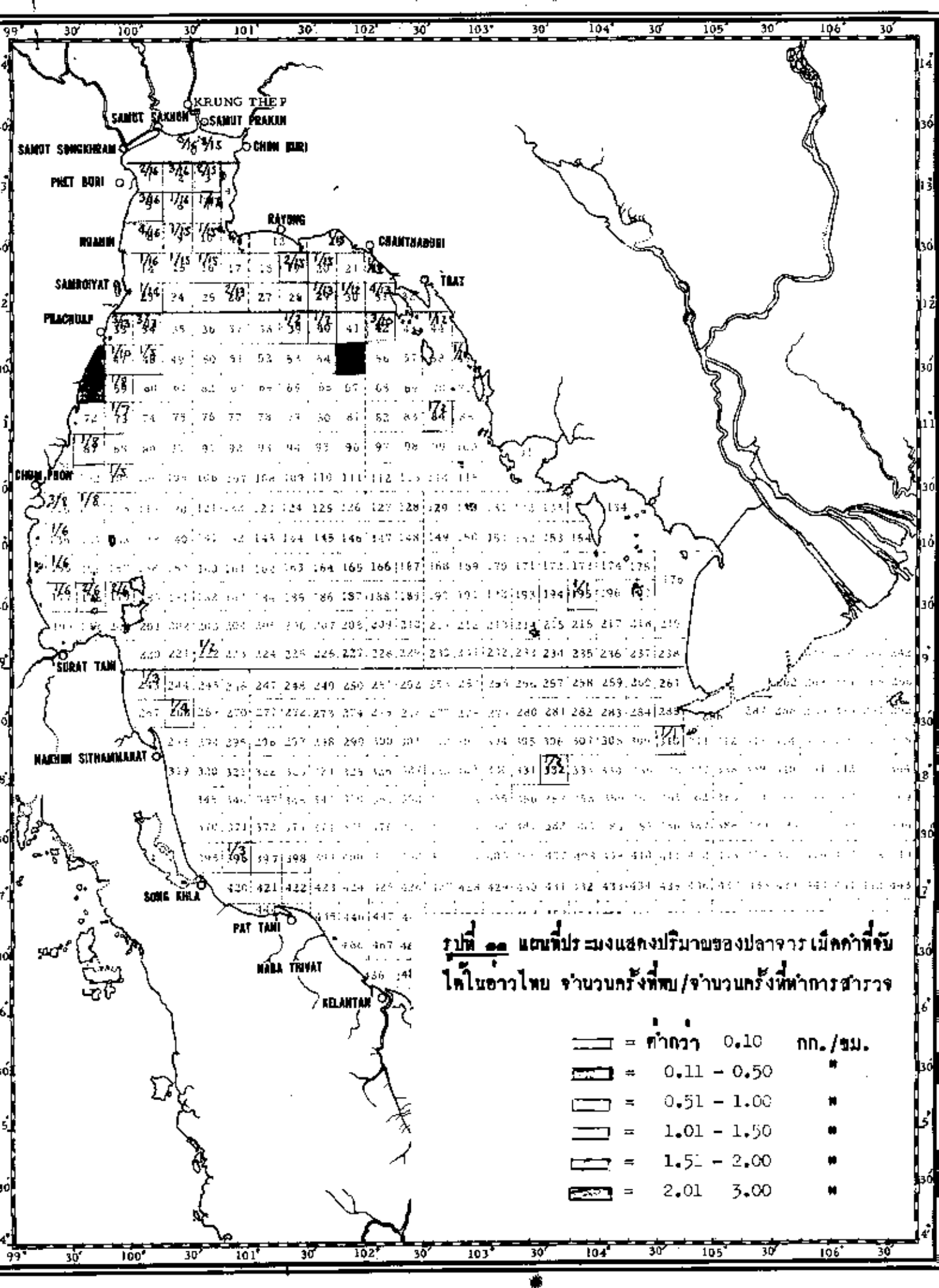
รูปที่ ๑๑ แผนที่ประมงแสดงปริมาณของกุ้งที่จับได้ในอ่าวไทย
 จำนวนครั้งจับ / จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจ

- = ต่ำกว่า 0.10 กก./ชม.
- = 0.11 - 0.50 "
- = 0.51 - 1.00 "
- = 1.01 - 1.50 "
- = 1.51 - 2.00 "
- = 2.01 - 3.00 "
- = มากกว่า 3.1

**รูปที่ ๒ แผนที่ประมาณแสดงปริมาณของปริมาณน้ำที่เก็บไว้
ในอ่างไขว่ จำนวนครั้งเก็บ/จำนวนครั้งที่สามารถชำระ**

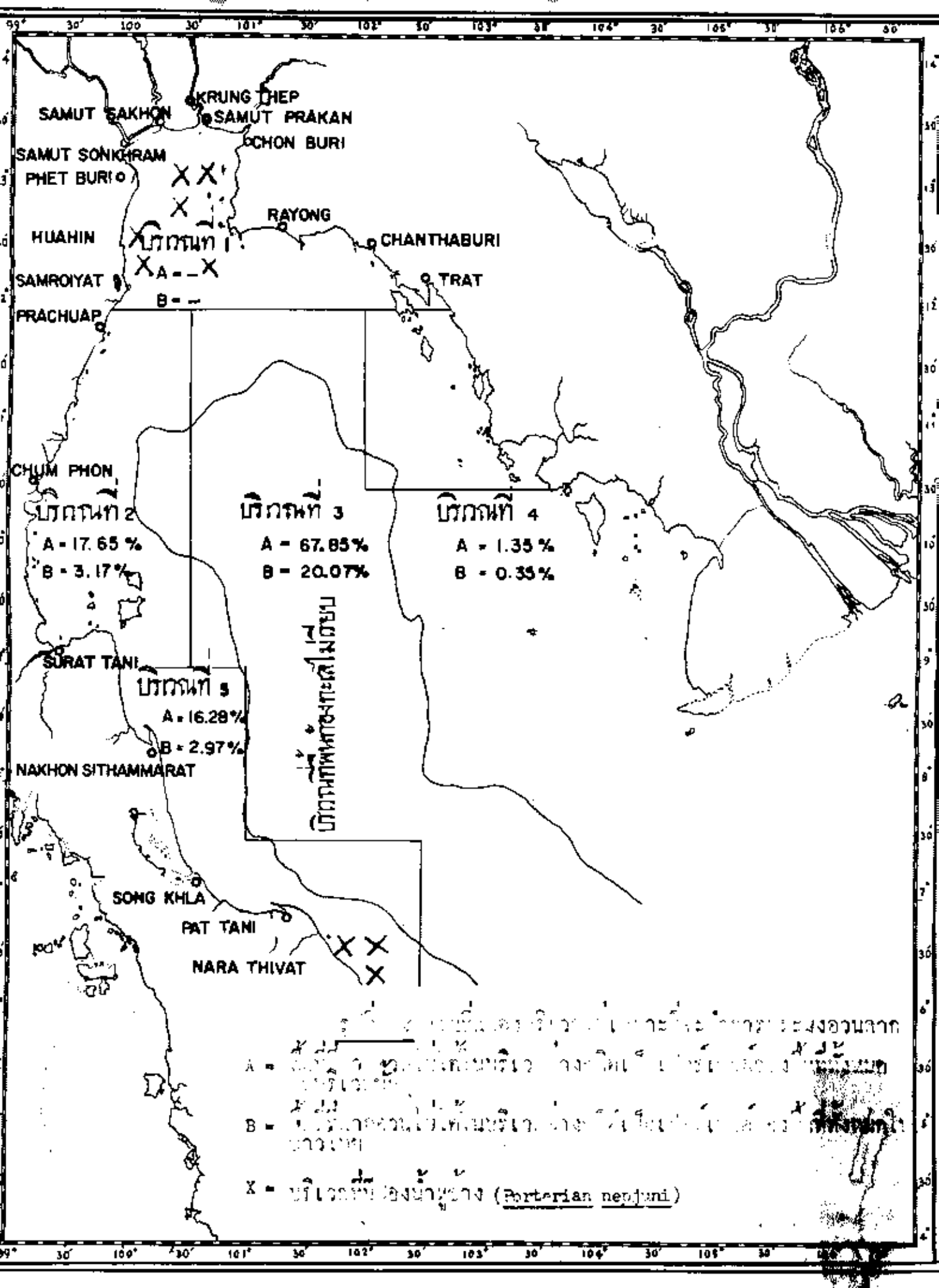
- = ค่ากว่า 0.10 กก./ชม.
- = 0.11 - 0.50
- = 0.51 - 1.00
- = 1.51 - 2.00

รูปที่ ๑๑ แผนที่ประมวลผลของปริมาณของปลาจิว เมื่อกำจัดไขมันในอาหารปลา จำนวนครั้งที่พบ/จำนวนครั้งที่ทำการสำรวจ

- = ต่ำกว่า 0.10 กก./ชม.
- = 0.11 - 0.50 "
- = 0.51 - 1.00 "
- = 1.01 - 1.50 "
- = 1.51 - 2.00 "
- = 2.01 3.00 "

KRUNG THEP
 SAMUT SAKHON
 SAMUT PRAKAN
 CHON BURI
 PHET BURI
 HUAHIN
 RAYONG
 CHANTHABURI
 SAMROIYAT
 PRACHUAP
 TRAT

CHUM PHON
 เขตที่ 2
 A = 17.65 %
 B = 3.17 %
 SURAT TANI
 เขตที่ 5
 A = 16.29 %
 B = 2.97 %
 NAKHON SITHAMMARAT

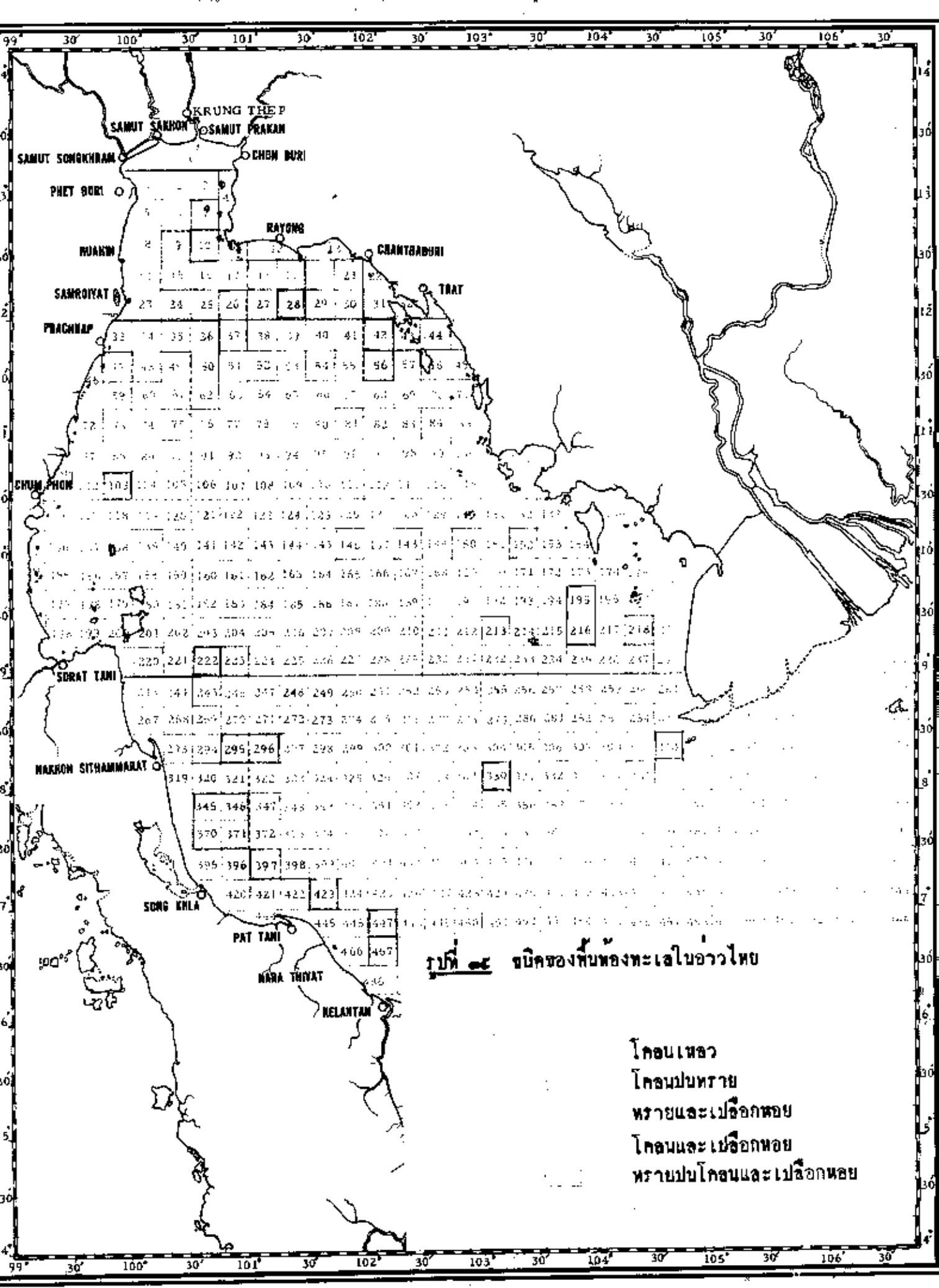
เขตที่ 3
 A = 67.85 %
 B = 20.07 %

เขตที่ 4
 A = 1.35 %
 B = 0.35 %

เขตที่ 1
 เขตที่ 4

SONG KHLA
 PAT TANI
 NARA THIVAT

A - ...
 B - ...
 X - ... (*Porterian neojuni*)

รูปที่ ๔ ชนิดของพื้นที่ท่องเที่ยวในอ่าวไทย

- โกอนเพชร
- โกอนปัททาย
- พรายและเปลือกหอย
- โกอนและเปลือกหอย
- พรายปบโกอนและเปลือกหอย

ตารางที่ 3

แสดงการให้ t-test พบความแตกต่างระหว่างอัตราจับในเวลากลางวันและกลางคืนของสัตว์น้ำหน้าถ้ำในเขตสงขลา

ลำดับที่	ชนิด	t _{cal}	d.f.	t _{0.05}	t _{0.01}	ผล
1	ปลากระพง(Snapper)	2.184	30	2.042		กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 95%
2	ปลาช่อน, ปลาดุก(Chub mackerel)	2.434	30	2.042	2.750	กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 95%
3	ปลาเกะ(Grouper)	4.174	30	2.042	2.750	กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 95%
4	ปลาจวด (Jew fish)	0.511	30	2.042	2.750	กลางวันและกลางคืน ไม่แตกต่างกัน
5	ปลาตาขาว (Dorab)	1.506	26	2.054	2.797	กลางวันและกลางคืน ไม่แตกต่างกัน
6	ปลาวัว (Triggerfish)	3.787	26	2.054	2.797	กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 99%
7	ปลาเกด (Catfish)	0.420	30	2.042	2.750	กลางวันและกลางคืน ไม่แตกต่างกัน
8	ปลาสร้อยทะเล (Sweetlip)	0.343	30	2.042	2.750	กลางวันและกลางคืน ไม่แตกต่างกัน
9	ปลาดุกขาว (White fish)	0.640	26	2.055	2.779	กลางวันและกลางคืน ไม่แตกต่างกัน
10	ปลาตีนขาวเหลือง Panpanos	2.135	30	2.042	2.750	กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 95%
11	ปลาตาแดง (Bigeye)	2.925	30	2.042	2.750	กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 99%
12	ปลาทรายแดง Thredfin breem)	0.470	30	2.042	2.750	กลางวันและกลางคืน ไม่แตกต่างกัน
13	ปลาทรายขาว (Monocle Breem)	0.222	30	2.042	2.750	กลางวันและกลางคืน ไม่แตกต่างกัน
14	ปลาจักรเขี้ยว (Indian halibut)	2.152	26	2.055	2.779	กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 95%
15	ปลาปากกม (Lizard fish)	1.893	30	2.042	2.750	กลางวันและกลางคืน ไม่แตกต่างกัน
16	ปลาคาเบเงิน (Ribbin fish)	2.725	28	2.048	2.753	กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 95%
17	ปลาแดง (Fusilier)	2.053	30	2.042	2.750	กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 95%
18	ปลาฉลาม (Shark)	2.102	28	2.048	2.763	กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 95%
19	ปลากระเบน (Ray)	3.017	30	2.042	2.750	กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 99%
20	ปลาที่ไม่มีกระดูก(ปลาเป็ด)	0.174	30	2.042	2.750	กลางวันและกลางคืน ไม่แตกต่างกัน
21	หมึกกล้วย (Loligo)	3.352	30	2.042	2.750	กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 99%
22	หมึกกระดอง (Sepia)	1.692	23	2.048	2.763	กลางวันและกลางคืน ไม่แตกต่างกัน
23	กุ้ง (Shrimp)	6.146	30	2.042	2.750	กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 99%
24	ล็อบสเตอร์ (Lobster)	3.732	30	2.042	2.750	กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 99%
25	ปู (Blue crab)	2.389	30	2.042	2.750	กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 95%
26	สัตว์น้ำที่ไม่มีกระดูกสันหลัง Invertebrate	0.081	30	2.042	2.750	กลางวันและกลางคืน ไม่แตกต่างกัน
27	รวมสัตว์น้ำทั้งหมด (Total catch)	2.355	30	2.042	2.750	กลางวัน กลางคืนที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

พวกที่ ๓ อัตรการจับในเวลา ๑ ชั่วโมงของสัตว์น้ำหน้าคืนที่จับได้ในเวลากลางวัน และเวลากลางคืนไม่มีความแตกต่างกันในทางสถิติแต่มีบางชนิดที่พบว่าจับได้มากในเวลากลางวัน เช่น ปลาจวด ปลาควมลาว ปลาช้วน ปลาทรายแดง ปลาทรายขาว หมึกกระดอง และสัตว์น้ำพวกที่ไม่ปีกระดุกสันหลังรวมทุกชนิด ส่วนอีกพวกหนึ่งจะจับได้มากในเวลากลางคืน เช่น ปลากด ปลาสร้อยนกเขา ปลาปากคม และปลาที่ไม่มีราคา

๔. การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสัตว์น้ำหน้าคืนชนิดต่าง ๆ กับสภาพสิ่งแวดล้อมจากการคำนวณหาความสัมพันธ์ระหว่างอัตรการจับสัตว์น้ำหน้าคืน ๒๒ ชนิด กับปริมาณออกซิเจนที่ละลายอยู่ในน้ำ ความเค็ม และอุณหภูมิของน้ำที่พื้นท้องทะเลในบริเวณที่ทำการสำรวจ (ตารางที่ ๑๓) โดยแบ่งสัตว์น้ำที่จับได้เป็น ๔ พวก ดังนี้

พวกที่ ๑ เป็นสัตว์น้ำหน้าคืนชนิดที่ตรวจพบที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณออกซิเจนที่ละลายอยู่ในน้ำที่บริเวณพื้นท้องทะเลเป็นนัยสำคัญยิ่ง ($P < 0.05$) มี ๓ ชนิด คือ ปลากระพง ปลาสีกุนข้างเหลือง และหมึกกล้วย และที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณออกซิเจนที่ละลายอยู่ในน้ำเป็นนัยสำคัญ ($P < 0.05$) มี ๒ ชนิด คือ ปลาทรายขาว และปริมาณสัตว์น้ำหน้าคืนที่จับได้ทั้งหมดรวมกัน หมายความว่าทำการทดสอบอีก ๑๐๐ ครั้งจะพบว่า ปลากระพง ปลาสีกุนข้างเหลือง และหมึกกล้วย จะมีความสัมพันธ์กับปริมาณออกซิเจนที่ละลายอยู่ในน้ำที่พื้นท้องทะเลในบริเวณที่ทำการสำรวจถึง ๕๕ ครั้ง และพบว่าปลาสีกุนข้างเหลืองและหมึกกล้วยนั้นจะมีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน คือ เมื่อปริมาณของชนิดหนึ่งเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็จะทำให้ปริมาณของอีกชนิดหนึ่งเพิ่มขึ้นหรือลดลงด้วย แต่ในกรณีของปลากระพงนั้นมีความสัมพันธ์กันในทางตรงกันข้าม คือ เมื่อปริมาณของชนิดหนึ่งเพิ่มขึ้นก็เป็นเหตุทำให้ปริมาณของอีกชนิดหนึ่งลดลง ส่วนปลาทรายขาวกับปริมาณสัตว์น้ำหน้าคืนที่จับได้ทั้งหมดรวมกันนั้นจะมีความสัมพันธ์กับปริมาณออกซิเจนที่ละลายอยู่ในน้ำที่พื้นท้องทะเลในบริเวณที่ทำการสำรวจเพียง ๕๕ ครั้ง ใน ๑๐๐ ครั้งเท่านั้น และในกรณีของปลาทรายขาวนั้นมีความสัมพันธ์กันเป็นไปในทางเดียวกัน แต่ในกรณีของสัตว์น้ำหน้าคืนที่จับได้ทั้งหมดนั้นจะมีความสัมพันธ์กับเป็นไปในทางตรงกันข้าม

พวกที่ ๒ เป็นสัตว์น้ำหน้าคืนชนิดที่ตรวจพบที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณความเค็มของน้ำทะเลเป็นนัยสำคัญยิ่ง มี ๕ ชนิด คือ ปลาสีกุนข้างเหลือง ปลาทรายแดง ปลากะเบน ปูน้ำ และ สัตว์น้ำหน้าคืนที่จับได้รวมทั้งหมด และที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณความเค็มในน้ำทะเลเป็นนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๓

แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการจับในเวลา $\bullet$ ชั่วโมง ของสัตว์น้ำชนิดชนิดต่าง ๆ กับปริมาณออกซิเจน
 ในน้ำและอุณหภูมิของน้ำที่เก็บของสัตว์น้ำเหล่านั้น

ลำดับที่	ชนิด	Catch:O ₂ r ₁	Catch:Sal r ₂	Catch:Temp r ₃	Degree of free- dom(n-2)	r _{table} r.05	r _{table} r.01
๑.	ปลากระพง (Snapper)	* ๐.๖๒๐	๐.๖๘๒	๐.๐๕๐	๑๒๒	๐.๐๕๔	๐.๒๐๑
๒.	ปลาเก๋า (Grouper)	๐.๐๒๓	* ๐.๐๐๑	-๐.๐๔๕	๕๓	๐.๒๐๓	๐.๖๒๖
๓.	ปลาชุก (Sew fish)	* ๐.๐๓๔	-๐.๐๑๒	๐.๐๕๐	-๑๐๕	๐.๑๕๑	๐.๒๕๕
๔.	ปลาวัว (Triggerfish)	-๐.๑๓๐	* ๐.๖๐๓	* ๐.๑๕๕	๑๕๓	๐.๑๖๓	๐.๒๑๓
๕.	ปลาคอดทะเล (Sea Catfish)	๐.๐๒๕	-๐.๐๑๑	* ๐.๑๕๓	๒๓๕	๐.๑๖๕	๐.๑๓๐
๖.	ปลาสร้อยนกเขา (Sweetlip)	๐.๑๕๒	-๐.๐๕๕	๐.๐๕๐	๑๑๖	๐.๑๕๑	๐.๒๓๕
๗.	ปลานวลจันทร์ (White fish)	-๐.๐๑๑	-๐.๐๕๓	๐.๐๓๕	๖๕	๐.๒๓๖	๐.๓๐๓
๘.	ปลาตีนขาวเหลือง (Panpanos)	** ๐.๒๑๑	** ๐.๓๓๕	๐.๐๓๕	๒๑๕	๐.๑๖๖	* ๐.๑๓๕
๙.	ปลาตาหอก (Big eye)	-๐.๐๑๓	๐.๐๕๕	-๐.๐๑๑	๒๕๐	๐.๑๒๕	๐.๐๖๕
๑๐.	ปลาทรายแดง (Thredfin bream)	๐.๐๕๑	** ๐.๑๖๖	-๐.๐๐๖๖	๕๕๕	๐.๐๕๓	๐.๑๐๕
๑๑.	ปลาทรายขาว (Monocle bream)	* ๐.๑๕๐	* ๐.๑๖๖	** ๐.๒๑๕	๓๐๕	๐.๑๑๖	๐.๑๖๖
๑๒.	ปลาจักรสาธู (Indian halibut)	๐.๐๕๕	๐.๑๖๓	-๐.๐๓๓	๒๑๓	๐.๑๓๕	๐.๑๓๕
๑๓.	ปลาปากคัม (Lizard fish)	-๐.๐๓๐	๐.๐๕๑	-๐.๐๕๐	๕๕๕	๐.๐๕๕	๐.๑๑๓
๑๔.	ปลาคามเงิน (Ribbin fish)	๐.๐๑๑	-๐.๐๕๓	-๐.๑๐๕	๑๓๑	๐.๑๕๑	๐.๑๕๓
๑๕.	ปลาคาม (Shark)	๐.๐๕๓	-๐.๑๐๖	๐.๑๑๕	๑๐๕	๐.๑๕๕	๐.๒๕๖
๑๖.	ปลาคอดทะเล (Ray)	-๐.๐๕๕	** ๐.๓๖๕	๐.๐๐๓	๑๑๑	๐.๑๖๖	
๑๗.	หมึกกล้วย (Loligo)	** ๐.๑๓๕	* ๐.๐๓๕	** ๐.๑๖๓	๖๕๕	๐.๐๓๕	๐.๑๐๖
๑๘.	หมึกกระดอง (Sepia)	๐.๐๖๓	-๐.๐๓๕	** ๐.๒๕๓	๑๖๖	๐.๑๕๐	๐.๑๕๓
๑๙.	กุ้ง (Shrimp)	๐.๐๕๕	-๐.๐๓๕	๐.๐๖๖	๑๕๓	๐.๑๕๐	๐.๑๕๑
๒๐.	กุ้ง (Lobster)	๐.๐๖๕	-๐.๐๓๑	๐.๐๕๕	๓๕๐	๐.๑๑๑	๐.๑๖๖
๒๑.	ปู (Blue crab)	๐.๑๕๓	** ๐.๒๐๕	** ๐.๓๖๖	๑๖๖	๐.๐๕๖	๐.๒๐๕
๒๒.	รวมสัตว์น้ำที่จับได้ทั้งหมด (Total Catch)	* ๐.๑๑๖	** ๐.๑๕๖	-๐.๐๕๑	๕๕๕	๐.๐๕๓	๐.๑๖๑

* = มีความสัมพันธ์กันเป็นนัยสำคัญ

** = มีความสัมพันธ์กันเป็นนัยสำคัญยิ่ง

มี ๓ ชนิด คือปลาวั่ว ปลาทรายขาว และหมึกกล้วย หมายความว่าถ้าทำการทดลองอีก ๑๐๐ ครั้ง จะพบว่าปลาสี่ก้านข้างเหลือง ปลาทรายแดง ปลากระเบน ปลา และสัตว์น้ำหน้าคืนที่จับได้ รวมทั้งหมึก จะมีความสัมพันธ์กับปริมาณความเค็มในน้ำทะเลที่พื้นท้องทะเลในบริเวณที่ทำการสำรวจถึง ๘๘ ครั้ง ส่วนปลาวั่ว ปลาทรายขาว และหมึกกล้วย จะมีความสัมพันธ์กับปริมาณความเค็มในน้ำทะเลเพียง ๘๘ ครั้ง ใน ๑๐๐ ครั้งเท่านั้น และพบว่าเกือบทุกชนิดมีความสัมพันธ์กันเป็นไปในทางเดียวกัน ยกเว้นปริมาณสัตว์น้ำหน้าคืนที่จับได้ทั้งหมดรวมกันเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณความเค็มในน้ำทะเลเป็นไปในทางตรงกันข้าม

พวกที่ ๓ เป็นสัตว์น้ำหน้าคืนชนิดที่ตรวจพบมีความสัมพันธ์กับอุณหภูมิของน้ำทะเล เป็นนัยสำคัญยังมี ๔ ชนิด คือ ปลาทรายขาว หมึกกล้วย หมึกกระดอง และปลา และที่ที่มีความสัมพันธ์กับอุณหภูมิของน้ำทะเลเป็นนัยสำคัญมี ๒ ชนิดคือ ปลาวั่วและปลากดทะเล หมายความว่าถ้าทำการทดลองอีก ๑๐๐ ครั้ง จะพบว่า ปลาทรายขาว หมึกกล้วย หมึกกระดอง และปลา จะมีความสัมพันธ์กับอุณหภูมิของน้ำที่พื้นท้องทะเลในบริเวณที่ทำการสำรวจถึง ๘๘ ครั้ง ส่วนปลาวั่ว และปลากดทะเลจะมีความสัมพันธ์กับอุณหภูมิของน้ำทะเลเพียง ๘๘ ครั้ง ใน ๑๐๐ ครั้งเท่านั้น และพบว่าเกือบทุกชนิดมีความสัมพันธ์กันเป็นไปในทางเดียวกัน ยกเว้นปลาวั่วเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์กับอุณหภูมิของน้ำที่พื้นท้องทะเลในบริเวณที่ทำการสำรวจเป็นไปในทางตรงกันข้าม

๔. สัตว์น้ำหน้าคืนพวกที่ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณออกซิเจนที่ละลายอยู่ในน้ำ ความเค็ม และอุณหภูมิที่พื้นท้องทะเลในบริเวณที่ทำการสำรวจมี ๑๐ ชนิด คือ ปลาเกา ปลาสร้อยนกเขา ปลาช่อน ปลาตาทอง ปลาจักรยาญ ปลาปากคม ปลาตาบเงิน ปลาดงสาม กุ้ง และกุ้ง

๑๐. บริเวณที่ไม่เหมาะที่จะทำการประมงอวนลาก

ในระหว่างเวลาที่ทำการสำรวจนั้น ได้ใช้เครื่องหยั่งด้วยเสียงสำรวจความลึกของน้ำ และลักษณะพื้นท้องทะเล (bottom topography) ทั้งในขณะทำการลากอวนและในขณะที่เรือเดิน และได้จัดบันทึกผลไว้ในแผนที่สำรวจ นอกจากนี้ยังได้บันทึกเหตุการณ์และอุปสรรคต่าง ที่เบียดเหตุให้ไม่สามารถที่จะทำการทดลองอวนลากได้ เช่น บริเวณที่มีทรายโปะ และชั้นชนิดของพื้นท้องทะเล (Type of bottom) ทราย และโคลนน้ำมาเขียนลงในแผนที่สำรวจจึงพบว่า ในเขต B และ C ตอนกลางอ่าวนั้นพื้นท้องทะเลมีลักษณะเป็นคลื่นซึ่งมีความสูงของช่วงคลื่นประมาณ ๒ - ๑๐ เมตร (รูปที่ ๑๔) ทั้งนี้เนื่องจากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุม

ตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดสลับกับเป็นประจำในอ่าวไทย จึงทำให้มวลของน้ำเกิดการลกระดอน และจากการตรวจตัวอย่างดินที่เก็บได้ในสถานีต่าง ๆ นั้นพบว่าบริเวณดังกล่าวนี้ นอกจากพื้นท้องทะเลมีลักษณะเป็นคลื่นซึ่งอาจจะทำให้แผ่นตะเข้สึกสับกันทำให้ก้อนซากและพื้นท้องทะเลเป็นโคลนเหลวซึ่งโคลนอาจเข้าไปอยู่ที่ก้นถ่วงอวนทำให้อวนขาดได้ นอกจากบริเวณดังกล่าวจะมีลักษณะพื้นท้องทะเลไม่เหมาะกับการประมงอวนลากแล้ว ยังพบว่าบริเวณชายฝั่งซึ่งห่างฝั่งไม่เกิน ๑๐ ไมล์ ทางฝั่งตะวันตกของอ่าวไทยในอาเภอบริเวณจังหวัดชุมพร และทางฝั่งตะวันออกในบริเวณจังหวัดชลบุรี สัตตหิน และบริเวณรอบเกาะช้าง มีทรายโปะซุกซุ่มซึ่งอาจทำให้อวนชำรุดและขาดได้

พื้นที่ที่ไม่สามารถลากอวนได้ในบริเวณต่าง ๆ นั้นมีดังนี้

บริเวณที่ ๒ คือสถานีที่ B-72, B-86, B-89, B-90, B-104, B-105, B-119, B-120 และ B-140 ซึ่งคิดเป็นพื้นที่ได้ประมาณ ๒๐๒๕ ตารางไมล์หรือประมาณ ๑๗.๖๕ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณที่ ๒ หรือประมาณ ๓.๑๗ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณที่ ๑-๕

บริเวณที่ ๓ เกือบทุกสถานีที่ทำการปฏิบัติอวนลากแบบแผ่นตะเข้ไม่ได้ (รูปที่ ๓๔) ซึ่งคิดเป็นพื้นที่ได้ประมาณ ๑๒๒๕ ตารางไมล์ จากพื้นที่ในบริเวณที่ ๓ ทั้งหมด ๑๔๕๐๐ ตารางไมล์ หรือคิดเป็นพื้นที่ที่ไม่เหมาะที่จะทำการทดลองอวนลากแบบแผ่นตะเข้ได้ประมาณ ๘.๔๕ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณที่ ๓ หรือประมาณ ๒๐.๐๗ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณที่ ๑-๕

บริเวณที่ ๔ มีสถานีที่ B_๔-112 เพียงสถานีเดียว ซึ่งคิดเป็นพื้นที่ได้ประมาณ ๑.๐๕ เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณที่ ๔ และประมาณ ๐.๑๕ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณที่ ๑-๕

บริเวณที่ ๕ มีสถานี C_๓-398, C_๓-399, C_๓-400, C_๓-401, C_๓-402, C_๓-423, C_๓-424 และ C_๓-425 ซึ่งคิดเป็นพื้นที่ได้ประมาณ ๑๕๗๕ ตารางไมล์หรือประมาณ ๑๖.๒๔ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณที่ ๕ และประมาณ ๒.๔๗ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมดในบริเวณที่ ๑-๕

สถานีที่ไม่เหมาะกับการประมงอวนลากแบบแผ่นตะเข้ในบริเวณต่าง ๆ ในอ่าวไทย มีประมาณ ๑๓๐ สถานี ซึ่งคิดเป็นพื้นที่ได้ประมาณ ๒๗๕๐ ตารางไมล์หรือประมาณ ๔๕.๗๕ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ทั้งหมดในอ่าวไทย (คิดตั้งแต่ก้นอ่าวถึงชายฝั่งทางด้านตะวันออกถึงแหลมญวน และชายฝั่งทางด้านตะวันตกถึงสุดเขตจังหวัดปัตตานี ตามรูปที่ ๓๔)

๑๑. การแพร่กระจายของตะกอนและชนิดของตะกอนในอ่าวไทย

ตลอดการสำรวจอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๐๖ - ๒๕๐๘ ได้เก็บตัวอย่างดิน ๑๕๕ ตัวอย่างจากบริเวณที่ ๑-๕ และได้แยกดินออกเป็น ๕ ชนิด คือ โคลนเหลว โคลนปนทราย ทรายและเปลือกหอย โคลนและเปลือกหอย ทรายปนโคลนและเปลือกหอย และนำชนิดของดินที่เก็บได้ไม่ว่าที่ต่าง ๆ มาเขียนลงในแผนที่สำรวจได้การแพร่กระจายของตะกอนชนิดต่าง ๆ ในอ่าวไทยได้ดังนี้

บริเวณที่ ๑ บริเวณชายฝั่งทางด้านตะวันออกและตะวันออกเฉียงใต้ของทะเลจีนใต้เป็นทรายเป็นโคลนและเปลือกหอย แต่ในบริเวณอ่าวเป็นโคลนเหลว เพราะได้รับอิทธิพลจากแม่น้ำทั้ง ๕ สาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา ทาจีน แมกลอง บางประกง และแม่น้ำเพชรบุรี ส่วนตอนกลาง ๆ บริเวณที่ ๑ นี้เป็นทรายปนเปลือกหอย แต่จาก Twesukdi P. and Kloom V. รายงานว่าพื้นที่ของทะเลในบริเวณนี้ ส่วนใหญ่เป็นทรายเป็นโคลน

บริเวณที่ ๒ พื้นที่ของทะเลส่วนใหญ่เป็นโคลนเหลว นอกจากบริเวณชายฝั่งในอาณาเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เท่านั้น ที่พื้นที่ของทะเลเป็นทรายเป็นเปลือกหอย แต่จาก Twesukdi P. and Kloom V. รายงานว่าพื้นที่ของทะเลในบริเวณนี้เป็นทรายเป็นโคลน

บริเวณที่ ๓ พื้นที่ของทะเลเป็นโคลนเหลว ซึ่งได้สอดคล้องกับรายงานของ Twesukdi P. and Kloom V.

บริเวณที่ ๔ พื้นที่ของทะเลมีทั้งโคลนเหลว โคลนปนทราย ทรายและเปลือกหอย โคลนและเปลือกหอย ทรายปนโคลนและเปลือกหอย ซึ่งได้สอดคล้องกับของ Twesukdi P. and Kloom V.

บริเวณที่ ๕ บริเวณชายฝั่งพื้นที่ของทะเลส่วนใหญ่เป็นโคลนเหลวแต่ถ้าห่างฝั่งจะเป็นโคลนปนทรายกับทรายเป็นเปลือกหอยบ้างในบางแห่ง ซึ่งตรงกับรายงานของ Twesukdi P. and Kloom V.

อาจกล่าวได้ว่าพื้นที่ของทะเลในอ่าวไทยส่วนใหญ่แล้ว เป็นโคลนเหลวแต่ถ้าเสียชายฝั่งที่มีการศึกษาเฉพาะการแพร่กระจายของตะกอนอย่างเคียว มิได้ทำการศึกษาถึงความหนาของแต่ละชั้นของตะกอน แต่จากการสำรวจอาจสรุปได้ว่าพื้นที่ของทะเลที่เป็นโคลนเหลวนี้คงไม่หนามากนักจึงสามารถทำการทดลองอวนลากในบริเวณเหล่านี้ได้